

THE LIBRARY
COLLEGE OF EDUCATION
RANGOON, BURMA AND
SINGAPORE

การศึกษาหาความสัมพันธ์

ระหว่างลักษณะความเป็นผู้นำ (Leadership) กับความเกรงใจ (Kreingchai) และ
โลกทัศน์แบบควบคุมจากภายนอก-ภายใน (World View of External-Internal Control

ปริญญาณิพนธ์

ของ

จันทร์เพ็ญ เจริญผลารักษ์

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษาามหาบัณฑิต

กรกฎาคม ๒๕๑๖

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิต ได้พิจารณาปรึกษาและเห็นชอบว่า
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรี การศึกษานานาชาติ
ของวิทยาลัยวิชาการศึกษาได้

..... ประธาน

..... กรรมการ

..... กรรมการ

กรกฎาคม ๒๕๒๖

งานวิจัยนี้ได้รับทุนส่วนหนึ่งจากโครงการความเกรงใจในคนไทย
ภายใต้การอำนวยการของ ดร.วีรยุทธ วิเชียรโชติ คณะวิชาวิจัยการศึกษา
วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือแนะนำอย่างดียิ่ง จากอาจารย์
ดร.วิรุณห วิเชียรโชติ รองศาสตราจารย์สุภรณ์ ศรีพิพล และอาจารย์ศิริณี ทาละลักษมณ์
ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณคณะครูอาจารย์ โรงเรียนสมุทรสาครบูรณะ โรงเรียนสมุทรสาครวิทยา
โรงเรียนกระทุ่มแบน"วิเศษสมุทคุณ" โรงเรียนเอกชัย โรงเรียนวัดป้อมวิเชียรโชติการาม
โรงเรียนอนุบาลสมุทรสาคร โรงเรียนกรรณสูตศึกษาลัย โรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม
โรงเรียนสตรีนันทบุรี โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย โรงเรียนวิมุกตอารามพิทยากร โรงเรียนโยธินบูร
โรงเรียนวัดบวรนิเวศ โรงเรียนวัดสระเกษ โรงเรียนวัดธาตุทอง โรงเรียนพระโขนง
โรงเรียนวัดเทพศิลา โรงเรียนยานนาวาเวชวิทยาคม โรงเรียนนนทรี โรงเรียนวัดประดู่ในทรงธรรม
ที่ให้ความร่วมมือในการทดสอบ

และขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนช่วยให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี

จันทร์เพ็ญ เจริญดารักษ์

๑. บทนำ	๑
> ภูมิหลัง	๑
> ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	๓
> ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	๔
> ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	๕
> ตัวแปรที่จะศึกษา	๕
> กำนันยามปฏิบัติการของศัพทเฉพาะ	๖
๒. ทฤษฎี เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๗
> ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ไ้ศึกษา	๗
ลักษณะความเป็นผู้นำ	๗
ความเกรงใจ	๘
โลกทัศน์แบบควบคุมจากภายนอก-ภายใน	๘
เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	๑๑
ลักษณะความเป็นผู้นำ	๑๑
ความเกรงใจ	๑๒
โลกทัศน์แบบควบคุมจากภายนอก-ภายใน	๑๔
สมมติฐานการวิจัยและเหตุผลเบื้องต้นหลังสมมติฐาน	๑๖
ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะความเป็นผู้นำ ความเกรงใจ	
และโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายนอก-ภายใน	๑๖

เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะความเป็นผู้นำ

- ของหัวหน้าสาขาวิชา กับ ครูในสาขาวิชา ๑๗
- ของครูชาย กับ ครูหญิง ๑๘
- ของครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์
กับครูที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ ๑๙

เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความเกรงใจ

- ของหัวหน้าสาขาวิชา กับ ครูในสาขาวิชา ๒๐
- ของครูชาย กับ ครูหญิง ๒๑
- ของครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์
กับครูที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ ๒๒

เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน

- ของหัวหน้าสาขาวิชา กับ ครูในสาขาวิชา ๒๓
- ของครูชาย กับ ครูหญิง ๒๔
- ของครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์
กับครูที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ ๒๕

๓. วิธีดำเนินการ ๒๗

กลุ่มตัวอย่าง ๒๗

วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่าง ๒๗

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

- เครื่องมือวัดลักษณะความเป็นผู้นำ ๒๘
- เครื่องมือวัดความเกรงใจ ๓๐
- เครื่องมือวัดโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายนอก-ภายใน ๓๑

สถิติที่ใช้และลำดับชั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล

- การหาค่าความเชื่อมั่น ๓๓
- ลำดับชั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล ๓๔

๔. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ๓๗

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ ๓

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ๓

ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะความเป็นผู้นำ ความเกรงใจ

และโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายนอก-ภายใน ๓๘

เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะความเป็นผู้นำ

- ของหัวหน้าสายวิชา กับ ครูในสายวิชา ๔๑

- ของครูชาย กับ ครูหญิง ๔๖

- ของครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์
กับครูที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ ๕๐

เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความเกรงใจ

- ของหัวหน้าสายวิชา กับ ครูในสายวิชา ๕๔

- ของครูชาย กับ ครูหญิง ๕๘

- ของครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์
กับครูที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ ๖๓

เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน

- ของหัวหน้าสายวิชา กับ ครูในสายวิชา ๖๖

- ของครูชาย กับ ครูหญิง ๗๐

- ของครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์
กับครูที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ ๗๔

๕. การวิจัยโดยเชิงเขต อภิปรายผล สรุปและข้อเสนอแนะ	๑๒๓
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	๑๒๓
กลุ่มตัวอย่าง	๑๒๔
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	๑๒๔
การวิเคราะห์ข้อมูล	๑๒๕
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๑๒๖
อภิปรายผล	๑
สรุปและข้อเสนอแนะ	๑๓๘

๕. บรรณานุกรม	๑๔๐
---------------------	-----

ภาคผนวก	๑๔๓
---------------	-----

ตาราง

๑. แสดงถึงกลุ่มตัวอย่าง เมื่อแยกตามตำแหน่งหน้าที่ เพศ และวิชาที่สอน	๒๔
๒. เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยแยกตามลักษณะความเป็นผู้นำ	๓๕
๓. เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยแยกตามลักษณะความเป็นผู้นำ	๔๐
๔. เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยแยกตามโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน	๔๖
๕. เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำของกลุ่มครูชายที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่	๕๒
๖. เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำของกลุ่มครูหญิงที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่	๕๓
๗. เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำของกลุ่มครูชายที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่	๕๖
๘. เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำของกลุ่มครูหญิงที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่	๕๕
๙. เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำของกลุ่มครูชาย โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่	๕๖
๑๐. เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำของกลุ่มครูหญิง โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่	๕๗
๑๑. เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำของกลุ่มครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่	๕๘
๑๒. เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำของกลุ่มครูที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่	๕๙
๑๓. เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่	๖๐

๑๔. เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำของกลุ่มหัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ โดยแยกตามเพศ	๕๐
๑๕. เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำของกลุ่มหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ โดยแยกตามเพศ	๕๑
๑๖. เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำของกลุ่มครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ โดยแยกตามเพศ	๕๓
๑๗. เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำของกลุ่มครูในสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ โดยแยกตามเพศ	๕๔
๑๘. เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำของกลุ่มหัวหน้าสายวิชา โดยแยกตามเพศ	๕๕
๑๙. เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำของกลุ่มครูในสายวิชา โดยแยกตามเพศ	๕๖
๒๐. เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำของกลุ่มครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ โดยแยกตามเพศ	๕๗
๒๑. เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำของกลุ่มครูที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ โดยแยกตามเพศ	๕๘
๒๒. เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยแยกตามเพศ	๕๙
๒๓. เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำของกลุ่มหัวหน้าสายวิชาที่เป็นชาย โดยแยกตามวิชาที่สอน	๖๐
๒๔. เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำของกลุ่มหัวหน้าสายวิชาที่เป็นหญิง โดยแยกตามวิชาที่สอน	๖๑
๒๕. เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำของกลุ่มครูในสายวิชาที่เป็นชาย โดยแยกตามวิชาที่สอน	๖๒

๒๖. เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำของกลุ่มครูในสายวิชาที่เป็นหญิง โดยแยกตามวิชาที่สอน	๒๓
๒๗. เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำของกลุ่ม หัวหน้าสายวิชา. โดยแยกตามวิชาที่สอน	๒๔
๒๘. เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำของกลุ่มครูในสายวิชา โดยแยกตามวิชาที่สอน	๒๕
๒๙. เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำของกลุ่มครูชาย โดยแยกตามวิชาที่สอน	๒๖
๓๐. เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำของกลุ่มครูหญิง โดยแยกตามวิชาที่สอน	๒๗
๓๑. เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยแยกตามวิชาที่สอน	๒๘
๓๒. เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจของกลุ่มครูชายที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่	๒๙
๓๓. เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจของกลุ่มครูหญิงที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่	๓๐
๓๔. เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจของกลุ่มครูชายที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่	๓๑
๓๕. เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจของกลุ่มครูหญิงที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่	๓๒
๓๖. เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจของกลุ่มครูชาย โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่	๓๓
๓๗. เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจของกลุ่มครูหญิง โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่	๓๔

๓๘.	เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจของกลุ่มครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่	๓๕
๓๙.	เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจของกลุ่มครู สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่	๓๖
๔๐.	เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่	๓๗
๔๑.	เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจของกลุ่มหัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ โดยแยกตามเพศ	๓๘
๔๒.	เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจของกลุ่มหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ โดยแยกตามเพศ	๓๙
๔๓.	เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจของกลุ่มครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ โดยแยกตามเพศ	๔๐
๔๔.	เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจของกลุ่มครูในสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ โดยแยกตามเพศ	๔๑
๔๕.	เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจของกลุ่มหัวหน้าสายวิชา โดยแยกตามเพศ	๔๒
๔๖.	เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจของกลุ่มครูในสายวิชา โดยแยกตามเพศ	๔๓
๔๗.	เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจของกลุ่มครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ โดยแยกตามเพศ	๔๔
๔๘.	เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจของกลุ่มครูที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ โดยแยกตามเพศ	๔๕
๔๙.	เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยแยกตามเพศ	๔๖

๕๐. เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจของกลุ่มหัวหน้าสายวิชาที่เป็นชาย โดยแยกตามวิชาที่สอน	๘๗
๕๑. เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจของกลุ่มหัวหน้าสายวิชาที่เป็นหญิง โดยแยกตามวิชาที่สอน	๘๘
๕๒. เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจของกลุ่มครูในสายวิชาที่เป็นชาย โดยแยกตามวิชาที่สอน	๘๙
๕๓. เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจของกลุ่มครูในสายวิชาที่เป็นหญิง โดยแยกตามวิชาที่สอน	๙๐
๕๔. เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจของกลุ่มหัวหน้าสายวิชา โดยแยกตามวิชาที่สอน	๙๑
๕๕. เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจของกลุ่มครูในสายวิชา โดยแยกตามวิชาที่สอน	๙๒
๕๖. เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจของกลุ่มครูชาย โดยแยกตามวิชาที่สอน	๙๓
๕๗. เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจของกลุ่มครูหญิง โดยแยกตามวิชาที่สอน	๙๔
๕๘. เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยแยกตามวิชาที่สอน	๙๕
๕๙. เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในของกลุ่มครูชาย ที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่	๙๖
๖๐. เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในของกลุ่มครูหญิง ที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่	๙๗
๖๑. เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในของกลุ่มครูชาย ที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่	๙๘

๒๒. เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในของกลุ่มครูหญิง ที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่	๘๘
๒๓. เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในของกลุ่มครูชาย โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่	๑๐๐
๒๔. เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในของกลุ่มครูหญิง โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่	๑๐๑
๒๕. เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในของกลุ่มครู ที่สอนวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่	๑๐๒
๒๖. เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในของกลุ่มครู ที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่	๑๐๓
๒๗. เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่	๑๐๔
๒๘. เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในของกลุ่มหัวหน้าสายวิชา คณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ โดยแยกตามเพศ	๑๐๕
๒๙. เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในของกลุ่มหัวหน้าสายวิชา ภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ โดยแยกตามเพศ	๑๐๖
๓๐. เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในของกลุ่มครูในสายวิชา คณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ โดยแยกตามเพศ	๑๐๗
๓๑. เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในของกลุ่มครูในสายวิชา ภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ โดยแยกตามเพศ	๑๐๘
๓๒. เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในของกลุ่มหัวหน้าสายวิชา โดยแยกตามเพศ	๑๐๙
๓๓. เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในของกลุ่มครูในสายวิชา โดยแยกตามเพศ	๑๑๐

๓๔. เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในของกลุ่มครู ที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ โดยแยกตามเพศ	๑๑๑
๓๕. เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในของกลุ่มครู ที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ โดยแยกตามเพศ	๑๑๒
๓๖. เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยแยกตามเพศ	๑๑๓
๓๗. เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในของกลุ่มหัวหน้าสายวิชา ที่เป็นชาย โดยแยกตามวิชาที่สอน	๑๑๔
๓๘. เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในของกลุ่มหัวหน้าสายวิชา ที่เป็นหญิง โดยแยกตามวิชาที่สอน	๑๑๕
๓๙. เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในของกลุ่มครูในสายวิชา ที่เป็นชาย โดยแยกตามวิชาที่สอน	๑๑๖
๔๐. เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในของกลุ่มครูในสายวิชา ที่เป็นหญิง โดยแยกตามวิชาที่สอน	๑๑๗
๔๑. เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในของกลุ่มหัวหน้าสายวิชา โดยแยกตามวิชาที่สอน	๑๑๘
๔๒. เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในของกลุ่มครูในสายวิชา โดยแยกตามวิชาที่สอน	๑๑๙
๔๓. เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในของกลุ่มครูชาย โดยแยกตามวิชาที่สอน	๑๒๐
๔๔. เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในของกลุ่มครูหญิง โดยแยกตามวิชาที่สอน	๑๒๑
๔๕. เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยแยกตามวิชาที่สอน	๑๒๒

บทที่ ๑

บทนำ

ภูมิหลัง

อริสโตเติล (Aristotle) นักปราชญ์ชาวกรีก ได้กล่าวไว้ว่า "มนุษย์เป็นสัตว์สังคม" (Human being is a social animal) ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันเป็นหมู่เหล่า เมื่อมนุษย์มาอยู่ร่วมกันเช่นนี้ย่อมก่อให้เกิดชุมชน ในชุมชนนั้นแต่ละบุคคลย่อมมีนิสัย บุคลิกภาพ ความรู้ ทักษะ แตกต่างกันไป และสิ่งเหล่านี้จะผลักดันให้บางคนเป็นผู้นำและบางคนเป็นผู้ตาม (เสรี เกียรติบรรลือ, ๒๕๐๔: ๖)

ไม่ว่าจะเป็นผู้นำหรือผู้ตาม พฤติกรรมที่แสดงออกย่อมมีสาเหตุเบื้องหลังหลายประการ อาจเนื่องมาจากสาเหตุทางด้านอารมณ์ ความเชื่อ ตลอดจนทัศนคติที่ตนมีอยู่ การแสดงพฤติกรรมของมนุษย์ บางประการบุคคลอื่นมองแล้วเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่ไม่มีเหตุผล แต่สำหรับผู้แสดงพฤติกรรมกลับถือว่ามีความจำเป็นและมีเหตุผล ตลอดจนมีความมั่นใจว่า พฤติกรรมที่แสดงออกมานั้นจะสนองความต้องการของคนได้

การที่จะเข้าใจพฤติกรรมของคนได้ก็ เราต้องพยายามศึกษาบุคลิกภาพ เพราะบุคลิกภาพคือส่วนประกอบทางร่างกายและจิตใจซึ่งเปลี่ยนแปลงภายในแต่ละบุคคล ทำให้บุคคลมีลักษณะแตกต่างกันไปในการปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อม (Monroe, Walters, 1960: 806)

แซนฟอร์ด (Sanford) ได้แสดงความเห็นว่า การศึกษาลักษณะความเป็นผู้นำนั้น ควรจะได้ศึกษาจากผู้นำกับผู้ตาม เพราะลักษณะความเป็นผู้นำเป็นความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำกับผู้ตาม (จุฬพล พูลภัทรชีวิน, ๒๕๑๔: ๒) ดังนั้นการศึกษาค้นคว้าจึงศึกษาถึงความสัมพันธ์ของบุคลิกภาพบางประการ ของผู้นำกับผู้ตาม ซึ่งแบ่งออกเป็น ๓ ตัวแปร คือ ลักษณะความเป็นผู้นำ (Leadership) ความเกรงใจ (Kreingchai) และโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายนอก-ภายใน (World View of External - Internal Control)

ความเกรงใจนั้นเป็นค่านิยมอย่างหนึ่งที่เก็บกดและควบคุมพฤติกรรมของสังคมให้อยู่ในกรอบของความเหมาะสมที่สังคมยอมรับ ดังนั้นความเกรงใจในฐานะที่เป็นค่านิยมจึงทำหน้าที่คล้าย Superego ที่คอยระแวดระวังยับยั้งมิให้ตัวเราทำอะไรผิดพลาดไปจากค่านิยมอันดีงาม (ประสิทธิ์ ปัทมสี, ๒๕๑๔: ๔๑)

เนื่องจากระบบของสังคมไทยมีลักษณะเป็นแบบไมตรีสัมพันธ์ (วีรบุรุษ วิเชียรโชติ, ๒๕๑๓:๓๕-๔๒) คือมีลักษณะเป็นสังคมที่เคร่งครัดต่อประเพณีดั้งเดิม มีระบบเจ้าขุนมูลนาย และเคารพยำเกรงผู้อาวุโส ไม่เป็นอิสระแก่ตน ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง เพราะมีความเคารพหรือเกรงใจ ทำให้ขาดความกล้าในการตัดสินใจและขาดลักษณะความเป็นผู้นำ

นอกจากนี้คนไทยยังมีความยึดมั่นในศาสนา ขณะที่คนไทยรู้สึกว่าจะไม่ปลอดภัยและไม่มั่นคงในการดำรงชีวิต วิธีแก้หนทางสุดท้ายก็จะหันเข้าพึ่งทางศาสนาและสิ่งที่มีอำนาจกลับเหนือธรรมชาติ (เปรมปรีย์ สกฤษดิ์, ๒๕๐๕:๔) ความเชื่อถือในอำนาจเวทมนตร์ และสิ่งที่มีอำนาจกลับเหนือธรรมชาติของมนุษย์ เป็นการตอบสนองความต้องการเมื่อมนุษย์รู้สึกว่าตนไม่มีความมั่นคง การแสดงพฤติกรรมตามความเชื่อจะเกิดขึ้นในขณะที่มีมนุษย์มีความรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นหรือเหตุการณ์นั้นน้อย

บางคนเชื่อว่าความสำเร็จหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตนนั้น ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของอำนาจภายนอกที่ตนควบคุมไม่ได้ เช่น โชคลาง อำนาจเหนือธรรมชาติ หรืออำนาจของคนอื่น ทำให้บุคคลพวกนี้เป็นคนเฉื่อยชา ไม่กระตือรือร้น ไม่ค่อยได้รับผลสัมฤทธิ์ในชีวิต ตรงกันข้ามกับผู้ที่มีอำนาจสิ่งใดๆที่เกิดขึ้นกับตน เป็นผลเนื่องมาจากการกระทำของตนเอง พวกนี้จะมีความกระตือรือร้น และมีแรงจูงใจที่จะทำงานต่างๆมากกว่า (Rotter, 1966 : 1 - 25) ฉะนั้นทัศนคติเกี่ยวกับโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายนอก-ภายใน จึงเป็นมูลเหตุสำคัญในการแสดงพฤติกรรม

การส่งเสริมบุคลิกภาพของคนไทยให้เป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เป็นเรื่องสำคัญในการพัฒนากำลังคน เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะความเป็นผู้นำ, ความเกรงใจ และโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายนอก-ภายใน ของครูที่ทำการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษา เพราะครูเหล่านั้นมีหน้าที่ปลูกฝังและสร้างลักษณะความเป็นผู้นำให้แก่เด็กวัยรุ่น ถ้าครูสามารถเตรียมตัวให้เด็ก-เติบโตเป็นผู้นำที่ดีตามควรแก่สภาพของแต่ละบุคคลได้ ก็จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

๑. เพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะความเป็นผู้นำ ความเกรงใจ และ โลกทัศน์แบบควบคุมจากภายนอก-ภายใน

๑.๑ ความเกรงใจของบุคคลเมื่อแยกตามลักษณะความเป็นผู้นำ

๑.๒ โลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในของบุคคลเมื่อแยกตามลักษณะความเป็นผู้นำ

๑.๓ ความเกรงใจของบุคคลเมื่อแยกตามโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน

๒. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะความเป็นผู้นำของครู

๒.๑ เมื่อแยกตามตำแหน่งหน้าที่

๒.๒ เมื่อแยกตามเพศ

๒.๓ เมื่อแยกตามวิชาที่สอน

๓. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความเกรงใจของครู

๓.๑ เมื่อแยกตามตำแหน่งหน้าที่

๓.๒ เมื่อแยกตามเพศ

๓.๓ เมื่อแยกตามวิชาที่สอน

๔. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน

ของครู

๔.๑ เมื่อแยกตามตำแหน่งหน้าที่

๔.๒ เมื่อแยกตามเพศ

๔.๓ เมื่อแยกตามวิชาที่สอน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

๑. เรื่องบุคลิกภาพของคนไทยกำลังเป็นปัญหาใหญ่ เพราะนักคิดหลายท่านเห็นว่า ลักษณะบางประการในบุคลิกภาพเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาสังคม ความพยายามของรัฐที่จะพัฒนาเศรษฐกิจนั้น มาติดอยู่ที่ปัญหามุขลักษณะ บุคลิกภาพ ผลที่ได้จากการศึกษาเรื่องลักษณะความเป็นผู้นำ จะช่วยให้มองเห็นแนวทางว่าจะเสริมสร้างนิสัยที่ดี เพื่อเป็นการช่วยพัฒนาบุคลิกภาพได้อย่างไรบ้าง

๒. ถ้าพบว่าตัวแปรทางบุคลิกภาพที่ผู้วิจัยนำมาวิจัยนี้ มีความสัมพันธ์กับความเกรงใจ แล้ว ก็แสดงว่าปัญหาความค้อยพัฒนาของคนไทยนั้นมีความเกี่ยวข้อง หรืออาจมาจากปัญหาที่ลึกซึ้ง คือปัญหามุขลักษณะของคนในสังคม และย่อมหมายถึงว่าในการปรับปรุงให้คนมีความเกรงใจน้อยลง จะต้องมีการปรับปรุงบุคลิกภาพของคนอีกด้วย

๓. ผลของการศึกษาโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายนอก-ภายใน ในส่วนที่สัมพันธ์กับ ลักษณะความเป็นผู้นำ และความเกรงใจ จะช่วยให้ทราบว่าโลกทัศน์แบบใดที่ควรเสริมสร้าง หรือปรับปรุงแก้ไข

๔. ตัวแปรอื่นๆที่มีส่วนเข้ามาเกี่ยวข้อง คือ ตำแหน่งหน้าที่ เพศ และวิชาที่สอน จะเป็นรายละเอียดที่ช่วยให้เห็นปัญหา และเห็นช่องทางแก้ไขปรับปรุง ให้เกิดลักษณะความเป็นผู้นำ ความเกรงใจ หรือโลกทัศน์แบบที่ถูกต้องยิ่งขึ้น

๕. งานวิจัยฉบับนี้ได้คัดแปลงเครื่องมือวัดลักษณะความเป็นผู้นำ วัดความเกรงใจ และโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายนอก-ภายใน ซึ่งเราอาจนำไปใช้สำรวจบุคลิกภาพของครู และนำผลที่ได้ไปช่วยในการแต่งตั้งหัวหน้าสายวิชา หรือนำไปใช้ปรับปรุงบุคลิกภาพดังกล่าวของครูได้

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครู ซึ่งทำการสอนในโรงเรียนรัฐบาล ระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา อยู่ในกรุงเทพมหานคร ๒๔ คน อยู่ในส่วนภูมิภาค ๒๔ คน รวม ๔๘ คน ถ้าแยกตามตำแหน่งหน้าที่ เป็นหัวหน้าสายวิชา ๒๔ คน ครูในสายวิชา ๒๔ คน ถ้าแยกตามเพศ เป็นชาย ๒๔ คน หญิง ๒๔ คน ถ้าแยกตามวิชาที่สอน สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ๒๔ คน สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ ๒๔ คน

ตัวแปรที่จะศึกษา

๑. ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

๑.๑ ตำแหน่งหน้าที่ (หัวหน้าสายวิชา-ครูในสายวิชา)

๑.๒ เพศ (ชาย-หญิง)

๑.๓ วิชาที่สอน (ภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ - คณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์)

๑.๔ ลักษณะความเป็นผู้นำ (ในลักษณะที่เป็นตัวแปรอิสระ)

๑.๕ โลกทัศน์แบบควบคุมจากภายนอก-ภายใน (ในลักษณะที่เป็นตัวแปรอิสระ)

๒. ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

๒.๑ ความเกรงใจ

๒.๒ ลักษณะความเป็นผู้นำ (ในลักษณะที่เป็นตัวแปรตาม)

๒.๓ โลกทัศน์แบบควบคุมจากภายนอก-ภายใน (ในลักษณะที่เป็นตัวแปรตาม)

คำนิยามปฏิบัติการของศัพท์เฉพาะ (Operational Definition)

๑. หัวหน้าสายวิชา หมายถึงครูที่ทำหน้าที่หัวหน้าสายและสอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ, คณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ในกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาครั้งนี้
๒. ครูในสายวิชา หมายถึงครูที่ทำการสอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ, คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ในกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาครั้งนี้
๓. ลักษณะความเป็นผู้นำ หมายถึงความสามารถ ความมีอำนาจของบุคคล ในการชักจูง นำ แก้ปัญหา และรับผิดชอบต่อกลุ่มได้ ซึ่งวัดออกมาเป็นคะแนน ได้จากเครื่องมือ วัดลักษณะความเป็นผู้นำ
๔. ความเกรงใจ เป็นลักษณะหรือความรู้สึกของบุคคลที่ไว้เพื่อรักษาความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลให้คงที่ หรือดีขึ้น วัดออกมาเป็นคะแนน ได้จากเครื่องมือวัดความเกรงใจ
๕. โลกทัศน์แบบควบคุมจากภายนอก คือความคิดที่เชื่อว่า ความสำเร็จ ความล้มเหลว หรือความเป็นไปของเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับตน ขึ้นอยู่กับโชคกลาง ความบังเอิญ หรือขึ้นอยู่กับอำนาจของคนอื่น ในที่นี้ถือเอาคะแนนที่วัดได้จากเครื่องมือวัดโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายนอก - ภายใน เป็นเกณฑ์
๖. โลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน คือความคิดที่เชื่อว่า ความสำเร็จ ความล้มเหลว หรือความเป็นไปของเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นกับตน เป็นผลมาจากความสามารถ ทักษะ หรือ การกระทำของตนเอง ในที่นี้ถือเอาคะแนนที่วัดได้จากเครื่องมือวัดโลกทัศน์แบบควบคุมจาก ภายนอก- ภายใน เป็นเกณฑ์

บทที่ ๒

ทฤษฎี เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

X ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ไว้ศึกษาลักษณะความเป็นผู้นำ

รอสและเฮนคีย์ (Mentfield, 1961: 100- 104) สรุปสังกัป (Concept) ที่เกี่ยวกับลักษณะความเป็นผู้นำว่า มี ๓ สังกัปใหญ่ๆ คือ

๑. ความเป็นผู้นำ เป็นคุณลสมบัติที่อยู่ภายในตัวผู้นำแต่ละคน ในสมัยก่อนเชื่อว่า ความเป็นผู้นำนั้นเป็นผลมาจากพันธุกรรม คือมีลักษณะความเป็นผู้นำมาตั้งแต่เกิด แต่ในปัจจุบันเชื่อว่าลักษณะความเป็นผู้นำนั้นสามารถที่จะปลูกฝัง และเรียนรู้ให้เกิดขึ้นในตัวบุคคลได้

๒. ลักษณะความเป็นผู้นำ เป็นโครงสร้างทางสังคมหรือกลุ่ม มากกว่าบุคคล กล่าวคือ สัมพันธภาพระหว่างบุคคลภายในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งนั้น จะถูกกำหนดด้วยโครงสร้างของกลุ่มมากกว่าที่จะพิจารณาจากบุคลิกภาพของบุคคลเพียงคนเดียว ฉะนั้นความเป็นผู้นำจึงเป็นลักษณะธรรมชาติ หรือคุณสมบัติอย่างหนึ่งของกลุ่ม

๓. สถานการณ์ของกลุ่มที่เป็นอยู่ในขณะนั้น ก่อให้เกิดผู้นำขึ้นได้

เสรี เกียรติบรรลือ ได้กล่าวเกี่ยวกับผู้นำท้องถิ่น (เสรี เกียรติบรรลือ, ๒๕๐๔) ไว้ว่า

ผู้นำโดยทั่วไปควรจะมีคุณลักษณะ ดังต่อไปนี้คือ เป็นผู้ที่มีบุคลิกลักษณะขยันขันแข็ง เป็นผู้ที่สามารถชักจูงและก่อให้เกิดแรงศรัทธาในกลุ่มชน เป็นผู้เสียสละเพื่อส่วนรวม พร้อมทั้งจะให้ความช่วยเหลือ คำปรึกษาหารือ แก่ผู้อื่น มีความคิดริเริ่ม หันต่อเหตุการณ์ ยอมรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น มีการศึกษาดี และมีแนวคิดอันเป็นประชาธิปไตย นอกจากคุณสมบัติดังกล่าวแล้ว อาจเป็นผู้ที่มีฐานะทางสังคมด้านอื่นๆ ประกอบด้วย เช่น เป็นผู้มั่งคั่ง เป็นเจ้าของที่ดิน มีตำแหน่งฐานะที่สืบเนื่องต่อกันมา หรือได้รับตำแหน่งหน้าที่ต่างๆ ในปัจจุบัน เช่น ตำแหน่งทางการเมือง ตำแหน่งทางศาสนา เป็นต้น

ฉะนั้น เราจึงอาจจำแนกผู้นำออกเป็น ๒ ประเภทใหญ่ๆด้วยกัน คือ

๑. ผู้นำโดยชาติวุฒิ

๒. ผู้นำโดยคุณวุฒิ

ความเกรงใจ

ดร.วีรยุทธ วิเชียรโชติ และ ดร.นวลเพ็ญ วิเชียรโชติ เป็นผู้ริเริ่ม ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับลักษณะและธรรมชาติของความเกรงใจ (วีรยุทธ วิเชียรโชติ, ๒๕๑๓) เพื่อจะทราบว่า "ความเกรงใจ" ที่มีปรากฏอยู่ในความรู้สึกนึกคิดของคนไทยนั้น คืออะไร มีลักษณะ และธรรมชาติอย่างไร มีสาเหตุมาจากไหน และมีผลดีผลเสียอย่างไรต่อส่วนบุคคล และส่วนรวม

ผลของการวิจัย ดร.วีรยุทธ วิเชียรโชติ ได้สร้างโครงหุ่นขึ้น โดยใช้ชื่อว่า "โครงหุ่นบุคคลสัมพันธ์" แล้วทำการศึกษาถึงคุณลักษณะของความเกรงใจ ตามองค์ประกอบต่างๆ ในโครงหุ่นที่สร้างขึ้น ดังต่อไปนี้

๑. องค์ประกอบทางอาวเอก กล่าวถึงคุณลักษณะทางค่านิยม เช่น เชื่อว่า ความเกรงใจเป็นสมบัติของผู้ดี ถือว่าเป็นประเพณีของไทยที่เด็กต้องเกรงใจผู้ใหญ่ ไม่ได้แย่ง- ผู้ใหญ่ ทางการประเมินค่า เชื่อถือว่าคนที่เกรงใจ คือคนที่มีความคิดรอบคอบ คนที่เกรงใจ เป็นคนดี ไม่กล้าทำความชั่ว ส่วนทางอารมณ์ เช่น เกรงใจเพราะกลัวเขาจะไม่พอใจ กลัวจะขายหน้า

๒. องค์ประกอบทางพฤติกรรม เช่นพฤติกรรมทางบุคคลสัมพันธ์ เกรงว่า ความสัมพันธ์จะเสื่อมไป ถือว่าความเกรงใจเป็นอุปนิสัยของคนไทย และถือว่าคนที่ได้รับการศึกษาอบรมดี จะมีความเกรงใจ

๓. องค์ประกอบทางความรู้ เช่น คนที่มีความรู้ความสามารถจะทำให้ผู้อื่นเกรงใจ

๔. องค์ประกอบทางเจตนาธรรม เช่น เมื่อตั้งใจว่าจะกระทำสิ่งใด แต่เกิดเกรงใจ จึงไม่กล้ากระทำ เพราะอาจเห็นเป็นการผิดกาลเทศะ เป็นต้น

๕. องค์ประกอบทางดุลยภาพแห่งตนและผู้อื่น เช่น การเคารพในกรรมสิทธิ์ของผู้อื่น ดุลยภาพทางสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล

๖. องค์ประกอบทางบทบาทสัมพันธ์ สถานภาพและบทบาทที่ต่างกัน ทำให้เกิดความเกรงใจต่างกัน เช่น ตำแหน่งหน้าที่ อายุ ชาติกำเนิด ภูมิลำเนา เพศ ความสนิทสนม จะทำให้เกิดความเกรงใจมากน้อยไม่เท่ากัน

ดร.วีรยุทธ วิเชียรโชติ พบว่า สาเหตุของความเกรงใจมาจาก เพื่อน
ครู พ่อแม่ ผู้มีพระคุณ ผู้มีอาวุโสกว่า และผู้บังคับบัญชา ส่วนสาเหตุของความไม่เกรงใจ
มาจากคนไม่ดี คนเห็นแก่ตัว คนที่ไม่มีมารยาท และคนอกตัญญู

ผลของความเกรงใจทำให้ต้องรอกอย ทำให้ไม่กล้าขอร้อง ไม่กล้า -
เอาเปรียบผู้อื่น ทำให้ฉืดเวลา ทำให้พูดเท็จ ทำให้ไม่กล้าทำอะไรตามใจตนเอง
ไม่กล้ารบกวน ไม่กล้าทำให้ผู้อื่นฉืดหวัง ฯลฯ ส่วนผลของความไม่เกรงใจ ทำให้เสี่ยงดัง
ไม่ตรงต่อเวลา พுகมากโดยไม่มีความจำเป็น ทำให้มีความกล้าที่จะทำทุกสิ่งทุกอย่าง โดยถือว่า
คนทำถูก คนมีสิทธิที่จะทำ แม้มีผลเสีย คือ ทำให้ไม่มีใครอยากคบ

ดร.วีรยุทธ วิเชียรโชติ กล่าวสรุปผลการวิจัยไว้ว่า ความเกรงใจ
เป็นค่านิยมเกี่ยวกับสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ซึ่งมีผลในทางสร้างเสริมความราบรื่นให้กับ
สัมพันธ์ไมตรี และความสงบเรียบร้อย ทั้งยังเป็นลักษณะอันดีงามของผู้รู้จักกาลเทศะ
และยับยั้งชั่งใจ แต่ถ้ามีมากเกินไป หรือใช้ไม่ถูกต้องตามกาลเทศะและหลักเหตุผล ก็อาจ
จะนำผลเสียมาสู่การพัฒนาบุคลิกภาพไปสู่เป้าหมาย ตามหรรลองแห่งประชาธิปไตย เช่น
ในการประชุมปรึกษาหารือกัน เพื่อจะแก้ปัญหาบางประการ ถ้าผู้น้อยมีแต่เกรงใจผู้ใหญ่
จนไม่กล้าแสดงความคิดเห็น ผลเสียก็จะเกิดขึ้นแก่ส่วนรวม

โลกทัศน์แบบควบคุมจากภายนอก-ภายใน

การศึกษาโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายนอก-ภายใน ในระยะแรกๆ
ผู้ศึกษา เช่น เวบเบลน (Veblen, 1899) เมอร์ตัน (Merton, 1946) แองเกิล
(Angyal, 1941) และแฟร์ (Phares, 1957) เป็นต้น มักจะศึกษาไปในเรื่อง
ของโชคกลาง ความเชื่อในโชคหรือเคราะห์เป็นส่วนใหญ่ นอกจากนี้ก็มีการศึกษาในเรื่องที่
มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องของโชคเคราะห์อีกบ้าง เช่น เรื่องความคาดหวัง (expectancy)
ในผลตอบแทน (reinforcement) จากพฤติกรรมของบุคคล เป็นต้น

รอตเตอร์ (Rotter, 1966 : 1) ได้ประมวลผลงานและแนวความคิด
ของนักจิตวิทยาหลายคน เช่น เวบเบลน (Veblen, 1899) เมอร์ตัน (Merton, 1946)
แองเกิล (Angyal, 1941) แมกเกิลแลนค์, แอทคินสัน, คลาร์ก และโลเวลล์ (Mc Clelland,
Atkinson, Clark, and Lovell, 1953) แกรนดอลล์ (Crandall, 1963)

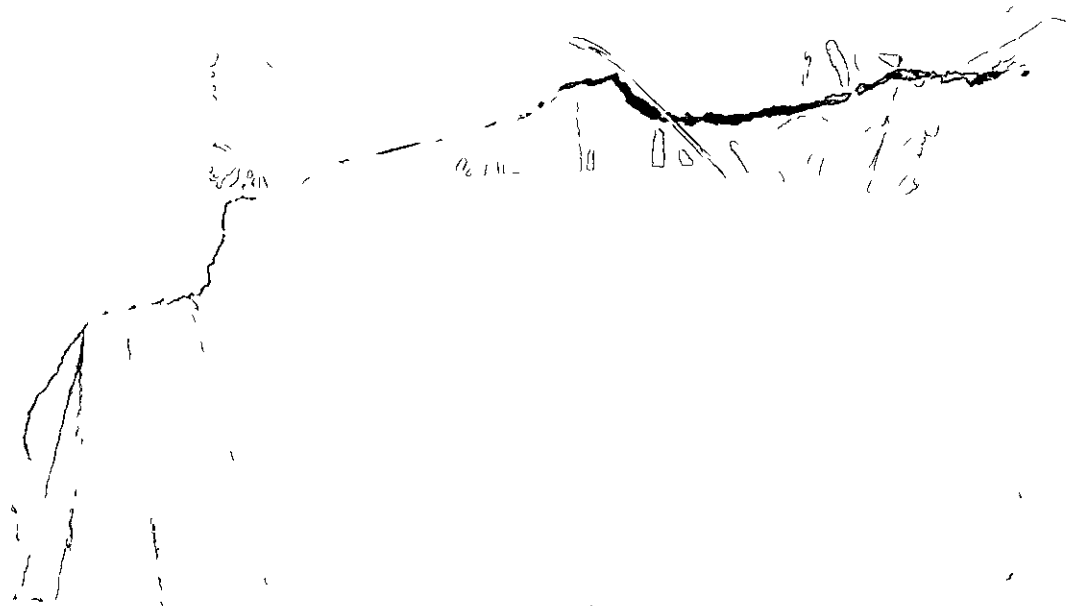
แฟร์ส (Phares, 1957) และผลงานของเขาเอง เข้าด้วยกัน แล้วสรุปว่า

๑. การรับรู้ในลักษณะของโชคเคราะห์ ความบังเอิญ หรือมีอิทธิพลของผู้อื่นบังคับทำให้เป็นไป หรือเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างไม่คาดฝันด้วยอำนาจใจที่อยู่รอบตัวเขา เป็นการรับรู้ของผู้มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายนอก (World View of External Control)

✓ ๒. การรับรู้ในลักษณะของผลอันเนื่องจากการกระทำของตนโดยตรง หรือจากความสามารถในตัวของเขา เป็นการรับรู้ของผู้มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน (World View of Internal Control)

รอตเตอร์ ได้อธิบายลักษณะทั่วไปของโลกทัศน์ทั้ง ๒ ประการ ดังกล่าว โดยอาศัยทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory) ว่า ผลตอบแทนที่ได้มาจากพฤติกรรมอันหนึ่งของบุคคล ย่อมก่อให้เกิดความคาดหวังที่จะได้รับผลตอบแทนเช่นเดียวกันจากพฤติกรรมอันใหม่ ความคาดหวังเหล่านี้ก่อตัวขึ้นจากพฤติกรรมหรือเหตุการณ์เฉพาะอันใดอันหนึ่งก่อน แล้วจึงขยายไปครอบคลุมพฤติกรรมหรือเหตุการณ์อื่นๆ กลายเป็นบุคลิกภาพสำคัญในตัวบุคคล นอกจากนั้นผลตอบแทนแต่ละครั้งยังอาจทำให้ความคาดหวังในครั้งต่อไปสูงขึ้นหรือต่ำลงได้ด้วย

เขายังขยายต่อไปว่า ความคาดหวังโดยทั่วไปประกอบกับความคาดหวังเฉพาะของบุคคลอันเนื่องจากผลตอบแทนที่ได้จากอดีต จะทำให้เกิดทัศนคติแบบเชื่อโชคกลาง หรือเชื่อในความชำนาญและความสามารถของตน และผู้ที่เชื่อโชคกลางย่อมจะหวังผลตอบแทนจากการกระทำของตนได้น้อยกว่าผู้ที่เชื่อในความสามารถหรือทักษะของตน

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษากันคว้า

ลักษณะความเป็นผู้นำ

วัตส์ ได้ทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการแก้ปัญหา และความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของความเป็นผู้นำกับพฤติกรรมการแก้ปัญหา (Watts, 1962) โดยศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมในมลรัฐเท็กซัส พบว่า

พฤติกรรมความเป็นผู้นำสัมพันธ์กับพฤติกรรมการแก้ปัญหา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๒ ด้าน คือ ด้านการแสดงออกทั่วไป และด้านการให้ความร่วมมือกับกลุ่ม นอกจากนี้ยังพบว่าบุคคลที่มีความเป็นผู้นำน่าจะแก้ปัญหาได้ดีกว่า มีการแสดงออกและการให้ความร่วมมือกับกลุ่มมากกว่าบุคคลที่ไม่มีความเป็นผู้นำ เช่นเดียวกับบุคคลที่มีความคิดสร้างสรรค์สูง

ผ่องพรรณ อยู่ประเสริฐ ได้ศึกษาความแตกต่างระหว่างลักษณะการเป็นผู้นำของนิสิตที่เป็นผู้นำและนิสิตที่ไม่ได้เป็นผู้นำ (ผ่องพรรณ อยู่ประเสริฐ, ๒๕๑๒) โดยใช้นิสิตกลุ่มละ ๕๐ คน เป็นชาย ๒๕ คน หญิง ๒๕ คน ผลการศึกษา พบว่า

๑. มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างกลุ่มนิสิตที่เป็นผู้นำ และกลุ่มนิสิตที่ไม่ได้เป็นผู้นำ ในลักษณะการเป็นผู้นำแบบ Laissez-Faire, Democratic - Cooperative, Autocratic-Aggressive แต่ในลักษณะการเป็นผู้นำแบบ Autocratic - Submissive ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๒. ลักษณะการเป็นผู้นำในทุกๆลักษณะ เมื่อนำมาเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มนิสิตชายที่เป็นผู้นำ และกลุ่มนิสิตหญิงที่เป็นผู้นำ ปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๓. ลักษณะการเป็นผู้นำในทุกๆลักษณะ เมื่อนำมาเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มนิสิตชายที่ไม่ได้เป็นผู้นำ และนิสิตหญิงที่ไม่ได้เป็นผู้นำ ก็ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จุมพล พูลภัทรชีวิน ได้ศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างและความสัมพันธ์ระหว่างมโนภาพแห่งตน ความวิตกกังวล ความเกรงใจ และลักษณะความเป็นผู้นำ ระหว่างนักเรียนที่เป็นผู้นำ กับนักเรียนที่เป็นผู้ตาม (จุมพล พูลภัทรชีวิน, ๒๕๑๕) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในระดับชั้น ม.ศ.๓ ประกอบด้วยนักเรียนที่เป็นผู้นำ ๕๔ คน และนักเรียนที่ไม่ได้เป็นผู้นำ ๕๔ คน รวม ๑๐๘ คน พบว่า

๑. ผู้นำทั้งหมค, ผู้นำชาย, ผู้นำหญิง มีมโนภาพแห่งตน และลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่าผู้ตามทั้งหมด ผู้ตามชาย และผู้ตามหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๒. ผู้นำทั้งหมด, ผู้นำชาย และผู้นำหญิง มีความวิตกกังวลต่ำกว่าผู้ตามทั้งหมด
ผู้ตามชาย และผู้ตามหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๓. ผู้นำทั้งหมด, ผู้นำชาย และผู้นำหญิง มีความเกรงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
กับผู้ตามทั้งหมด, ผู้ตามชาย และผู้ตามหญิง

๔. ผู้ตามชายมีความเกรงใจสูงกว่าผู้ตามหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๕. ผู้นำชายกับผู้นำหญิงมีความเกรงใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๖. ผู้นำชาย, ผู้ตามชาย มีมโนภาพแห่งตน ความวิตกกังวล และลักษณะความเป็นผู้นำ
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ กับผู้นำหญิง, ผู้ตามหญิง

๗. มโนภาพแห่งตนของผู้นำทั้งหมด, ผู้นำชาย, ผู้นำหญิง, ผู้ตามทั้งหมด, ผู้ตามชาย และ
ผู้ตามหญิง มีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับความวิตกกังวลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๘. มโนภาพแห่งตนของผู้นำทั้งหมด, ผู้นำชาย, ผู้นำหญิง, ผู้ตามทั้งหมด, ผู้ตามชาย และ
ผู้ตามหญิง ไม่มีความสัมพันธ์แบบเส้นตรงกับความเกรงใจ

๙. ความวิตกกังวลของผู้นำทั้งหมด, ผู้นำชาย, ผู้ตามทั้งหมด, ผู้ตามชาย และผู้ตามหญิง
ไม่มีความสัมพันธ์แบบเส้นตรงกับความเกรงใจ และความวิตกกังวลของผู้นำหญิงสัมพันธ์ในทาง
กลับกันกับความเกรงใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

✓ วิธี ศึกษา ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ กับ
ความคิดสร้างสรรค์ ความเป็นผู้นำ และความวิตกกังวลของนักเรียนชั้น ม.ศ.๓ ในจังหวัดสุโขทัย
(วิธี ศึกษา, ๒๕๑๕) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล ๔ โรงเรียน เป็นชาย ๑๕๑ คน
หญิง ๑๒๕ คน รวม ๒๗๖ คน ผลปรากฏว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักไม่สัมพันธ์กับ
ความคิดสร้างสรรค์ แต่สัมพันธ์ในทางตรงกับความความเป็นผู้นำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ
สัมพันธ์ทางกลับกันกับความวิตกกังวลอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษสัมพันธ์ทางกลับกันกับความคิดสร้างสรรค์อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ และสัมพันธ์ทางกลับกันกับความเป็นผู้นำอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ไม่สัมพันธ์กับ
ความวิตกกังวล

ส่วนการอบรมเลี้ยงดูแบบเรียกร้องเอาจากเด็กนั้นไม่สัมพันธ์กับความคิดสร้างสรรค์
และความเป็นผู้นำ แต่สัมพันธ์ทางตรงกับความวิตกกังวลอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างความคิดสร้างสรรค์ ความเป็นผู้นำ และความวิตกกังวลนั้น

ปรากฏว่า ความคิดสร้างสรรค์สัมพันธ์ทางตรงกับความเป็นผู้น่า อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และไม่สัมพันธ์กับความวิตกกังวลเลย ส่วนความเป็นผู้น่าก็ไม่สัมพันธ์กับความวิตกกังวลเช่นกัน

ในด้านความแตกต่างระหว่างเพศ ปรากฏว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีความคิดสร้างสรรค์ ความเป็นผู้น่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่พบว่านักเรียนหญิง มีความวิตกกังวลสูงกว่านักเรียนชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

พรณี เกษแก้วแหง ได้ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดสร้างสรรค์ ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ความวิตกกังวล และพฤติกรรมค่าความเป็นผู้น่า ของนักเรียนระดับ ประถมศึกษาปีที่ ๖ และ ปีที่ ๖ (พรณี เกษแก้วแหง, ๒๕๑๕)

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนของวิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา จำนวน ๒๓๔ คน ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ในทางการเรียน และความวิตกกังวล มีความสัมพันธ์กับความคล่อง ในการคิด และความยืดหยุ่นในการคิดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับ ความคิดที่เป็นของตนเองโดยเฉพาะ

ส่วนพฤติกรรมด้านความเป็นผู้น่า การทำตามผู้อื่น และความสามารถในการปรับตัว ให้เข้ากับสภาพความเป็นจริง ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดสร้างสรรค์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ความเกรงใจ

ประสิทธิ์ บัวคลี ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างความวิตกกังวล ความเกรงใจ และความคิดสร้างสรรค์ ของนักเรียนไทยในต่างจังหวัด นักเรียนไทย - ในกรุงเทพฯ และนักเรียนนานาชาติ (ประสิทธิ์ บัวคลี, ๒๕๑๓) การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้กระทำกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๔๑๖ คน ผลของการศึกษาพบว่า ความเกรงใจ มีความสัมพันธ์แบบเส้นโค้งกับความวิตกกังวล และความคิดสร้างสรรค์ นั่นคือ ผู้ที่มีความเกรงใจน้อย และเกรงใจมาก จะมีความวิตกกังวลสูงกว่า แต่มีความคิดสร้างสรรค์น้อยกว่าผู้ที่มีความเกรงใจปานกลาง

จากการเปรียบเทียบความเกรงใจระหว่างเด็กไทยกับเด็กนานาชาติ ประสิทธิ์ บัวคลี พบว่า นักเรียนนานาชาติจะมีความเกรงใจน้อยกว่า แต่มีความคิดสร้างสรรค์มากกว่านักเรียนไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เขาจึงสรุปว่า การที่ผลการวิจัยออกมาเช่นนี้ เป็นการยืนยันว่า สังคมแบบสัมฤทธิ์สัมพันธ์เปิดโอกาสให้เด็กรู้สึกเป็นอิสระและกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นของตนออกมามากกว่าเด็กในสังคมแบบไมตรีสัมพันธ์

ส่วนด้านความแตกต่างระหว่างเพศ เขาพบว่า นักเรียนชายกับนักเรียนหญิง มีความเกรงใจไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

วิราพร เทพวิระพงศ์ ศึกษาเรื่องความเกรงใจกับพฤติกรรมการแก้ปัญหาในกลุ่ม (วิราพร เทพวิระพงศ์, ๒๕๑๔) โดยศึกษาจากนิสิตปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๑๓ ของวิทยาลัย วิชาการศึกษาประสานมิตร จำนวน ๕๓๒ คน ผลของการศึกษาพบว่า ความเกรงใจ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับค่านิยมทางไมตรีสัมพันธ์ นั่นคือ วัฒนธรรมประเพณี หรือค่านิยมต่างๆ มีบทบาทต่อบุคลิกภาพและอุปนิสัยใจคอของคน ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจ กับความเป็นผู้นำนั้น พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันทั้งแบบเส้นตรงและเส้นโค้ง แต่ก็มีแนวโน้มว่าจะมีความสัมพันธ์กันในทางตรงข้าม กล่าวคือ บุคคลที่มีความเกรงใจมากมีแนวโน้มของความเป็นผู้นำต่ำกว่าบุคคลที่มีความเกรงใจน้อย +

ในค่านิยมนั้น เขาพบว่าความเกรงใจของนิสิตหญิงสูงกว่าของนิสิตชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลของการศึกษานี้จึงแย้งกับผลการศึกษาของ ประสิทธิ์ บัวคลี ที่ว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

พยนต์ พันธุ์ศรี ได้ศึกษาเรื่องความเกรงใจในระหว่างศิษย์กับอาจารย์ (พยนต์ พันธุ์ศรี, ๒๕๑๔) ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตคณะครุศาสตร์ ระดับปริญญาตรีและโท จำนวน ๒๐ คน พบว่านิสิตทั้งชายและหญิงมีความเกรงใจอาจารย์ที่เห็นห่างไม่เป็นกันเอง มากกว่าอาจารย์ที่สนิทสนมเป็นกันเอง

ปราชญ์ลาปน์ กัทธเนตร ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมตอบสนอง ระหว่างบุคคล ความเกรงใจ และการปรับตัว (ปราชญ์ลาปน์ กัทธเนตร, ๒๕๑๔) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๒๐๐ คน จากโรงเรียนในกรุงเทพฯและต่างจังหวัด แห่งละ ๑ โรงเรียน ในกรุงเทพฯเป็นโรงเรียนรัฐบาล ชาย ๔๐ คน หญิง ๔๐ คน โรงเรียนในต่างจังหวัดเป็นโรงเรียนราษฎร์ ชาย ๕๐ คน หญิง ๑๐ คน ผลการค้นคว้า พบว่า พฤติกรรมตอบสนองระหว่างบุคคลสัมพันธ์ในทางตรงกันข้ามกับความเกรงใจ ส่วนในด้านความสัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจและการปรับตัว พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน ไม่ว่าในแบบเส้นตรงหรือเส้นโค้ง แต่เขาพบว่า นักเรียนกลุ่มที่มีความเกรงใจน้อย จะมีการปรับตัวมากที่สุด กลุ่มที่มีความเกรงใจปานกลางและเกรงใจมากนั้นจะมีการปรับตัว ปานกลางกัน นอกจากนี้กลุ่มนักเรียนหญิงทั้งหมดมีความเกรงใจมากกว่ากลุ่มนักเรียนชายทั้งหมด

สมใจ อ่องสุวรรณ ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลของการสอนแบบสืบสวน-สอบสวน และแบบเดิม ที่มีต่อความคิดแบบสืบสวน-สอบสวน ความคิดสร้างสรรค์ และความเกรงใจ (สมใจ อ่องสุวรรณ, ๒๕๑๕) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๘ จากโรงเรียนสายน้ำทิพย์ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา ๒๕๑๔ จำนวน ๒๔ คน เป็นชาย ๔๐ คน หญิง ๒๒ คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุม ๓๒ คน และกลุ่มทดลอง ๓๕ คน พบว่า การสอนแบบสืบสวน-สอบสวน ทำให้ความคิดแบบสืบสวน-สอบสวน และความคิดสร้างสรรค์เพิ่มขึ้น แต่ความเกรงใจลดลง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ส่วนการเปรียบเทียบผลของทั้งสองกลุ่มนั้น กลุ่มที่ได้รับการสอนแบบสืบสวน-สอบสวน มีความคิดแบบสืบสวน-สอบสวน และความคิดสร้างสรรค์ กล่าวโดยส่วนรวมแล้วสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบเดิม แต่ไม่ทำให้ความเกรงใจ มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน

สุจินต์ ปริชามารถ ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดสร้างสรรค์ ความเกรงใจ และลักษณะความเป็นผู้นำ ของนักเรียนที่ประพฤติก้อยตามและที่ขัดกับสังคม (สุจินต์ ปริชามารถ, ๒๕๑๕) กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักเรียนที่ประพฤติก้อยตามสังคม ๑๐๐ คน และนักเรียนที่ประพฤติขัดกับสังคม ๑๐๐ คน ซึ่งครูประจำชั้นหรือครูแนะแนวคัดเลือกจากนักเรียนชั้น ม.ศ. ๓ ของโรงเรียนรัฐบาล ๖ โรงเรียน ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า

๑. ความคิดสร้างสรรค์สัมพันธ์แบบเส้นตรงเชิงนิเสธ กับความเกรงใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดและนักเรียนหญิงที่ประพฤติก้อยตามสังคม แต่ไม่พบความสัมพันธ์แบบเส้นตรงในนักเรียนที่ประพฤติขัดกับสังคมและนักเรียนชายที่ประพฤติก้อยตามสังคม
๒. ความคิดสร้างสรรค์สัมพันธ์แบบเส้นตรงเชิงนิเสธ กับลักษณะความเป็นผู้นำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในนักเรียนที่ประพฤติก้อยตามสังคม แต่ไม่พบความสัมพันธ์แบบเส้นตรงในนักเรียนที่ประพฤติขัดกับสังคม

๓. นักเรียนที่ประพฤติก้อยตามสังคม มีความเกรงใจสัมพันธ์แบบเส้นตรงเชิงนิเสธ กับลักษณะความเป็นผู้นำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ไม่พบความสัมพันธ์แบบเส้นตรงในนักเรียนที่ประพฤติก้อยตามสังคม และนักเรียนที่ประพฤติขัดกับสังคม

๔. นักเรียนที่ประพฤติก้อยตามสังคม มีความคิดสร้างสรรค์สูงกว่านักเรียนที่ประพฤติขัดกับสังคม และนักเรียนหญิงมีความคิดสร้างสรรค์สูงกว่านักเรียนชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๕. นักเรียนที่ประพฤติก้อยตามสังคม มีความเกรงใจและลักษณะความเป็นผู้นำแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ กับนักเรียนที่ประพฤติขัดกับสังคม และนักเรียนชายที่ประพฤติขัดกับสังคมมีความเกรงใจสูงกว่า นักเรียนหญิงที่ประพฤติก้อยตามสังคม และที่ประพฤติขัดกับสังคม

มุกดา ศรียงค์ ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของเด็กไทยและเด็กจีน (มุกดา ศรียงค์, ๒๕๑๔) เปรียบเทียบโดยใช้เพศและเชื้อชาติ พบว่า

- เด็กไทยมีความเกรงใจมากกว่าเด็กจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
- ทั้งเด็กไทยและเด็กจีนที่มีความเกรงใจสูงและต่ำ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน
- เด็กไทยและเด็กจีนนั้น เพศหญิงมีความเกรงใจสูงกว่าเพศชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
- เด็กชายไทยที่มีความเกรงใจสูงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากกว่าเด็กชายจีนที่มีความเกรงใจสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เด็กชายจีนที่มีความเกรงใจสูงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์น้อยกว่าเด็กชายจีนที่มีความเกรงใจต่ำ และเด็กหญิงจีนที่ปีความสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ประภาพิศ ศรีตระกูล ได้ศึกษาความสัมพันธ์และเปรียบเทียบความเกรงใจ การรักษาหน้า และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ระหว่างนักเรียนไทยเชื้อสายไทย กับนักเรียนไทยเชื้อสายจีน ในกรุงเทพมหานครและจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ประภาพิศ ศรีตระกูล, ๒๕๑๖) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และนักศึกษาระดับ ป.กศ.สูง จำนวน ๒๓๐ คน พบว่า

- นักเรียนไทยเชื้อสายไทย มีความเกรงใจสูงกว่านักเรียนไทยเชื้อสายจีน ในระดับ มศ.๓ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนในระดับ ป.กศ.สูง นักเรียนไทยเชื้อสายไทย และนักเรียนไทยเชื้อสายจีน มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

- นักเรียนไทยเชื้อสายจีน ชั้น ป.กศ.สูง มีความเกรงใจสูงกว่านักเรียนชั้น มศ.๓ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ส่วนนักเรียนไทยเชื้อสายไทย ชั้น ป.กศ.สูง กับนักเรียนไทยเชื้อสายไทย ชั้น มศ.๓ มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

- นักเรียน มศ.๓ ในต่างจังหวัด มีความเกรงใจสูงกว่า นักเรียน มศ.๓ ในกรุงเทพฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนนักเรียน ป.กศ.สูงทั้งในกรุงเทพฯและต่างจังหวัด มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

- นักศึกษาระดับ ป.กศ.สูง ในกรุงเทพฯ มีความเกรงใจสูงกว่านักเรียนชั้น มศ.๓ ในกรุงเทพฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .๐๕ ส่วนในต่างจังหวัด นักศึกษา ป.กศ.สูง กับนักเรียน มศ.๓ มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

- นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีความเกรงใจมากกว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

- นักเรียนที่มีการรักษาหน้าต่ำ มีความเกรงใจมากกว่านักเรียนที่มีการรักษาหน้าสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ในหัวข้อการวิจัยเรื่องเดียวกัน บุญา วชิระศักดิ์มงคล ได้ศึกษาความสัมพันธ์ และเปรียบเทียบความเกรงใจ การรักษาหน้า และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ระหว่างนักเรียนไทยเชื้อสายไทย กับนักเรียนไทยเชื้อสายจีน ในกรุงเทพมหานคร และจังหวัดในภาคเหนือ (บุญา วชิระศักดิ์มงคล, ๒๕๑๖) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้น มศ.๓ และนักศึกษา ป.กศ.สูง พบว่าในเรื่องความเกรงใจนั้น

- นักเรียนชั้น ม.ศ.๓ และ นักศึกษา ป.กศ.สูง มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน
- นักเรียนในภาคเหนือ และนักเรียนในกรุงเทพฯ มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน
- นักเรียนไทยเชื้อสายไทย และนักเรียนไทยเชื้อสายจีน มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน
- เพศหญิงมีความเกรงใจสูงกว่าเพศชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

* เพ็ญกุล สุทธิวงษ์ ได้ทำการวิเคราะห์องค์ประกอบ ลักษณะ และธรรมชาติของความเกรงใจของคนไทย (เพ็ญกุล สุทธิวงษ์, ๒๕๑๖) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นบัณฑิตและนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา จำนวน ๒๔๐ คน เป็นชาย ๓๔๐ คน หญิง ๓๔๐ คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบทดสอบความเกรงใจ จำนวน ๒ ชุด ชุดที่ ๑ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะและธรรมชาติของความเกรงใจของคนไทยโดยทั่วไป ชุดที่ ๒ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความเกรงใจในฐานะต่างๆกัน พบว่า

- ความเกรงใจที่เกี่ยวข้องกับเพศ หญิงชายมีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน
- ความเกรงใจที่เกี่ยวข้องกับที่อยู่อาศัย ต่างจังหวัดกับกรุงเทพฯ ไม่แตกต่างกัน
- ความเกรงใจที่เกี่ยวข้องกับระดับอายุ อายุมากกับอายุน้อย มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

ส่วนความเกรงใจที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพที่สนิทสนมและห่างเหิน ปรากฏว่าบุคคลที่มีความสัมพันธ์อันห่างเหินค่อนกัน ไม่ว่าจะอยู่ในฐานะใดๆก็ตาม จะมีความเกรงใจมากกว่าบุคคลที่มีสัมพันธภาพสนิทสนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑, .๐๐๑

สำหรับการวิเคราะห์องค์ประกอบลักษณะและธรรมชาติของความเกรงใจของคนไทยนั้น ได้ ๑๓ องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบทาง จรรยา มารยาท , องค์ประกอบทาง ความไม่มั่นใจ ในตนเอง , องค์ประกอบทาง เมตตาธรรม , องค์ประกอบทาง บุคลิกลักษณะแห่งการสำรวจ , องค์ประกอบทาง ความฉลาดรู้ จักกาล ^๕ โทษะ , องค์ประกอบทาง ความเกรงระเบียบ , องค์ประกอบทาง ไม่โกรธสัมพันธ์ , องค์ประกอบทาง การเก็บตัว , องค์ประกอบทาง การเก็บกค ความรู้สึกรักและรักษาหน้า ^๔ , องค์ประกอบทาง การเห็นแก่หน้าผู้อื่น ^{๑๒} , องค์ประกอบทาง คานิยม , องค์ประกอบทาง การเอางานเอากการ ^{๑๒} และองค์ประกอบทาง ความน่าสงสาร ^{๑๒}

ดร.วีรยุทธ วิเชียรโชติ และคณะ รายงานสรุปความก้าวหน้าของโครงการวิจัยความเกรงใจในคนไทย (วีรยุทธ วิเชียรโชติ และคณะ, ๒๕๑๖) ว่า ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๖ จนถึงปัจจุบัน โครงการวิจัยความเกรงใจในคนไทยได้ทำการวิจัยทั้งในค่านกว้างและค่านลึกมากกว่า ๑๕ อนุโครงการ ซึ่งพอจะสรุปผลการวิจัยความมุ่งหมายได้ดังต่อไปนี้

๑. การศึกษาลักษณะและธรรมชาติของความเกรงใจ ปรากฏว่าความเกรงใจ มี ๑๓ องค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบทางจรรยาบรรณ, องค์ประกอบทางความไม่มั่นใจในตนเอง, องค์ประกอบทางเมตตาธรรม, องค์ประกอบทางบุคลิกลักษณะแห่งการสํารวม, องค์ประกอบทางบุคลิกลักษณะแห่งการสํารวม, องค์ประกอบทางความฉลาดรู้ จักกาลเทศะ, องค์ประกอบทางความเคร่งกระเปียบ, องค์ประกอบทางไมตรีสัมพันธ์, องค์ประกอบทางพฤติกรรมการเก็บตัว, องค์ประกอบทางการเก็บกคความรู้สึกลและการรักษาหน้า, องค์ประกอบทางการเห็นแก่ผู้อื่น, องค์ประกอบทางค่านิยม, องค์ประกอบทางค่านะงานเอาถ เร, องค์ประกอบทางความน่าสงสาร

๒. การวิเคราะห์ตัวแปรต้นเหตุของความเกรงใจ โดยการติดตามไปศึกษาสภาพทางครอบครัวเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู ตลอดจนวิธีการสังคมประกิตของบิดามารดาของผู้ที่มีความเกรงใจในระดับต่างๆ ทั้งนี้เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ว่า ความเกรงใจน่าจะเป็นผลสืบเนื่องมาจากรูปแบบของการอบรมเลี้ยงดูแบบไม่ค่อยอาศัยเหตุผล ไม่ค่อยกงเส้นคงวา และมักจะใช้การลงโทษที่รุนแรง

๓. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจกับสัมพันธ์มาพระหว่างบุคคล และการปรับตัว ปรากฏว่า

- บุคคลที่มีความเกรงใจสูงมักจะไม่ง่ายคำหนิบุคคลอื่น มักจะไม่พยายามแก้ปัญหาคที่บุคคลอื่น มักจะคหนิตนเองและมีแนวโน้มที่จะยอมรับปัญหามากกว่าที่จะพยายามแก้ปัญหานั้น นอกจากนี้ยังมีพฤติกรรมในทางยกโทษและให้อภัยสูง

- ความเกรงใจกับการปรับตัวยังไม่พบว่ามีความสัมพันธ์กัน

๔. การศึกษาเปรียบเทียบความเกรงใจที่มีอยู่ในวัฒนธรรมไทยกับในวัฒนธรรมอื่น ปรากฏว่าวัยรุ่นไทยมีความเกรงใจสูงกว่าวัยรุ่นอเมริกัน และวัยรุ่นจีน

๕. การศึกษาผลและความสัมพันธ์เองความเกรงใจที่มีต่อพฤติกรรมการแก้ปัญหาในกลุ่มและตัวแปรอื่นๆ ปรากฏว่า

- นิสิตที่มีความเกรงใจน้อย แสดงการผ่นกลายความตึงเครียด แสดงความเป็นศัตรูต่อผู้อื่น แสดงความก้าวร้าว และแสดงความไม่เห็นด้วยมากกว่านิสิตที่มีความเกรงใจมาก

- ความเกรงใจมีความสัมพันธ์แบบเส้นตรงในทางบวกกับค่านิยมทางไมตรีสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์แบบเส้นโค้งกับความกิสร้างสรรค์ และไมมีความสัมพันธ์กับความเป็นผู้นำ

โลกทัศน์แบบควบคุมจากภายนอก-ภายใน

เกรฟ (Graves, 1961) ได้หาความแตกต่างของโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายนอก-ภายใน ระหว่างพวกอินเดียน พวกชนเผ่าดั้งเดิมของสเปน-อเมริกัน และพวกผิวขาวที่แยกตัวอยู่ในชุมชนชนที่โดดเดี่ยว เขาพบว่าพวกอินเดียนเป็นพวกที่มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายนอกมากที่สุด พวกสเปน-อเมริกันมีปานกลาง ส่วนพวกผิวขาวมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมาก เขากล่าวว่า ทั้งนี้เนื่องจากวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดกันมาจากบรรพบุรุษ

แกรนคอลลี, แคทคอฟสกี และเพรสตัน (Crandall, Katkovsky and Preston, 1962) ได้ทำการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายนอก-ภายใน กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน โดยการศึกษาจากเด็กชาย-หญิง ตั้งแต่ชั้น ๓ ถึง ชั้น ๑๐ ใช้แบบทดสอบวัดโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายนอก-ภายใน ที่มีชื่อว่า IAR scale พบว่า โลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมีความสัมพันธ์โดยตรง กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน โดยเฉพาะในเด็กชาย และพบว่าเด็กชายที่มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่าแบบควบคุมจากภายนอกนั้น มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูงกว่า แต่ไม่พบความแตกต่างนี้ในเด็กหญิง

รอตเตอร์ (Rotter, 1966:22) อ้างถึงผลการค้นคว้าของเซลลูล่า (Cellura, 1963) ว่า, เซลลูล่าได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติแบบเชื่ออำนาจในตนเอง กับ ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน โดยใช้เด็กชายยากจนเป็นกลุ่มตัวอย่าง ผลปรากฏว่า ได้พบความสัมพันธ์โดยตรงระหว่างตัวแปรทั้งสอง

✓ รอตเตอร์ กับ มัลรี (Rotter and Mulry, 1965:598 - 604) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กับ ทัศนคติแบบเชื่ออำนาจในตนเอง โดยใช้กลุ่มตัวอย่างชายหญิงจำนวน ๑๒๐ คน แบ่งเป็น ๒ กลุ่มเท่ากัน จากผลการศึกษารั้งนี้ รอตเตอร์สรุปว่า ผู้ที่มีทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่าผู้ที่มีทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายนอกตน ผู้ที่มีทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนจึงใช้เวลาในการตัดสินใจต่างออกไปจากผู้ที่มีทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายนอกตน

พจน์ จันทรวีระกุล ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความอยากรู้อยากเห็น
ทัศนคติแบบเชื่ออ่านาจากภายใน-ภายนอกตน และความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้น
ป.๔ และ ป.๗ (พจน์ จันทรวีระกุล, ๒๕๑๕) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และ ๗
ในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด (นครราชสีมา) จำนวน ๒๔๗ คน แบ่งเป็นชาย ๑๕๓ คน
หญิง ๑๔๔ คน แบ่งตามเชื้อชาติเป็นเด็กไทย ๑๗๓ คน จีน ๑๒๔ คน

ผลการศึกษาโดยไม่จำแนกชั้นเรียน ปรากฏว่า ความอยากรู้อยากเห็น
ทัศนคติแบบเชื่ออ่านาจากภายในตนเอง และความสามารถในการอ่าน มีความสัมพันธ์กันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติ ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ พบว่า ทัศนคติแบบเชื่ออ่านาจากภายใน-ภายนอกตน
ไม่มีความสัมพันธ์กับความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน เด็กต่างจังหวัดมีระดับทัศนคติ
แบบเชื่ออ่านาจากภายในตนเองสูงกว่าเด็กในกรุง ส่วนในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ พบว่าเด็กหญิงมี
ระดับทัศนคติแบบเชื่ออ่านาจากภายในตนเองสูงกว่าเด็กชาย

บารุง บุญยงค์ ได้ศึกษาผลการสอนแบบสืบสวน-สอบสวน ที่มีต่อความคิดแบบสืบสวน-
สอบสวน ความคิดสร้างสรรค์ และทัศนคติเกี่ยวกับการควบคุมจากภายใน-ภายนอก
(บารุง บุญยงค์, ๒๕๑๕) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ เป็นชาย ๔๔ คน หญิง ๓๒ คน
แบ่งออกเป็น ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม แต่ละกลุ่มมีนักเรียนชาย ๒๒ คน
และหญิง ๑๖ คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนวิชาวิทยาศาสตร์แบบสืบสวน-สอบสวน
ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบเดิม ผลการศึกษาพบว่า

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติเกี่ยวกับการควบคุมจากภายใน กับ ความคิดแบบสืบสวน-
สอบสวน ความคิดสร้างสรรค์ มีความสัมพันธ์ทางบวก แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนความคิด
แบบสืบสวน-สอบสวน กับความคิดสร้างสรรค์ มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๒. แบบทดสอบวัดความคิดแบบสืบสวน-สอบสวน มีความเที่ยงตรง เชิงโครงสร้าง
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากการสอบครั้งแรกและการสอบครั้งหลัง

๓. กลุ่มทดลองมีความคิดแบบสืบสวน-สอบสวน ความคิดสร้างสรรค์ด้านการคิดหลายทิศทาง
หลายทาง และทัศนคติเกี่ยวกับการควบคุมจากภายในมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
แต่ความคิดสร้างสรรค์ด้านความคิดริเริ่มของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ไม่แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานการวิจัย และ เหตุผลเบื้องหลังสมมติฐาน

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะความเป็นผู้นำ ความเกรงใจ และโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายนอก-ภายใน

๑.๑ บุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำสูง น่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่าบุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำต่ำ

เหตุผล ความเกรงใจทำให้คนเกิดความเก้บกด ต้องทำในสิ่งที่ตนไม่อยากทำ และไม่ได้ทำในสิ่งที่ตนอยากจะทำ ทำให้กลายเป็นคนที่ศกสสินใจไม่ได้ ไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่กล้าแสดงความสามารถ ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น ส่วนคนที่มีลักษณะความเป็นผู้นำสูง จะมีลักษณะตรงกันข้าม คือ เป็นผู้ที่มีความกล้าในการแสดงความคิดเห็น กล้าศกสสินใจ เชื่อมั่นในตนเอง เมื่อศกสสินใจว่าจะทำอะไรแล้ว ก็ต้องทำไปตามนั้น จึงมีความเกรงใจน้อย

๑.๒ บุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำสูง น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่าบุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำต่ำ

เหตุผล ผู้นำที่ดีจะต้องเป็นผู้ที่สามารถชักจูงและก่อให้เกิดแรงศรัทธาในกลุ่มตน มีความศศิริเริ่ม ฉะนั้นผู้ที่มีลักษณะความเป็นผู้นำจะต้องรับรู้ในผลการกระทำของตน และเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง ซึ่งตรงกับลักษณะของผู้ที่มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน

๑.๓ บุคคลที่มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน น่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่าบุคคลที่มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายนอก

เหตุผล ผู้ที่มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายนอก เชื่อว่าความสำเร็จ ความล้มเหลว ความเป็นไปของเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นกับตน ขึ้นอยู่กับอำนาจของคนอื่น ทำให้มีความเกรงใจต่อผู้ที่คิดว่ามีอำนาจนั้นๆมาก

๒. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะความเป็นผู้นำ
ของหัวหน้าสาขาวิชา กับ ครูในสาขาวิชา

๒.๑ หัวหน้าสาขาวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ที่เป็นชาย
น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า ครูในสาขาวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ที่เป็นชาย

๒.๒ หัวหน้าสาขาวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ที่เป็นหญิง
น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า ครูในสาขาวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ที่เป็นหญิง

๒.๓ หัวหน้าสาขาวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษที่เป็นชาย
น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า ครูในสาขาวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษที่เป็นชาย

๒.๔ หัวหน้าสาขาวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษที่เป็นหญิง
น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า ครูในสาขาวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษที่เป็นหญิง

๒.๕ หัวหน้าสาขาวิชาที่เป็นชาย น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า
ครูในสาขาวิชาที่เป็นชาย

๒.๖ หัวหน้าสาขาวิชาที่เป็นหญิง น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า
ครูในสาขาวิชาที่เป็นหญิง

๒.๗ หัวหน้าสาขาวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำ
สูงกว่าครูในสาขาวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์

๒.๘ หัวหน้าสาขาวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำ
สูงกว่าครูในสาขาวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ

๒.๙ หัวหน้าสาขาวิชา น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่าครูในสาขาวิชา

เหตุผล วิธีการแต่งตั้งหัวหน้าสาขาวิชาในโรงเรียนต่าง ๆ นั้น

คุณสมบัติของหัวหน้าสาขาวิชาจะต้องเป็นผู้ที่มีลักษณะเป็นผู้นำที่ดี เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ
ในการนิเทศการสอนในสาขานั้นๆ ได้ดี ด้วยเหตุนี้หัวหน้าสาขาวิชาจึงน่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำ
สูงกว่าครูในสาขาวิชา

๓. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะความเป็นผู้นำ
ของครูชาย กับ ครูหญิง

๓.๑ หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ที่เป็นชาย
น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ที่เป็นหญิง

๓.๒ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษที่เป็นชาย
น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษที่เป็นหญิง

๓.๓ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ที่เป็นชาย
น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ที่เป็นหญิง

๓.๔ ครูในสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษที่เป็นชาย
น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า ครูในสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษที่เป็นหญิง

๓.๕ หัวหน้าสายวิชาที่เป็นชาย น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า
หัวหน้าสายวิชาที่เป็นหญิง

๓.๖ ครูในสายวิชาที่เป็นชาย น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า
ครูในสายวิชาที่เป็นหญิง

๓.๗ ครูชายที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ น่าจะมี
ลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า ครูหญิงที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์

๓.๘ ครูชายที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ น่าจะมี
ลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า ครูหญิงที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ

✓๓.๙ ครูชาย น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า ครูหญิง

เหตุผล ประเพณีและวัฒนธรรมไทยถือว่า ผู้หญิงต้องเป็น
"ช้างเท้าหลัง" หรือเป็นผู้ตาม ในขณะที่ผู้ชายต้องเป็น "ช้างเท้าหน้า" หรือเป็นผู้นำ
การอบรมเลี้ยงดูชาย-หญิง จึงแตกต่างกัน หญิงไม่ค่อยมีโอกาสดำรงพฤติกรรมได้เท่ากับชาย
จะต้องสุภาพ เรียบร้อย อ่อนหวาน และอยู่ในกรอบประเพณีเสมอ ฉะนั้นครูชายจึงน่าจะมี
ลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่าครูหญิง

๔. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะความเป็นผู้นำ
ของครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ ครูที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ
- ๔.๑ หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย
น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษที่เป็นชาย
- ๔.๒ หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง
น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษที่เป็นหญิง
- ๔.๓ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย
น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า ครูในสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษที่เป็นชาย
- ๔.๔ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง
น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า ครูในสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษที่เป็นหญิง
- ๔.๕ หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำ
สูงกว่าหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ
- ๔.๖ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำ
สูงกว่าครูในสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ
- ๔.๗ ครูชายที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำ
สูงกว่าครูชายที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ
- ๔.๘ ครูหญิงที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำ
สูงกว่าครูหญิงที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ
- ๔.๙ ครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำ
สูงกว่าครูที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ

เหตุผล การสอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ มีความมุ่งหมายสำคัญ
เพื่อให้ผู้เรียนได้มีทักษะในการแก้ปัญหาและเป็นคนมีเหตุผล นอกจากนี้ เรน วอเตอร์
(Rain Water, 1965) ยังพบว่า พฤติกรรมความเป็นผู้นำสัมพันธ์กับพฤติกรรมการแก้ปัญหา
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ฉะนั้นครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ จึงน่าจะมี
ลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า ครูที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ

๘. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความเกรงใจ
ของหัวหน้าสาขาวิชา กับ ครูในสาขาวิชา
- ๘.๑ หัวหน้าสาขาวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย
น่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่า ครูในสาขาวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย
- ๘.๒ หัวหน้าสาขาวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง
น่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่า ครูในสาขาวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง
- ๘.๓ หัวหน้าสาขาวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย
น่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่า ครูในสาขาวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย
- ๘.๔ หัวหน้าสาขาวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง
น่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่า ครูในสาขาวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง
- ๘.๕ หัวหน้าสาขาวิชาที่เป็นชาย น่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่า
ครูในสาขาวิชาที่เป็นชาย
- ๘.๖ หัวหน้าสาขาวิชาที่เป็นหญิง น่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่า
ครูในสาขาวิชาที่เป็นหญิง
- ๘.๗ หัวหน้าสาขาวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ น่าจะมีความเกรงใจ
น้อยกว่าครูในสาขาวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์
- ๘.๘ หัวหน้าสาขาวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ น่าจะมีความเกรงใจ
น้อยกว่าครูในสาขาวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ
- ๘.๙ หัวหน้าสาขาน่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่าครูในสาขาวิชา
เหตุผล เนื่องจากสมมติฐานที่ ๑.๑,๒.๑,๒.๒,๒.๓,๒.๔,
๒.๕,๒.๖,๒.๗,๒.๘,๒.๙

๖. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความเกรงใจ

ของครูชาย กับ ครูหญิง

๖.๑ หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย
น่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่า หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง

๖.๒ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย
น่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่า หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง

๖.๓ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย
น่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่า ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง

๖.๔ ครูในสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย
น่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่า ครูในสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง

๖.๕ หัวหน้าสายวิชาที่เป็นชาย น่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่า
หัวหน้าสายวิชาที่เป็นหญิง

๖.๖ ครูในสายวิชาที่เป็นชาย น่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่า
ครูในสายวิชาที่เป็นหญิง

๖.๗ ครูชายที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ น่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่า
ครูหญิงที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์

๖.๘ ครูชายที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ น่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่า
ครูหญิงที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ

๖.๙ ครูชายน่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่าครูหญิง

เหตุผล เนื่องจากสมมติฐานที่ ๑.๑, ๓.๑, ๓.๒, ๓.๓, ๓.๔, ๓.๕,

๓.๖, ๓.๗, ๓.๘, ๓.๙

๓. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความเกรงใจ
ของครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ ครูที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ

๓.๑ หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย
น่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่า หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย

๓.๒ หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง
น่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่า หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง

๓.๓ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย
น่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่า ครูในสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย

๓.๔ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง
น่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่า ครูในสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง

๓.๕ หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ น่าจะมีความเกรงใจ
น้อยกว่าหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ

๓.๖ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ น่าจะมีความเกรงใจ
น้อยกว่าครูในสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ

๓.๗ ครูชายที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ น่าจะมีความเกรงใจ
น้อยกว่าครูชายที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ

๓.๘ ครูหญิงที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ น่าจะมีความเกรงใจ
น้อยกว่าครูหญิงที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ

๓.๙ ครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ น่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่า
ครูที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ

เหตุผล เนื่องจากสมมติฐานที่ ๑.๑, ๒.๑, ๔.๑, ๔.๓, ๔.๕, ๔.๖,
๔.๖, ๔.๗, ๔.๘, ๔.๘

๔. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโลกทัศน์แบบทวนคมจากภายในของหัวหน้าสายวิชา กับ ครูในสายวิชา

๔.๑ หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นนาย
 'น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน' มากกว่าครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชา

๔.๑ หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง
น่าจะมีโลกทัศน์แบบกรรมคุณวาทภายใน มากกว่าครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง

๔.๓ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย
น่าจะมีโลกทัศน์แบบทวนกระแสจากภายใน จากกฎจารีในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย

๔.๔ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง
น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน มากกว่าครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง

๔.๔ หัวหน้าสายวิชาที่เป็นนาย านจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่าครูในสายวิชาที่เป็นนาย

๔.๖ หัวหน้าสาขาวิชาที่เป็นหญิง น่าจะมีโลกทัศน์แบบรวมกลุ่มจากภายใน
มากกว่าครูในสาขาวิชาที่เป็นหญิง

๔.๑ หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ น่าจะมีโดกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่า กรในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์

๔.๔ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ น่าจะมีโลกทัศน์
แบบทวนคมจากภายในมากกว่า กรรในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ

๔.๕ หัวหนาสายวิจนาจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่าครในสายวิชา

เหตุผล เนื่องจากสมมติฐานที่ ๑.๖, ๓.๑, ๒.๒, ๓.๓, ๒.๔, ๒.๕,
๒.๖, ๒.๗, ๒.๘, ๓.๕

๕. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน
ของครูชาย กับ ครูหญิง

๕.๑ หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย น่าจะมี
โลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่า หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง

๕.๒ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย น่าจะมี
โลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่า หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง

๕.๓ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย น่าจะมี
โลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่า ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง

๕.๔ ครูในสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย น่าจะมี
โลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่า ครูในสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง

๕.๕ หัวหน้าสายวิชา ที่เป็นชาย น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน
มากกว่าหัวหน้าสายวิชา ที่เป็นหญิง

๕.๖ ครูในสายวิชาที่เป็นชาย น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน
มากกว่าครูในสายวิชาที่เป็นหญิง

๕.๗ ครูชายที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ น่าจะมีโลกทัศน์
แบบควบคุมจากภายใน มากกว่าครูหญิงที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์

๕.๘ ครูชายที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ น่าจะมีโลกทัศน์
แบบควบคุมจากภายใน มากกว่าครูหญิงที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ

๕.๙ ครูชายน่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่าครูหญิง

เหตุผล เนื่องจากสมมติฐานที่ ๑.๒, ๓.๑, ๓.๒, ๓.๓, ๓.๔,

๓.๕, ๓.๖, ๓.๗, ๓.๘, ๓.๙

๑๐. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน
ของครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ ครูที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ

๑๐.๑ หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย น่าจะมี
โลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่า หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย

๑๐.๒ หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง น่าจะมี
โลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่า หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง

๑๐.๓ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย น่าจะมี
โลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่า ครูในสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย

๑๐.๔ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง น่าจะมี
โลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่า ครูในสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง

๑๐.๕ หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ น่าจะมีโลกทัศน์
แบบควบคุมจากภายในมากกว่า หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ

๑๐.๖ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ น่าจะมีโลกทัศน์
แบบควบคุมจากภายในมากกว่า ครูในสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ

๑๐.๗ ครูชายที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ น่าจะมีโลกทัศน์
แบบควบคุมจากภายในมากกว่า ครูชายที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ

๑๐.๘ ครูหญิงที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ น่าจะมีโลกทัศน์
แบบควบคุมจากภายในมากกว่า ครูหญิงที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ

๑๐.๙ ครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ น่าจะมีโลกทัศน์
แบบควบคุมจากภายในมากกว่า ครูที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ

เหตุผล เนื่องจากจากสมมุติฐานที่ ๑.๒, ๔.๑, ๔.๒, ๔.๓, ๔.๔,
๔.๕, ๔.๖, ๔.๗, ๔.๘, ๔.๙

สมมติฐานการวิจัยทั้งหมดนี้สามารถเขียนในรูปของสมมติฐานเป็นกลางได้
ดังตัวอย่างต่อไปนี้

H₀: สมมติฐานเป็นกลาง: บุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำสูง กับ
บุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำต่ำ น่าจะมีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

H_a: สมมติฐานการวิจัย: บุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำสูง น่าจะมีความเกรงใจ
น้อยกว่าบุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำต่ำ

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารังนี้ เป็นครูที่ทำการสอนในโรงเรียนรัฐบาล ระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ทั้งในกรุงเทพมหานครและในส่วนภูมิภาค จำนวน ๑๒๔ คน

วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่างและโรงเรียนสำหรับเลือกกลุ่มตัวอย่าง เป็นการเลือกตามความมุ่งหมาย (purposive or judgement selection)

เกณฑ์ในการเลือกโรงเรียนสำหรับเลือกกลุ่มตัวอย่าง มีดังนี้

๑. เป็นโรงเรียนรัฐบาล ระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา
๒. เป็นโรงเรียนที่อยู่ในกรุงเทพมหานครและจังหวัดใกล้เคียง ที่มีสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมคล้ายคลึงกัน
๓. ฐานะของโรงเรียนอันหมายถึงคุณภาพของครู คุณภาพของนักเรียน ตลอดจนชื่อเสียงของโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง
๔. เป็นโรงเรียนที่มีหัวหน้าสายวิชาทั้ง ๔ สายวิชา คือ ภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์
๕. ทางโรงเรียนให้ความร่วมมือในการทดสอบ

ผู้เขียนได้เลือกกลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนที่เลือกได้ตามเกณฑ์ดังกล่าวแล้ว โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นสายวิชา วิชาละ ๒ คน คือ หัวหน้าสายวิชา ๑ คน ครูในสายวิชา ๑ คน และให้ได้จำนวนครูชาย-หญิงเท่าๆกัน การเลือกครูในสายวิชาเลือกโดยการสุ่มแบบง่าย (random) โดยถือว่า (assume) โรงเรียนได้จัดครูให้เหมาะสมกับวิชาที่สอนแล้ว

จากวิธีการข้างต้น ผู้วิจัยคิดว่ากลุ่มตัวอย่างที่เลือกมา พอที่จะใช้เป็นตัวแทน
ของหัวหน้าสายวิชาและครูในสายวิชา ที่เหมาะสมวิชาที่สอนในระดับปานกลาง
ทั้งในกรุงเทพมหานครและในส่วนภูมิภาค ได้พอสมควร

ตาราง ๑ แสดงถึงกลุ่มตัวอย่างเมื่อแยกตามตำแหน่งหน้าที่ เพศ
และวิชาที่สอน

ตำแหน่งหน้าที่ วิชาที่สอน	หัวหน้าสายวิชา		ครูในสายวิชา		รวม
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
ภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์	๑๖	๑๖	๑๖	๑๖	๖๔
	๑๖	๑๖	๑๖	๑๖	๖๔
รวม	๓๒	๓๒	๓๒	๓๒	๑๒๘

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถาม เปิดปลาย
๑. เครื่องมือวัดลักษณะความเป็นผู้นำ สริงห์, ๕๔

แบบสอบถาม. ผู้วิจัยดัดแปลงมาจากแบบสอบถามที่ สุจินต์ ปริชามารถ นิสิตปริญญาโท สาขาจิตวิทยาการศึกษา ปีพ.ศ. ๒๕๑๔ สร้างขึ้น โดยอาศัยแนวความคิดของ ฟีดเลอร์ (Fiedler)

๑.๑ ลักษณะของแบบสอบถาม ยกข้อความที่แสดงลักษณะความเป็นผู้นำ และไม่เป็นผู้นำมาให้ ๒๗ ข้อ แล้วให้ผู้ตอบจัดอันดับ (rate) ตามมาตรา (Scale) ที่ให้จากน้อยที่สุด ไปถึง ไม่เคยเลย ๗ ช่องคะแนน ข้อความแต่ละข้อเป็นประโยคสั้นๆ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(๐) ท่านเคยทำตามที่ได้พูดไว้มากน้อยเพียงใด

กระดาบคำตอบ (๐) น้อยที่สุด ๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓ ไม่เคยเลย

๑.๒ วิธีดำเนินการสอบ เมื่อผู้ตอบอ่านข้อข้อความแต่ละข้อแล้วก็พิจารณาว่า ตนมีลักษณะแบบนี้มากหรือน้อยเพียงใด แล้วไปให้อันดับคะแนนตามมาตราที่กำหนดให้ โดยไม่มีการจำกัดเวลาในการตอบ

๑.๓ เกณฑ์ในการตรวจให้คะแนน ข้อความในแบบสอบถามมีอยู่ ๒ ลักษณะ คือ ลักษณะหนึ่งถ้าผู้ตอบมีพฤติกรรมตรงตามข้อความนั้น แสดงว่าเป็นผู้ที่มีลักษณะ - ความเป็นผู้นำสูง ในข้อความเช่นนี้ให้ ๗ คะแนน เมื่อวงกลมรอบเลข ๓ ให้ ๖ คะแนน เมื่อวงกลมรอบเลข ๒ และให้ ๕, ๔, ๓, ๒, ๑ คะแนน ลดหลั่นกันไปตามลำดับ เมื่อวงกลมรอบเลข ๑, ๐, -๑, -๒, -๓

อีกลักษณะหนึ่งเป็นข้อความที่แสดงว่า ถ้าผู้ตอบมีพฤติกรรมตามนั้น จะเป็นผู้ที่มีลักษณะความเป็นผู้นำต่ำ การให้คะแนนสำหรับข้อความเช่นนี้จะตรงกันข้ามกับ ข้อความชนิดแรก คือ ให้ ๗ คะแนน เมื่อวงกลมรอบเลข -๓ ให้ ๖ คะแนน เมื่อวงกลมรอบเลข -๒ และให้ ๕, ๔, ๓, ๒, ๑ คะแนน ลดหลั่นกันไปตามลำดับ เมื่อวงกลมรอบเลข -๑, ๐, ๑, ๒, ๓ ดังนั้นผู้ที่ได้คะแนนในแบบสอบถามฉบับนี้สูง จึงเป็นผู้ที่มีลักษณะความเป็นผู้นำสูง ถ้าได้คะแนนต่ำก็แสดงว่ามีความเป็นผู้นำต่ำ

๒.๕ การทดลองใช้และผลการทดลอง นำเครื่องมือที่ดัดแปลงนี้ไปทดลองใช้
กับครูโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดสมุทรสาคร จำนวน ๔๖ คน
แล้วได้นำคำตอบมาตรวจให้คะแนน หากค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม
โดยใช้วิธีแบ่งครึ่ง (Split - half) แบบข้อคู่-ข้อคี่ (Garrett, 1969 : 143)
ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ๐.๘๒๔

๒.๖ เครื่องมือวัดความเกรงใจ

ผู้วิจัยดัดแปลงมาจากแบบสอบถามที่สร้างขึ้นโดย วีรยุทธ วิเชียรโชติ
และคณะนิสิตปริญญาโทสาขารัตนการศึกษ วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร พ.ศ. ๒๕๑๓
๒.๖.๑ ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบ ๙ ตัวเลือก มีข้อความทั้งหมด ๕๐ ข้อ
แบ่งออกเป็น ๕ บทบาท คือ ในฐานะที่ท่านเป็นผู้อยู่ได้บังคับบัญชา กับ ผู้บังคับบัญชา
ในฐานะที่ท่านเป็นบุตร กับ บิดามารดา ในฐานะที่ท่านกับผู้มีบุญคุณที่สนิทสนม
ในฐานะที่ท่านเป็นเพื่อน กับ เพื่อนที่สนิทสนม ในฐานะที่ท่านเป็นรุ่นพี่ กับ เพื่อนร่วมงานรุ่นน้อง
แต่ละบทบาทมีสถานการณ์ต่างๆให้ผู้ตอบพิจารณาตัดสินใจว่า จะเลือกปฏิบัติอย่างไร เพียงไร
ดังตัวอย่าง

ในฐานะที่ท่านเป็นผู้อยู่ได้บังคับบัญชา กับ ผู้บังคับบัญชา

(๐) อยากรจะนั่งหลับ ขณะผู้บังคับบัญชากำลังประชุม

กระดากคำตอบ (๐) กระทำ ๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓ ไม่กระทำ

๒.๖.๒ วิธีดำเนินการสอบ ให้ผู้ตอบจัดอันดับความเกรงใจของตนเอง และ
เขียนวงกลมลงในอันดับที่เลือกเพียงคำตอบเดียว ไม่มีการจำกัดเวลาในการตอบ

๒.๖.๓ เกณฑ์ในการตรวจให้คะแนน ข้อความในแบบสอบถาม มี ๒ ลักษณะ คือ
ลักษณะหนึ่งให้ผู้ตอบมีพฤติกรรมตรงตามคำนั้น แสดงว่าเป็นผู้ที่มีความเกรงใจมาก เช่นคำว่า
เกรง, อาย, ปฏิเสธ เป็นต้น ข้อความลักษณะเช่นนี้จะให้ ๙ คะแนน เมื่อเลือกวงกลมรอบเลข ๓
ให้ ๖ คะแนน เมื่อเลือกวงกลมรอบเลข ๒ และให้ ๕, ๔, ๓, ๒, ๑ เมื่อเลือกวงกลมรอบเลข
๑, ๐, -๑, -๒, -๓ ตามลำดับ

อีกลักษณะหนึ่งถ้าผู้ตอบมีพฤติกรรมตรงตามก่านั้น แสดงว่าเป็นผู้ที่มีความเกรงใจน้อย เช่นคำว่า กล้า, กระทำ, ค่อยว่า เป็นต้น การให้คะแนนสำหรับข้อความเช่นนี้ตรงกันข้ามกับข้อความชนิดแรก คือให้ ๑ คะแนน สำหรับผู้ที่เลือกวงกลมรอบเลข ๓ ให้ ๒ คะแนน สำหรับผู้ที่เลือกวงกลมรอบเลข ๒ และให้ ๓, ๔, ๕, ๖, ๗ สำหรับผู้ที่เลือกวงกลมรอบเลข ๑, ๐, -๑, -๒, -๓ ตามลำดับ ดังนั้น ผู้ที่ได้คะแนนมากจะมีความเกรงใจมาก ผู้ที่ได้คะแนนน้อยจะมีความเกรงใจน้อย

๒. การทดลองใช้และผลการทดลอง นำเครื่องมือที่ดัดแปลงนี้ไปทดลองใช้กับครูโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดสมุทรสาคร จำนวน ๕๖ คน แล้วได้นำคำตอบมาตรวจให้คะแนน หากค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้วิธีแบ่งครึ่ง (Split - half) แบบซอกู-ซอกู (Garrett, 1969 : 143) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ๐.๕๓๑

๓. เครื่องมือวัดโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายนอก-ภายใน

ผู้วิจัยได้ดัดแปลงมาจากแบบสอบถามที่ นวลเพ็ญ วิเชียรโชติ

(Nuanpen Wicharajote, 1968) แปลมาจากแบบทดสอบของรอตเตอร์ (Rotter) แกรนด์อลล์, แคทคอฟสกีและเพรสตัน (Grandall, Katkousky and Preston)

๓.๑ ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบมีคำตอบให้เลือก ๒ คำตอบ คำตอบหนึ่งแสดงถึงโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายนอก ส่วนอีกคำตอบหนึ่งแสดงถึงโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน ดังตัวอย่าง

(๐) ส่วนมากการที่ผู้บังคับบัญชาคาดหวังการทำงานของท่าน เป็นเพราะ

ก. ผู้บังคับบัญชาพูดด้วยความโกรธหรืออารมณ์เสีย

ข. ผลการทำงานของท่านมีข้อบกพร่อง

๓.๒ วิธีดำเนินการสอบ ให้ผู้ตอบตอบตามความรู้สึกของตนเอง คือเลือกข้อที่ผู้ตอบเชื่อว่าจะเป็นเรื่องของตน หรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับตนมากกว่าอีกข้อหนึ่ง การตอบให้กาเครื่องหมาย X ทับตัวอักษรหน้าคำตอบที่เลือก โดยไม่มีการจำกัดเวลาในการตอบ

๓.๓ เกณฑ์ในการตรวจให้คะแนน ผู้วิจัยถือเอาคำตอบที่แสดงถึง
โลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในเป็นเกณฑ์ ข้อใดผู้ตอบเลือกคำตอบที่แสดงถึงโลกทัศน์
แบบควบคุมจากภายใน ให้ ๑ คะแนน ข้อใดผู้ตอบเลือกคำตอบที่แสดงถึงโลกทัศน์
แบบควบคุมจากภายนอก ให้ ๐ คะแนน

๓.๔ การทดลองใช้และผลการทดลอง นำเครื่องมือที่ดัดแปลงแล้ว
จำนวน ๓๔ ข้อ ไปทดลองใช้กับครูโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดสมุทรสาคร
จำนวน ๕๖ คน แล้วนำคำตอบมาตรวจให้คะแนน ทำการวิเคราะห์หาอำนาจจำแนก
ของข้อทดสอบแต่ละข้อ (biserial correlation) โดยใช้เทคนิค ๒๗%
และการอ้างอิงของ จุง เทห์แฟน (Chung Teh Fan, 1952, 32 pp.)
คคข้อสอบที่มีอำนาจจำแนก (r) สูงกว่า ๐.๒๗ ขึ้นไปไว้รวม ๒๔ ข้อ แล้วหาค่า
ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยวิธีของ กูเดอร์-ริชาร์ดสัน
(Kuder - Richardson) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ๐.๖๖๓

สถิติที่ใช้และลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

๑.๑ โดยวิธีแบ่งครึ่ง (Split - half) แบบข้อคู่-ข้อคี่

ใช้สูตร (Garrett, 1969:143)

$$r_{\frac{1}{2}I} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2] [N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ $r_{\frac{1}{2}I}$ แทนความเชื่อมั่นของแบบสอบถามครึ่งฉบับ

$\sum X, \sum Y$ แทนผลรวมของคะแนนข้อคู่และข้อคี่ตามลำดับ

$\sum X^2, \sum Y^2$ แทนผลรวมของกำลังสองของคะแนนข้อคู่และข้อคี่ตามลำดับ

$\sum XY$ แทนผลรวมของผลคูณของคะแนนข้อคู่และข้อคี่

N แทนจำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

เมื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามครึ่งฉบับแล้ว นำมาขยายให้เป็นค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ ใช้สูตร

$$r_{II} = \frac{2r_{\frac{1}{2}I}}{1 + r_{\frac{1}{2}I}}$$

เมื่อ r_{II} แทนความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

$r_{\frac{1}{2}I}$ แทนความเชื่อมั่นของแบบสอบถามครึ่งฉบับ

๑.๒ โดยวิธีของ คูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson)

ใช้สูตร

$$r_{tt} = \frac{nS^2 - \bar{X}(n - \bar{X})}{S^2(n - 1)}$$

เมื่อ r_{tt} แทนความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

n แทนจำนวนข้อของข้อสอบ

$\bar{X}$ แทนคะแนนเฉลี่ยของข้อสอบ

S^2 แทนความแปรปรวนของข้อสอบ

๒. ลำดับขั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล

๒.๑ หาคะแนนเฉลี่ย (Mean)

ใช้สูตร (Edwards, 1968 : 80)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทนคะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทนผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทนจำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

๒.๒ หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

ใช้สูตร (Ferguson, 1966 : 67)

$$S = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N - 1)}}$$

เมื่อ S แทนความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

$\sum X$ แทนผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum X^2$ แทนผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทนจำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

๒.๓ หาค่าความแปรปรวน (Variance) ได้จาก ๒.๒ โดยการยกกำลังสอง

$$s^2 = \frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ s^2 แทนความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง

๒.๔ ใช้ t - test (Walker and Lee, 1935 : 155)

เพื่อทดสอบหาค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ย (Mean) ของกลุ่มตัวอย่าง ๒ กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกันในแต่ละตัวแปร ดังต่อไปนี้

๒.๔.๑ ความเกรงใจระหว่างบุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำสูง กับ บุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำต่ำ

๒.๔.๒ โลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในระหว่างบุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำสูง กับ บุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำต่ำ

๒.๔.๓ ความเกรงใจระหว่างบุคคลที่มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน กับ บุคคลที่มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายนอก

๒.๔.๔ ลักษณะความเป็นผู้นำ

- ระหว่างหัวหน้าสายวิชา กับ ครูในสายวิชา
- ระหว่างครูชาย กับ ครูหญิง
- ระหว่างครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์
กับ ครูที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ

๒.๔.๕ ความเกรงใจ

- ระหว่างหัวหน้าสายวิชา กับ ครูในสายวิชา
- ระหว่างครูชาย กับ ครูหญิง
- ระหว่างครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์
กับ ครูที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ

๒.๔.๖ โลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน

- ระหว่างหัวหน้าสายวิชา กับ ครูในสายวิชา
- ระหว่างครูชาย กับ ครูหญิง
- ระหว่างครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์
กับ ครูที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ

สูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{S_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}}$$

เมื่อ

t

แทนค่าสถิติที่ใช้ใน t - distribution

 $\bar{X}_1, \bar{X}_2$

แทนคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ ๑ และที่ ๒ ตามลำดับ

 $S_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$

แทน Standard Error of the Difference between Two Means

และ

$$S_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2} = \sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}$$

เมื่อ

 s_1^2, s_2^2

แทนความแปรปรวน (Variance) ของกลุ่มที่ ๑ และที่ ๒ ตามลำดับ

 n_1, n_2

แทนจำนวนคนในกลุ่มที่ ๑ และที่ ๒ ตามลำดับ

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์

เพื่อความสะดวกและเป็นที่เข้าใจตรงกัน จึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ ดังนี้

x แทนคะแนนดิบ

$\bar{X}$ แทนคะแนนเฉลี่ย

Σx แทนผลรวมของคะแนนทั้งหมด

Σx^2 แทนผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทนจำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

s แทนความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

s^2 แทนความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง

$\bar{X}_1, \bar{X}_2$ แทนคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ ๑ และที่ ๒ ตามลำดับ

$s_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$ แทน Standard Error of the Difference between Two Means

s_1^2, s_2^2 แทนความแปรปรวนของกลุ่มที่ ๑ และที่ ๒ ตามลำดับ

n_1, n_2 แทนจำนวนคนในกลุ่มที่ ๑ และที่ ๒ ตามลำดับ

t แทนค่าสถิติที่ใช้ใน t - distribution

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ค่าสถิติและการแปลความหมายของข้อมูล จัดเรียงตามลำดับดังนี้

๑. หาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะความเป็นผู้นำ ความเกรงใจ และโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายนอก-ภายใน
๒. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะความเป็นผู้นำ ของหัวหน้าสายวิชา กับ ครูในสายวิชา
๓. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะความเป็นผู้นำ ของครูชาย กับ ครูหญิง
๔. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะความเป็นผู้นำ ของครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ ครูที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ
๕. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความเกรงใจ ของหัวหน้าสายวิชา กับ ครูในสายวิชา
๖. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความเกรงใจ ของครูชาย กับ ครูหญิง
๗. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความเกรงใจ ของครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ ครูที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ
๘. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน ของหัวหน้าสายวิชา กับ ครูในสายวิชา
๙. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน ของครูชาย กับ ครูหญิง
๑๐. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน ของครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ ครูที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ

๑. หาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะความเป็นผู้นำ ความเกรงใจ และ
โลกทัศน์แบบควบคุมจากภายนอก-ภายใน

โดยใช้คะแนนลักษณะความเป็นผู้นำ คะแนนความเกรงใจ และ
โลกทัศน์แบบควบคุมจากภายนอก-ภายใน เป็นตัวแทน
มีสมมติฐาน ดังนี้

๑.๑ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : บุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำสูง กับ
บุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำต่ำ น่าจะมีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : บุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำสูง
น่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่า บุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำต่ำ

ตาราง ๒ เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
โดยแยกตามลักษณะความเป็นผู้นำ

ลักษณะความเป็นผู้นำ	N	S	$\bar{X}$	t
สูง	๓๕	๒๑.๘๖๓๒	๒๔๑.๐๐๐๐	๑.๙๙๘๘ *
ต่ำ	๓๕	๓๓.๑๙๔๙	๒๒๘.๙๑๔๒	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ค่าสถิติในตาราง ๒ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มครูที่มีลักษณะความเป็นผู้นำสูง กับ กลุ่มครูที่มีลักษณะความเป็นผู้นำต่ำ

มีความเกรงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จึงจำเป็นต้องปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง แต่ยอมรับผลตรงข้ามกับสมมติฐานการวิจัย

นั่นคือ บุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำสูง มีความเกรงใจมากกว่า

บุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำต่ำ

๑.๒ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : บุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำสูง กับ บุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำต่ำ น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายนอก-ภายใน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : บุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำสูง น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่า บุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำต่ำ

ตาราง ๓ เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยแยกตามลักษณะความเป็นผู้นำ

ลักษณะความเป็นผู้นำ	N	S	$\bar{X}$	t	α
สูง	๓๕	๓.๖๖๔๐	๒๐.๓๑๔๓	๓.๘๗๘๓ ***	
ต่ำ	๓๕	๔.๑๑๖๕	๑๖.๖๖๔๕		

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๐๑

ถ้าสถิติในตาราง ๓ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มครูที่มีลักษณะความเป็นผู้นำสูง กับ กลุ่มครูที่มีลักษณะความเป็นผู้นำต่ำ มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ < 0.001 จึงจำเป็นต้องปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง และยอมรับสมมติฐานการวิจัย นั่นคือ บุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำสูง มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่า บุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำต่ำ

๑.๓ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : บุคคลที่มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน กับ บุคคลที่มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายนอก น่าจะมีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : บุคคลที่มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน น่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่า บุคคลที่มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายนอก

ตาราง ๔ เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยแยกตามโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน

โลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน	N	Σ	$\bar{X}$	t
สูง	๓๕	๒๗.๘๕๕๕	๒๓๙.๒๒๘๕	๑.๗๕๖๐
ต่ำ	๓๕	๒๘.๘๘๖๐	๒๒๗.๓๘๑๘	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ค่าสถิติในตาราง ๔ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มครูที่มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในสูง กับ กลุ่มครูที่มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในต่ำ มีความเกรงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จึงจำเป็นต้องปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง แต่ยอมรับผลตรงข้ามกับสมมติฐานการวิจัย นั่นคือ บุคคลที่มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในสูง มีความเกรงใจมากกว่า บุคคลที่มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในต่ำ

หรือ บุคคลที่มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน มีความเกรงใจมากกว่า

บุคคลที่มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายนอก

๒. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะความเป็นผู้นำ ของ
หัวหน้าสายวิชา กับ ครูในสายวิชา

โดยใช้คะแนนลักษณะความเป็นผู้นำ เป็นตัวแทน
 มีสมมติฐานดังนี้

๒.๑ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์
 ที่เป็นชาย กับ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย
 น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์
 ที่เป็นชาย น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์
 ที่เป็นชาย

ตาราง ๕ เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำของกลุ่มครูชาย
 ที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่

ตำแหน่งหน้าที่	N	S	$\bar{X}$	t
หัวหน้าสายวิชา	๑๖	๑๔.๓๗๕๕	๑๔๒.๖๒๕๐	-๑.๕๖๔๐
ครูในสายวิชา	๑๖	๑๔.๒๕๕๔	๑๕๐.๕๖๒๕	

ค่าสถิติในตาราง ๕ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มหัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย กับ กลุ่มครูในสายวิชาคณิตศาสตร์,
 วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย มีลักษณะความเป็นผู้นำแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง

นั่นคือ หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย กับ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์,
 วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย มีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

๒.๒ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง กับ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย . หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง

ตาราง ๒ เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำของกลุ่มครูหญิง ที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่

ตำแหน่งหน้าที่	N	S	$\bar{X}$	t
หัวหน้าสายวิชา	๑๒	๑๖.๐๑๘๓	๑๔๖.๕๓๙๘	๑.๕๕๔๖
ครูในสายวิชา	๑๒	๑๐.๔๔๐๓	๑๔๐.๗๕๐๐	

ค่าสถิติในตาราง ๒ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มหัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง กับ กลุ่มครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง มีลักษณะความเป็นผู้นำแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง

นั่นคือ หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง กับ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง มีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

๖.๓ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ
ที่เป็นชาย กับ ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย
น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ
ที่เป็นชาย น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ
ที่เป็นชาย

ตาราง ๙ เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำของกลุ่มครูชาย
ที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่

ตำแหน่งหน้าที่	N	S	$\bar{X}$	t
หัวหน้าสายวิชา	๑๖	๔.๘๘๖๔	๖๘.๕๐๐๐	๐.๐๐๑๐๔
ครูในสายวิชา	๑๖	๖๓.๑๗๖๔	๖๘.๖๘๓๔	

การสถิติในตาราง ๙ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย กับ กลุ่มครูในสายวิชาภาษาไทย,
ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย มีลักษณะความเป็นผู้นำแตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง

นั่นคือ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย กับ ครูในสายวิชาภาษาไทย,
ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย มีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

๒.๔ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ
ที่เป็นหญิง กับ ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง
น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ
ที่เป็นหญิง น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ
ที่เป็นหญิง

ตาราง ๔ เปรียบเทียบคะแนนกับคะแนนความเป็นผู้นำของกลุ่มครูหญิง
ที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่

ตำแหน่งหน้าที่	N	S	$\bar{X}$	t
หัวหน้าสายวิชา	๑๖	๑๑.๑๖๗๘	๑๔๔.๑๘๐๐	๐.๘๑๖๑๐
ครูในสายวิชา	๑๖	๘.๔๔๘๖	๑๔๐.๖๘๗๕	

การสถิติในตาราง ๔ แสดงให้เห็นว่า
กลุ่มหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง กับ กลุ่มครูในสายวิชาภาษาไทย,
ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง มีลักษณะความเป็นผู้นำแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง
นั่นคือ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง กับ ครูในสายวิชาภาษาไทย,
ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง มีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

๖.๔ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : หัวหน้าสายวิชาที่เป็นชาย กับ
ครูในสายวิชาที่เป็นชาย น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : หัวหน้าสายวิชาที่เป็นชาย
น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า ครูในสายวิชาที่เป็นชาย

ตาราง ๕ เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำของกลุ่มครูชาย
โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่

ตำแหน่งหน้าที่	N	S	$\bar{X}$	t
หัวหน้าสายวิชา	๓๐	๑๑.๐๖๐๘	๑๔๖.๘๖๑๔	๓๑.๑๑๑๗
ครูในสายวิชา	๓๑	๑๔.๖๔๐๐	๑๔๖.๓๗๔๐	

การสถิติในตาราง ๕ แสดงให้เห็นว่า
กลุ่มหัวหน้าสายวิชาที่เป็นชาย กับ กลุ่มครูในสายวิชาที่เป็นชาย
มีลักษณะความเป็นผู้นำแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง
นั่นคือ หัวหน้าสายวิชาที่เป็นชาย กับ ครูในสายวิชาที่เป็นชาย
มีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

๒.๖ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : หัวหน้าสายวิชาที่เป็นหญิง กับ
 ทรุในสายวิชาที่เป็นหญิง นาวะมีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : หัวหน้าสายวิชาที่เป็นหญิง
 นาวะมีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า ทรุในสายวิชาที่เป็นหญิง

ตาราง ๑๐ เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำของทรุทรุหญิง
 โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่

ตำแหน่งหน้าที่	N	S	$\bar{X}$	t
หัวหน้าสายวิชา	๓๖	๑๖.๐๐'๓	๑๔๔.๕๔๓๓	๑.๓๘๐๐*
ทรุในสายวิชา	๓๖	๔.๓๔๔๔	๑๔๐.๓๖๘๓	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

การสถิติในตาราง ๑๐ แสดงให้เห็นว่า

ทรุทรุหัวหน้าสายวิชาที่เป็นหญิง กับ ทรุทรุทรุในสายวิชาที่เป็นหญิง
 มีลักษณะความเป็นผู้นำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕
 จึงจำเป็นต้องปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง และยอมรับสมมติฐานการวิจัย
 นั่นคือ หัวหน้าสายวิชาที่เป็นหญิง มีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า
 ทรุทรุในสายวิชาที่เป็นหญิง

๒.๓ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์

ตาราง ๑๑ เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำ ของกลุ่มครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่

ตำแหน่งหน้าที่	N	S	$\bar{Y}$	t
หัวหน้าสายวิชา	๓๑	๑๓.๑๘๕	๑๔๔.๗๘๑	-๐.๑๖๔
ครูในสายวิชา	๓๑	๑๑.๑๖๑	๑๔๔.๖๕๖	

การสถิติในตาราง ๑๑ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มหัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ กลุ่มครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ มีลักษณะความเป็นผู้นำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง

นั่นคือ หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ มีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

๒.๔ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ กับ ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ

ตาราง ๑. เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำ ของกลุ่มครูที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่

ตำแหน่งหน้าที่	N	S	$\bar{X}$	t
หัวหน้าสายวิชา	๓๖	๑๐.๘๖๗	๑๔๓.๓๗๕๐	๐.๗๙๕๔
ครูในสายวิชา	๓๖	๑๑.๓๐๔๔	๑๔๑.๘๓๗๔	

การสถิติในตาราง ๑.๒ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ กับ กลุ่มครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ มีลักษณะความเป็นผู้นำแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง

นั่นคือ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ กับ ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ มีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

๒.๕ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : หัวหน้าสายวิชา กับ ครูในสายวิชา
น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : หัวหน้าสายวิชา น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำ
สูงกว่าครูในสายวิชา

ตาราง ๑๓ เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำ
ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่

ตำแหน่งหน้าที่	N	S	$\bar{X}$	t
หัวหน้าสายวิชา	๒๔	๑๑.๘๘๖๑	๑๔๔.๐๙๘๑	๐.๒๔๙๓
ครูในสายวิชา	๒๔	๑๒.๔๐๘๓	๑๔๓.๕๔๖๔	

ค่าสถิติในตาราง ๑๓ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มหัวหน้าสายวิชา กับ กลุ่มครูในสายวิชา
, มีลักษณะความเป็นผู้นำแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง

นั่นคือ หัวหน้าสายวิชา กับ ครูในสายวิชา มีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

๓. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะความเป็นผู้นำ
ของครูชาย กับ ครูหญิง

โดยใช้คะแนนลักษณะความเป็นผู้นำ เป็นตัวแทน
 มีสมมติฐานดังนี้

๓.๑ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์
 ที่เป็นชาย กับ หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง
 น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์
 ที่เป็นชาย น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์
 ที่เป็นหญิง

ตาราง ๑๔ เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำ
 ของกลุ่มหัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ โดยแยกตามเพศ

เพศ	n	S	$\bar{X}$	t
ชาย	๑๖	๑๔.๓๗๕๔	๑๔๒.๖๒๕๐	-๐.๕๒๐๔
หญิง	๑๖	๑๒.๐๖๔๒	๑๔๖.๕๓๗๕	

ค่าสถิติในตาราง ๑๔ แสดงให้เห็นว่า
 กลุ่มหัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย กับ
 กลุ่มหัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง
 มีลักษณะความเป็นผู้นำแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
 จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง
 นั่นคือ หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย กับ
 หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง
 มีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

๓.๒ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ
ที่เป็นชาย กับ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง
จะมีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ
ที่เป็นชาย จะมีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ
ที่เป็นหญิง

ตาราง ๑๘ เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำ
ของกลุ่มหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ โดยแยกตามเพศ

เพศ	N	S	$\bar{X}$	t
ชาย	๑๒	๘.๘๘๑๘	๑๘๖.๐๐๐๐	-๐.๓๔๘๐
หญิง	๑๒	๑๑.๒๑๑๘	๑๘๘.๖๘๐๐	

ค่าสถิติในตาราง ๑๘ แสดงให้เห็นว่า
กลุ่มหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย กับ
กลุ่มหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง
มีลักษณะความเป็นผู้นำแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง
นั่นคือ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย กับ
หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง
มีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

๓.๓ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย กับ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง
น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์
ที่เป็นชาย น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์
ที่เป็นหญิง

ตาราง ๑๖ เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำ
ของกลุ่มครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ โดยแยกตามเพศ

เพศ	N	S	$\bar{X}$	t
ชาย	๑๖	๑๔.1๔๔๖	๑๔๐.๘๖๓๔	1.11๓๔**
หญิง	๑๖	๑๐.๘๘๐๓	๑๔๐.๗๕๐๐	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

การสถิติในตาราง ๑๖ แสดงให้เห็นว่า
กลุ่มครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย กับ
กลุ่มครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง
มีลักษณะความเป็นผู้นำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕
จึงจำเป็นต้องปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง และยอมรับสมมติฐานการวิจัย
นั่นคือ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย
มีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง

๓.๔ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ
ที่เป็นชาย กับ ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง
น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ
ที่เป็นชาย น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ
ที่เป็นหญิง

ตาราง ๑๓ เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำ
ของกลุ่มครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ โดยแยกตามเพศ

เพศ	N	S	$\bar{X}$	t
ชาย	๑๖	๑๓.๑๙๖๘	๑๕๑.๖๘๑๕	๐.๓๗๐๐
หญิง	๑๖	๙.๔๘๙๖	๑๔๐.๖๘๗๔	

การสถิติในตาราง ๑๓ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย กับ
กลุ่มครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง
มีลักษณะความเป็นผู้นำแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง
นั่นคือ ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย กับ
ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง
มีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

๓.๘ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : หัวหนาสายวิชาที่เป็นชาย กับ หัวหนาสายวิชาที่เป็นหญิง น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : หัวหนาสายวิชาที่เป็นชาย น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า หัวหนาสายวิชาที่เป็นหญิง

ตาราง ๑๘ เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำ ของกลุ่มหัวหนาสายวิชา โดยแยกตามเพศ

เพศ	N	S	$\bar{X}$	t
ชาย	๓๖	๑๑.๗๖๐๘	๑๘๖.๔๖๖๘	-๑.๐๒๐๘
หญิง	๓๒	๑๒.๐๐๒๓	๑๘๘.๘๘๓๗	

การสถิติในตาราง ๑๘ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มหัวหนาสายวิชาที่เป็นชาย กับ กลุ่มหัวหนาสายวิชาที่เป็นหญิง

มีลักษณะความเป็นผู้นำแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง

นั่นคือ หัวหนาสายวิชาที่เป็นชาย กับ หัวหนาสายวิชาที่เป็นหญิง

มีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

๓.๖ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : ครูในสายวิชาที่เป็นชาย กับ
ครูในสายวิชาที่เป็นหญิง น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : ครูในสายวิชาที่เป็นชาย
น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า ครูในสายวิชาที่เป็นหญิง

ตาราง ๑๔ เปรียบเทียบคะแนนอันดับลักษณะความเป็นผู้นำ
ของกลุ่มครูในสายวิชา โดยแยกตามเพศ

เพศ	N	S	$\bar{X}$	t
ชาย	๓๒	๑๔.๑๔๓๔	๑๔๖.๓๓๐	๑.๘๔๘๖*
หญิง	๓๒	๕.๓๕๔๔	๑๔๐.๓๑๔๑	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

การสถิติในตาราง ๑๔ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มครูในสายวิชาที่เป็นชาย กับ กลุ่มครูในสายวิชาที่เป็นหญิง
มีลักษณะความเป็นผู้นำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จึงจำเป็นต้องปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง และยอมรับสมมติฐานการวิจัย
นั่นคือ ครูในสายวิชาที่เป็นชาย มีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า
ครูในสายวิชาที่เป็นหญิง

๓.๙ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : ครูชายที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ ครูหญิงที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : ครูชายที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า ครูหญิงที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์

ตาราง ๒๐ เปรียบเทียบคะแนนวัดลักษณะความเป็นผู้นำ ของกลุ่มครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ โดยแยกตามเพศ

เพศ	N	S	$\bar{X}$	t
ชาย	๓๒	๑๔.๖๐๘	๑๘๖.๕๘๓๗	๐.๘๓๔๘
หญิง	๓๒	๑๑.๘๑๑๘	๑๘๓.๘๘๓๗	

การสถิติในตาราง ๒๐ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มครูชายที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ กลุ่มครูหญิงที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ มีลักษณะความเป็นผู้นำแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง

นั่นคือ ครูชายที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ ครูหญิงที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ มีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

๓.๘ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : ครูชายที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ กับ ครูหญิงที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : ครูชายที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า ครูหญิงที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ

ตาราง ๑๖ เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำ ของกลุ่มครูที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ โดยแยกตามเพศ

เพศ	N	S	$\bar{X}$	t
ชาย	๓๒	๑๑.๐๕๘๘	๑๔๒.๓๔๓๗	-๐.๐๔๕๕
หญิง	๓๒	๑๐.๘๔๘๓	๑๔๒.๘๖๘๗	

การสถิติในตาราง ๑๖ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มครูชายที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ กับ กลุ่มครูหญิงที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ มีลักษณะความเป็นผู้นำแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง

นั่นคือ ครูชายที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ กับ ครูหญิงที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ มีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

๓.๕ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : ครูชาย กับ ครูหญิง
 น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : ครูชาย น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า ครูหญิง
 ตาราง ๖.๒ เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำ ,
 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยแยกตามเพศ

เพศ	N	S	$\bar{X}$	t
ชาย	๒๔	๑๓.๐๔๔๔	๑๔๔.๘๖๘๘	๐.๖๑๑๔
หญิง	๒๔	๑๑.๑๘๑๘	๑๔๓.๑๘๑๘	

การสถิติในตาราง ๖.๒ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มครูชาย กับ กลุ่มครูหญิง มีลักษณะความเป็นผู้นำแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
 จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง

นั่นคือ ครูชาย กับ ครูหญิง มีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

๔. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะความเป็นผู้นำ
ของครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ ครูที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ
โดยใช้คะแนนลักษณะความเป็นผู้นำ เป็นตัวพบ
มีสมมติฐานดังนี้

๔.๑ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์
 ที่เป็นชาย กับ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย
 น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์
 ที่เป็นชาย น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ
 ที่เป็นชาย

ตาราง ๒๓ เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำ
 ของกลุ่มหัวหน้าสายวิชา ที่เป็นชาย โดยแยกตามวิชาที่สอน

วิชาที่สอน

คณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์
 ภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ

การสถิติในตาราง ๒๓ แสดงให้เห็นว่า
 กลุ่มหัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย กับ
 กลุ่มหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย
 มีลักษณะความเป็นผู้นำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
 จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง
 นั่นคือ หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย กับ
 หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย มีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

๔.๒ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์
ที่เป็นหญิง กับ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง
น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์
ที่เป็นหญิง น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ
ที่เป็นหญิง

ตาราง ๒๔ เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำ
ของกลุ่มหัวหน้าสายวิชาที่เป็นหญิง โดยแยกตามวิชาที่สอน

วิชาที่สอน	N	S	$\bar{X}$
คณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์	๑๖		
ภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ	๑๖		

การสถิติในตาราง ๒๔ แสดงให้เห็นว่า
กลุ่มหัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง กับ
กลุ่มหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง
มีลักษณะความเป็นผู้นำแตกต่างกันอย่างไรมีนัยสำคัญทางสถิติ
จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง
นั่นคือ หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง กับ
หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง มีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

๔.๓ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์
ที่เป็นราย กับ ครูในสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ ที่เป็นราย
น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์
ที่เป็นราย น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า ครูในสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ
ที่เป็นราย

ตาราง ๒๕ เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำ
ของกลุ่มครูในสายวิชา ที่เป็นราย โดยแยกตามวิชาที่สอน

วิชาที่สอน

คณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์
ภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ

—

การสถิติในตาราง ๒๕ แสดงให้เห็นว่า
กลุ่มครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นราย กับ
กลุ่มครูในสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ ที่เป็นราย
มีลักษณะความเป็นผู้นำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง
นั่นคือ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นราย กับ
ครูในสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ ที่เป็นราย มีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

๔.๔ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์
ที่เป็นหญิง กับ ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง
น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์
ที่เป็นหญิง น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ
ที่เป็นหญิง

ตาราง ๒๖ เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำ
ของกลุ่มครูในสายวิชาที่เป็นหญิง โดยแยกตามวิชาที่สอน

วิชาสอน

คณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์

ภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ

การสถิติในตาราง ๒๖ แสดงให้เห็นว่า
กลุ่มครูในสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง กับ
กลุ่มครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง
มีลักษณะความเป็นผู้นำแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง
นั่นคือ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง กับ
ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง มีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

๔.๘ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ

ตาราง ๒๗ เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำ ของกลุ่มหัวหน้าสายวิชา โดยแยกตามวิชาที่สอน

วิชาที่สอน	N	S	t
คณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์			
ภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ			

การสถิติในตาราง ๒๗ แสดงให้เห็นว่า กลุ่มหัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ กลุ่มหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ มีลักษณะความเป็นผู้นำแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง นั่นคือ หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ มีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

๔.๒ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ ครูในสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า ครูในสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ

ตาราง ๒๔ เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำ
ของกลุ่มครูในสายวิชา โดยแยกตามวิชาที่สอน

วิชาที่สอน

คณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์

ภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ

ค่าสถิติในตาราง ๒๔ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ กลุ่มครูในสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ มีลักษณะความเป็นผู้นำแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง

นั่นคือ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ ครูในสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ มีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

๔.๓ ' H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : ครูชายที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ ครูชายที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : ครูชายที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า ครูชายที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ

ตาราง ๒๕ เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำ ของกลุ่มครูชาย โดยแยกตามวิชาที่สอน

วิชาที่สอน	N	S	$\bar{X}$	t
คณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์	๓๒	๑๔.๖๕๐๔	๑๔๖.๕๕๓๗	๑.๓๐๘๗
ภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ	๓๒	๑๑.๐๕๘๘	๑๔๖.๓๔๓๘	

ค่าสถิติในตาราง ๒๕ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มครูชายที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ กลุ่มครูชายที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ มีลักษณะความเป็นผู้นำแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง

นั่นคือ ครูชายที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ ครูชายที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ มีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

๔.๔ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : ครูหญิงที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ ครูหญิงที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : ครูหญิงที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า ครูหญิงที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ

ตาราง ๓๐ เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำ ของกลุ่มครูหญิง โดยแยกตามวิชาที่สอน

วิชาที่สอน	$\bar{X}$	t
คณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์		๐.๑๓๓๔
ภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ		

ค่าสถิติในตาราง ๓๐ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มครูหญิงที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ กลุ่มครูหญิงที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ มีลักษณะความเป็นผู้นำแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง

นั่นคือ ครูหญิงที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ ครูหญิงที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ มีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

๔.๕ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : ครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ ครูที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : ครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ น่าจะมีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า ครูที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ

ตาราง ๓๑ เปรียบเทียบคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำ ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยแยกตามวิชาที่สอน

วิชาที่สอน

คณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์

ภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ

ค่าสถิติในตาราง ๓๑ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ กลุ่มครูที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ มีลักษณะความเป็นผู้นำแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง

นั่นคือ ครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ ครูที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ มีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

๕. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความเกรงใจ ของ
หัวหน้าสายวิชา กับ ครูในสายวิชา

โดยใช้คะแนนความเกรงใจ เป็นตัวแทน
 มีสมมติฐานดังนี้

๕.๑ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : หัวหน้าสายวิชาคณิศาสตร์, วิทยาศาสตร์
 ที่เป็นชาย กับ ครูในสายวิชาคณิศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย
 น่าจะมีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : หัวหน้าสายวิชาคณิศาสตร์, วิทยาศาสตร์
 ที่เป็นชาย น่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่า ครูในสายวิชาคณิศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย

ตาราง ๓๒ เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจ ของ
 กลุ่มครูชายที่สอนวิชาคณิศาสตร์, วิทยาศาสตร์ โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่

ตำแหน่งหน้าที่	N	S	$\bar{X}$	t
หัวหน้าสายวิชา	๑๖	๒๐.๑๓๕๒	๒๒๓.๖๘๓๕	-๐.๖๒๖๕
ครูในสายวิชา	๑๖	๒๖.๘๖๖๓	๒๒๔.๓๕๐๐	

ค่าสถิติในตาราง ๓๒ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มหัวหน้าสายวิชาคณิศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย กับ

กลุ่มครูในสายวิชาคณิศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย

มีความเกรงใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง

นั่นคือ หัวหน้าสายวิชาคณิศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย กับ

ครูในสายวิชาคณิศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

๕.๒ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์
ที่เป็นหญิง กับ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง
น่าจะมีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์
ที่เป็นหญิง น่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่า ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง

ตาราง ๓๓ เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจ ของ
กลุ่มครูหญิงที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่

ตำแหน่งหน้าที่	N	S	$\bar{X}$	t
หัวหน้าสายวิชา	๑๖	๒๑.๑๒๖๕	๒๔๔.๕๐๐๐	๑.๗๓๕๗
ครูในสายวิชา	๑๖	๒๐.๕๒๔๗	๒๓๕.๖๔๗๕	

ค่าสถิติในตาราง ๓๓ แสดงให้เห็นว่า
กลุ่มหัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง กับ
กลุ่มครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง
มีความเกรงใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง
นั่นคือ หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง กับ
ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

๕.๓ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ
ที่เป็นชาย กับ ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย
น่าจะมีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ
ที่เป็นชาย น่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่า ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย

ตาราง ๓๔ เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจ ของ
กลุ่มครูชายที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่

ตำแหน่งหน้าที่	N	Σ	$\bar{X}$	t
หัวหน้าสายวิชา	๑๖	๒๖.๓๐๓๐	๒๖๔.๓๗๕๐	๐.๒๕๔๓
ครูในสายวิชา	๑๖	๔๐.๓๓๔๗	๒๕๑.๓๑๒๕	

ค่าสถิติในตาราง ๓๔ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย กับ

กลุ่มครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย

มีความเกรงใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง

นั่นคือ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย กับ

ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

๕.๔ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ
ที่เป็นหญิง กับ ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง
น่าจะมีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

H_a : สมมติฐานการวิจัย : หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ
ที่เป็นหญิง น่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่า ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง

ตาราง ๓๕ เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจ ของ
กลุ่มครูหญิงที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่

ตำแหน่งหน้าที่	N	S	$\bar{X}$	t
หัวหน้าสายวิชา	๑๖	๓๐.๐๔๒๖	๒๓๗.๘๑๒๕	๐.๘๖๖๖
ครูในสายวิชา	๑๖	๓๑.๘๒๒๑	๒๒๘.๓๗๕๐	

ค่าสถิติในตาราง ๓๕ แสดงให้เห็นว่า
กลุ่มหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง กับ
กลุ่มครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง
มีความเกรงใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง
นั่นคือ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง กับ
ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

๕.๕ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : หัวหน้าสายวิชาที่เป็นชาย
กับ ครูในสายวิชาที่เป็นชาย น่าจะมีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : หัวหน้าสายวิชาที่เป็นชาย
น่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่า ครูในสายวิชาที่เป็นชาย

ตาราง ๓๖ เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจ ของ
กลุ่มครูชาย โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่

ตำแหน่งหน้าที่	N	S	$\bar{X}$	t
หัวหน้าสายวิชา	๓๒	๒๓.๐๔๔๔	๒๒๔.๐๓๑๒	๐.๑๓๔๓
ครูในสายวิชา	๓๒	๓๓.๙๕๕๕	๒๒๓.๐๓๑๒	

ค่าสถิติในตาราง ๓๖ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มหัวหน้าสายวิชาที่เป็นชาย กับ กลุ่มครูในสายวิชาที่เป็นชาย

มีความเกรงใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง

นั่นคือ หัวหน้าสายวิชาที่เป็นชาย กับ ครูในสายวิชาที่เป็นชาย

มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

๕.๖ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : หัวหน้าสายวิชาที่เป็นหญิง
กับ ครูในสายวิชาที่เป็นหญิง น่าจะมีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : หัวหน้าสายวิชาที่เป็นหญิง
น่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่า ครูในสายวิชาที่เป็นหญิง

ตาราง ๓๗ เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจ ของ
กลุ่มครูหญิง โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่

ตำแหน่งหน้าที่	N	S	$\bar{X}$	t
หัวหน้าสายวิชา	๓๒	๒๕.๐๓๕๕	๒๔๓.๕๐๐๐	๑.๗๔๒๖ *
ครูในสายวิชา	๓๒	๒๖.๖๐๒๗	๒๓๒.๐๓๑๖	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ค่าสถิติในตาราง ๓๗ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มหัวหน้าสายวิชาที่เป็นหญิง กับ กลุ่มครูในสายวิชาที่เป็นหญิง

มีความเกรงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จึงจำเป็นต้องปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง แต่ยอมรับผลตรงข้ามกับสมมติฐานการวิจัย

นั่นคือ หัวหน้าสายวิชาที่เป็นหญิง มีความเกรงใจมากกว่า ครูในสายวิชาที่เป็นหญิง

๕.๗ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ น่าจะมีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ น่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่าครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์

ตาราง ๓๔ เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจ ของ กลุ่มครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่

ตำแหน่งหน้าที่	N	S	$\bar{X}$	t
หัวหน้าสายวิชา	๓๒	๒๓.๘๖๗๑	๒๓๕.๘๑๒๕	๐.๗๖๕๔
ครูในสายวิชา	๓๒	๒๔.๑๔๖๑	๒๓๐.๒๑๘๗	

ค่าสถิติในตาราง ๓๔ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มหัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ กลุ่มครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ มีความเกรงใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง

นั่นคือ หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

๕.๔ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ กับ ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ น่าจะมีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ น่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่าครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ

ตาราง ๓๕ เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจ ของ กลุ่มครูที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่

ตำแหน่งหน้าที่	N	S	$\bar{X}$	t
หัวหน้าสายวิชา	๓๒	๒๔.๖๐๒๒	๒๓๑.๐๔๓๗	๐.๗๗๐๒
ครูในสายวิชา	๓๒	๓๕.๕๒๐๒	๒๒๔.๘๔๓๗	

ค่าสถิติในตาราง ๓๕ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ กับ กลุ่มครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ มีความเกรงใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง

นั่นคือ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ กับ ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

๕.๕ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : หัวหน้าสายวิชา กับ ครูในสายวิชา
น่าจะมีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : หัวหน้าสายวิชา
น่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่าครูในสายวิชา

ตาราง ๔๐ เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจ ของ
กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่

ตำแหน่งหน้าที่	N	S	$\bar{X}$	t
หัวหน้าสายวิชา	๒๔	๒๖.๑๘๕๔	๒๓๓.๔๕๓๑	๑.๗๔๑๗*
ครูในสายวิชา	๒๔	๓๐.๔๘๕๖	๒๒๗.๕๓๑๒	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ค่าสถิติในตาราง ๔๐ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มหัวหน้าสายวิชา กับ ครูในสายวิชา

มีความเกรงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จึงจำเป็นต้องปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง แต่ยอมรับผลตรงข้ามกับสมมติฐานการวิจัย

นั่นคือ หัวหน้าสายวิชา มีความเกรงใจมากกว่าครูในสายวิชา

๖. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความเกรงใจ ของ ครูชายกับครูหญิง
โดยใช้คะแนนความเกรงใจ เป็นตัวแทน

มีสมมติฐาน ดังนี้

๖.๑ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย กับ หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง น่าจะมีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย น่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่า หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง

ตาราง ๔๑ เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจ ของ
กลุ่มหัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ โดยแยกตามเพศ

เพศ	N	S	$\bar{X}$	t
ชาย	๑๖	๒๐.๖๓๕๓	๒๒๓.๖๔๗๕	-๓.๔๐๐๗***
หญิง	๑๖	๒๑.๑๒๖๕	๒๔๔.๕๐๐๐	

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๐๕

ค่าสถิติในตาราง ๔๑ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มหัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย กับ

กลุ่มหัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง

มีความเกรงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๐๕

จึงจำเป็นต้องปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง และยอมรับสมมติฐานการวิจัย

นั่นคือ หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย

มีความเกรงใจน้อยกว่า หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง

๖.๒ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย กับ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง น่าจะมีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย น่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่า หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง

ตาราง ๔๒ เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจ ของ
กลุ่มหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ โดยแยกตามเพศ

เพศ	N	S	$\bar{X}$	t
ชาย	๑๖	๒๖.๓๐๓๐	๒๒๔.๓๗๕๐	-๑.๓๔๖๑
หญิง	๑๖	๓๐.๕๐๔๒๖	๒๓๗.๘๑๒๕	

ค่าสถิติในตาราง ๔๒ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย กับ

กลุ่มหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง

มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง

นั่นคือ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย กับ

หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

๒.๓ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย กับ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง น่าจะมีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย น่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่า ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง

ตาราง ๔๓ เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจ ของ
กลุ่มครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ โดยแยกตามเพศ

เพศ	N	S	$\bar{X}$	t
ชาย	๑๖	๒๖.๘๖๖๓	๒๒๔.๓๕๐๐	-๑.๒๙๓๙
หญิง	๑๖	๓๐.๕๖๘๓	๒๓๕.๖๘๗๕	

ค่าสถิติในตาราง ๔๓ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย กับ

กลุ่มครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง

มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง

นั่นคือ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย กับ

ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

๖.๔ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย กับ ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง น่าจะมีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย น่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่า ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง

ตาราง ๔๔ เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจ ของ
กลุ่มครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ โดยแยกตามเพศ

เพศ	N	s	$\bar{X}$	t
ชาย	๑๖	๔๐.๓๓๔๗	๒๒๑.๓๑๒๕	-๐.๕๔๔๘
หญิง	๑๖	๓๑.๘๒๖๑	๒๒๘.๓๗๕๐	

ค่าสถิติในตาราง ๔๔ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย กับ

กลุ่มครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง

มีความเกรงใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง

นั่นคือ ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย กับ

ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

๖.๕ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : หัวหน้าสายวิชาที่เป็นชาย กับ หัวหน้าสายวิชาที่เป็นหญิง น่าจะมีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : หัวหน้าสายวิชาที่เป็นชาย น่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่า หัวหน้าสายวิชาที่เป็นหญิง

ตาราง ๔๕ เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจ ของ กลุ่มหัวหน้าสายวิชา โดยแยกตามเพศ

เพศ	N	S	$\bar{X}$	t
ชาย	๓๒	๒๓.๐๔๔๔	๒๒๔.๐๓๑๒	-๓.๑๖๕๘ ***
หญิง	๓๒	๒๕.๐๓๕๕	๒๔๓.๕๐๐๐	

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๐๕

ค่าสถิติในตาราง ๔๕ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มหัวหน้าสายวิชาที่เป็นชาย กับ กลุ่มหัวหน้าสายวิชาที่เป็นหญิง

มีความเกรงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๐๕

จึงจำเป็นต้องปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง และยอมรับสมมติฐานการวิจัย

นั่นคือ หัวหน้าสายวิชาที่เป็นชาย มีความเกรงใจน้อยกว่า หัวหน้าสายวิชาที่เป็นหญิง

๖.๖ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : ครูในสายวิชาที่เป็นชาย กับ ครูในสายวิชาที่เป็นหญิง น่าจะมีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : ครูในสายวิชาที่เป็นชาย น่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่า ครูในสายวิชาที่เป็นหญิง

ตาราง ๔๖ เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจ ของ กลุ่มครูในสายวิชา โดยแยกตามเพศ

เพศ	N	S	$\bar{X}$	t
ชาย	๓๒	๒๓, ๓๕๕๕	๒๒๓, ๐๓๑๒	-๑.๑๘๔๓
หญิง	๓๒	๒๖.๖๐๒๓	๒๓๒, ๐๓๑๒	

ค่าสถิติในตาราง ๔๖ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มครูในสายวิชาที่เป็นชาย กับ กลุ่มครูในสายวิชาที่เป็นหญิง มีความเกรงใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง
นั่นคือ ครูในสายวิชาที่เป็นชาย กับ ครูในสายวิชาที่เป็นหญิง มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

๒.๗ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : ครูชายที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ ครูหญิงที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ น่าจะมีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : ครูชายที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ น่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่า ครูหญิงที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์

ตาราง ๔๗ เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจ ของ
กลุ่มครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ โดยแยกตามเพศ

เพศ	N	Σ	$\bar{X}$	t
ชาย	๓๒	๒๓.๔๖๘๒	๒๒๔.๒๑๘๘	-๓.๑๓๒๖***
หญิง	๓๒	๒๑.๔๑๕๑	๒๔๖.๘๑๒๕	

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๐๕

ค่าสถิติในตาราง ๔๗ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มครูชายที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ กลุ่มครูหญิงที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ มีความเกรงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๐๕

จึงจำเป็นต้องปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง และยอมรับสมมติฐานการวิจัย

นั่นคือ ครูชายที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ มีความเกรงใจน้อยกว่า

ครูหญิงที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์

๒.๔ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : ครูชายที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ กับ ครูหญิงที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ น่าจะมีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : ครูชายที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ น่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่า ครูหญิงที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ

ตาราง ๔๔ เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจ ของ กลุ่มครูที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ โดยแยกตามเพศ

เพศ	N	S	$\bar{X}$	t
ชาย	๓๖	๓๓.๕๓๓๓	๒๒๒.๘๔๓๔	-๑.๖๙๓๑
หญิง	๓๖	๓๐.๘๑๙๖	๒๓๓.๐๕๓๓	

ค่าสถิติในตาราง ๔๔ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มครูชายที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ กับ กลุ่มครูหญิงที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ มีความเกรงใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง

นั่นคือ ครูชายที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ กับ ครูหญิงที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

๖.๔ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : ครูชาย กับ ครูหญิง
น่าจะมีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : ครูชายน่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่าครูหญิง
ตาราง ๔๔ เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจ ของ
กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยแยกตามเพศ

เพศ	N	S	$\bar{X}$	t
ชาย	๖๔	๒๔.๖๗๓๑	๒๒๓.๕๓๑๒	-๒.๘๕๑๐,***
หญิง	๖๔	๒๖.๖๔๔๖	๒๓๗.๔๕๓๑	

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๐๕

ค่าสถิติในตาราง ๔๔ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มครูชาย กับ กลุ่มครูหญิง มีความเกรงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๐๕

จึงจำเป็นต้องปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง และยอมรับสมมติฐานการวิจัย

นั่นคือ ครูชาย มีความเกรงใจน้อยกว่า ครูหญิง

๗. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความเกรงใจ ของ
ครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ กับ ครูที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ

โดยใช้คะแนนความเกรงใจ เป็นตัวแทน
 มีสมมติฐานดังนี้

๗.๑ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย
 กับ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย น่าจะมีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย
 น่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่า หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย

ตาราง ๕๐ เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจ ของ
 กลุ่มหัวหน้าสายวิชาที่เป็นชาย โดยแยกตามวิชาที่สอน

วิชาที่สอน	N	S	$\bar{X}$	t
คณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์	๑๖	๒๐.๑๓๔๗	๒๒๓.๖๘๗๕	-๐.๐๘๓๖
ภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ	๑๖	๒๖.๓๐๓๐	๒๒๔.๓๗๕๐	

ค่าสถิติในตาราง ๕๐ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มหัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย กับ

กลุ่มหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย

มีความเกรงใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง

นั่นคือ หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย กับ

หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

๓.๒ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง กับ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง น่าจะมีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน.

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง น่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่า หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง

ตาราง ๕๑ เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจ ของ
กลุ่มหัวหน้าสายวิชาที่เป็นหญิง โดยแยกตามวิชาที่สอน

วิชาที่สอน	N	S	$\bar{X}$
คณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์			
ภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ			

ค่าสถิติในตาราง ๕๑ แสดงให้เห็นว่า
กลุ่มหัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง กับ
กลุ่มหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง
มีความเกรงใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง
นั่นคือ หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง กับ
หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

๙.๓ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย กับ ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย น่าจะมีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย น่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่า ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย

ตาราง ๕๒ เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจ ของ
กลุ่มครูในสายวิชาที่เป็นชาย โดยแยกตามวิชาที่สอน

วิชาที่สอน

คณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์

ภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ

ค่าสถิติในตาราง ๕๒ แสดงให้เห็นว่า
กลุ่มครูในสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย กับ
กลุ่มครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย
มีความเกรงใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง
นั่นคือ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย กับ
ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

๓.๔ II₀ : สมมติฐานเป็นกลาง : ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง กับ ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง น่าจะมีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

II₁ : สมมติฐานการวิจัย : ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง น่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่า ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง

ตาราง ๕๓ เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจ ของ
กลุ่มครูในสายวิชาที่เป็นหญิง โดยแยกตามวิชาที่สอน

วิชาที่สอน

คณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์

ภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ

ค่าสถิติในตาราง ๕๓ แสดงให้เห็นว่า
กลุ่มครูในสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง กับ
กลุ่มครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง
มีความเกรงใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง
นั่นคือ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง กับ
ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

๓.๕ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ กับ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ น่าจะมีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ น่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่า หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ

ตาราง ๕๔ เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจ ของ
กลุ่มหัวหน้าสายวิชา โดยแยกตามวิชาที่สอน

วิชาที่สอน	N	S	$\bar{X}$	t
คณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์	๓๒	๒๓.๔๖๗๑	๒๓๕.๔๑๖๕	๐.๙๑๖๔
ภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ	๓๒	๒๔.๖๐๖๒	๒๓๑.๐๕๓๗	

ค่าสถิติในตาราง ๕๔ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มหัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ

กลุ่มหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ มีความเกรงใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง

นั่นคือ หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ

หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

๓.๖ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ กับ ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ น่าจะมีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ น่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่า ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ

ตาราง ๕๕ เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจ ของ กลุ่มครูในสายวิชา โดยแยกตามวิชาที่สอน

วิชาที่สอน

คณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์

ภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ

ค่าสถิติในตาราง ๕๕ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มครูในสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ กับ กลุ่มครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ มีความเกรงใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง

นั่นคือ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ กับ ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

๗.๗ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : ครูชายที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ ครูชายที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ น่าจะมีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : ครูชายที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ น่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่า ครูชายที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ

ตาราง ๕๖ เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจ ของ
กลุ่มครูชาย โดยแยกตามวิชาที่สอน

วิชาที่สอน	N	S	$\bar{X}$	t
คณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์	๓๒	๒๓.๔๖๘๒	๒๒๔.๒๐๘๘	๐.๑๕๐๐
ภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ	๓๒	๓๓.๕๓๓๓	๒๒๒.๘๘๓๓	

ค่าสถิติในตาราง ๕๖ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มครูชายที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ กลุ่มครูชายที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ มีความเกรงใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง

นั่นคือ ครูชายที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ ครูชายที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

๓.๔ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : ครูหญิงที่สอนวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ กับ ครูหญิงที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ น่าจะมีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : ครูหญิงที่สอนวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ น่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่า ครูหญิงที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ

ตาราง ๕๗ เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจ ของ
กลุ่มครูหญิง โดยแยกตามวิชาที่สอน

วิชาที่สอน

คณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์

ภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ

๒๕๖.๘๖๒๕

๒๓๓.๐๕๓๙

๖.๓๖๔๖

ถ้าสถิติในตาราง ๕๗ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มครูหญิงที่สอนวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ กับ กลุ่มครูหญิงที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ มีความเกรงใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง

นั่นคือ ครูหญิงที่สอนวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ กับ ครูหญิงที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

๓.๕ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : ครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ กับ ครูที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ น่าจะมีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : ครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ น่าจะมีความเกรงใจน้อยกว่า ครูที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ

ตาราง ๕๔ เปรียบเทียบคะแนนความเกรงใจ ของ
กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยแยกตามวิชาที่สอน

วิชาที่สอน

คณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ๖๔

ภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ๖๔

ถ้าสถิติในตาราง ๕๔ แสดงให้เห็นว่า
กลุ่มครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ กับ กลุ่มครูที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ
มีความเกรงใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง
นั่นคือ ครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ กับ ครูที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ
มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

๔. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน
ของ หัวหน้าสายวิชา กับ ครูในสายวิชา

โดยใช้คะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน เป็นตัวแทน
 มีสมมติฐานดังนี้

๔.๑ H₀: สมมติฐานเป็นกลาง : หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นวา
 กับ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย
 น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

H_a: สมมติฐานการวิจัย : หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย
 น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่า ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย

ตาราง ๔๔ เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน ของ
 กลุ่มครูชายที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่

ตำแหน่งหน้าที่	N	S	$\bar{X}$	t
หัวหน้าสายวิชา	๑๖	๔.๐๘๖๗	๑๕.๘๙๕๐	๐.๕๔๔๐
ครูในสายวิชา	๑๖	๓.๖๓๐๘	๑๕.๖๖๕๐	

ค่าสถิติในตาราง ๔๔ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มหัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย กับ

กลุ่มครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย

มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง

นั่นคือ หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย กับ

ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

๔.๒ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง กับ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง
น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง
น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่า ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง

ตาราง ๒๐ เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน ของ
กลุ่มครูหญิงที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่

ตำแหน่งหน้าที่	N	Σ	$\bar{X}$	t
หัวหน้าสายวิชา	๑๒	๔.๐๑๒๓	๑๔.๐๐๐๐	๐.๔๔๐๒
ครูในสายวิชา	๑๒	๔.๐๑๔๕	๑๔.๓๗๕๐	

ค่าสถิติในตาราง ๒๐ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มหัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง กับ

กลุ่มครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง

มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง

นั่นคือ หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง กับ

ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

๔.๓ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย กับ ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย ,
น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่า ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย

ตาราง ๖๑ เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน ของ
กลุ่มครูชายที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่

ตำแหน่งหน้าที่	N	Σ	$\bar{X}$	t
หัวหน้าสายวิชา	๑๖	๒.๕๒๐๔	๑๕.๔๓๗๕	๑.๑๗๔๐
ครูในสายวิชา	๑๖	๔.๔๔๖๓	๑๖.๗๕๐๐	

ค่าสถิติในตาราง ๖๑ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย กับ

กลุ่มครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย

มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง

นั่นคือ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย กับ

ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

๔.๔ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง กับ ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่า ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง

ตาราง ๒๒ เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน ของ กลุ่มครูหญิงที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่

ตำแหน่งหน้าที่	N	S	$\bar{X}$	t
หัวหน้าสายวิชา	๑๒	๔.๓๖๐๔	๑๔.๐๐๐๐	๐.๙๒๖๒
ครูในสายวิชา	๑๒	๓.๘๓๘๕	๑๓.๓๕๐๐	

ค่าสถิติในตาราง ๒๒ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง กับ

กลุ่มครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง

มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง

นั่นคือ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง กับ

ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

๔.๕ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : หัวหน้าสายวิชาที่เป็นชาย กับ ครูในสายวิชาที่เป็นชาย น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : หัวหน้าสายวิชาที่เป็นชาย น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่า ครูในสายวิชาที่เป็นชาย

ตาราง ๒๓ เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน ของ กลุ่มครูชาย โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่

ตำแหน่งหน้าที่	N	Σ	$\bar{X}$	t
หัวหน้าสายวิชา	๓๒	๓.๒๗๑๘	๑๕.๑๘๖๒	๖.๗๖๖๖
ครูในสายวิชา	๓๒	๔.๔๓๕๔	๑๗.๔๓๗๕	

ค่าสถิติในตาราง ๒๓ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มหัวหน้าสายวิชาที่เป็นชาย กับ กลุ่มครูในสายวิชาที่เป็นชาย มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง นั่นคือ หัวหน้าสายวิชาที่เป็นชาย กับ ครูในสายวิชาที่เป็นชาย มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

๔.๖ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : หัวหน้าสายวิชาที่เป็นหญิง กับ ครูในสายวิชาที่เป็นหญิง น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในแตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : หัวหน้าสายวิชาที่เป็นหญิง น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่า ครูในสายวิชาที่เป็นหญิง

ตาราง ๒๔ เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน ของ กลุ่มครูหญิง โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่

ตำแหน่งหน้าที่	N	S	$\bar{X}$	t
หัวหน้าสายวิชา	๓๒	๔.๓๓๒๔	๑๕.๐๐๐๐	๐.๕๑๒๑
ครูในสายวิชา	๓๒	๓.๔๗๔๒	๑๔.๐๖๒๕	

ค่าสถิติในตาราง ๒๔ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มหัวหน้าสายวิชาที่เป็นหญิง กับ กลุ่มครูในสายวิชาที่เป็นหญิง มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง นั่นคือ หัวหน้าสายวิชาที่เป็นหญิง กับ ครูในสายวิชาที่เป็นหญิง มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

๔.๓ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่า ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์

ตาราง ๖๕ เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน ของ กลุ่มครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่

ตำแหน่งหน้าที่	N	S	$\bar{X}$	t
หัวหน้าสายวิชา	๓๒	๔.๐๑๕๕	๑๕.๔๓๓๕	๐.๕๔๖๘
ครูในสายวิชา	๓๒	๔.๔๓๔๕	๑๘.๗๕๐๐	

ค่าสถิติในตาราง ๖๕ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มหัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ

กลุ่มครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์

มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง

นั่นคือ หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์

มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

๔.๔ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ กับ ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่า ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ

ตาราง ๖๖ เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน ของ กลุ่มครูที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่

ตำแหน่งหน้าที่	N	S	$\bar{X}$	t
หัวหน้าสายวิชา	๓๒	๔.๑๓๖๖	๑๔.๗๑๔๗	๑.๓๗๔๔
ครูในสายวิชา	๓๒	๔.๓๔๘๗	๑๗.๖๕๐๐	

ค่าสถิติในตาราง ๖๖ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ กับ กลุ่มครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง

นั่นคือ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ กับ ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

๔.๕ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : หัวหน้าสายวิชา กับ ครูในสายวิชา
น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : หัวหน้าสายวิชา
น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่า ครูในสายวิชา

ตาราง ๒๗ เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน ของ
กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยแยกตามตำแหน่งหน้าที่

ตำแหน่งหน้าที่	N	S	$\bar{X}$	t
หัวหน้าสายวิชา	๒๔	๔.๐๖๐๒	๑๔.๐๓๔๑	๑.๔๖๑๒
ครูในสายวิชา	๒๔	๔.๑๓๒๗	๑๔.๐๐๐๐	

ค่าสถิติในตาราง ๒๗ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มหัวหน้าสายวิชา กับ กลุ่มครูในสายวิชา

มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง

นั่นคือ หัวหน้าสายวิชา กับ ครูในสายวิชา มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

๔. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน
ของ ชาย กับ หญิง

โดยใช้คะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน เป็นตัวแทน
 มีสมมติฐานดังนี้

๔.๑ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย
 กับ หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง
 น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย
 น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่า หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง

ตาราง ๖๔ เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน ของ
 กลุ่มหัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ โดยแยกตามเพศ

เพศ	N	S	$\bar{X}$	t
ชาย	๑๖	๔.๐๘๖๗	๑๕.๘๙๕๐	๐.๖๑๐๐
หญิง	๑๖	๔.๐๖๖๗	๑๕.๐๐๐๐	

ค่าสถิติในตาราง ๖๔ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มหัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย กับ

กลุ่มหัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง

มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง

นั่นคือ หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย กับ

หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง

มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

๕.๒ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ
กับ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง
น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย
น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่า หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็น

ตาราง ๒๕ เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน ของ
กลุ่มหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ โดยแยกตามเพศ

เพศ	N	S	$\bar{X}$	t
ชาย	๑๖	๒.๕๒๐๔	๑๘.๔๓๗๕	-๐.๔๐๓๒
หญิง	๑๖	๔.๗๖๐๔	๑๕.๐๐๐๐	

ค่าสถิติในตาราง ๒๕ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย กับ

กลุ่มหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง

มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง

นั่นคือ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย กับ

หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง

มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

๔.๓ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย กับ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง
น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย . ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่า ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง

ตาราง ๙๐ เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน ของ
กลุ่มครูในสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ โดยแยกตามเพศ

เพศ	N	Σ	$\bar{X}$	t
ชาย	๑๖	๓.๖๓๐๘	๑๔.๑๖๕๐	๐.๕๓๖๐
หญิง	๑๖	๔.๐๑๔๕	๑๘.๓๗๕๐	

ค่าสถิติในตาราง ๙๐ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มครูในสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย กับ

กลุ่มครูในสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง

มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง

นั่นคือ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย กับ

ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง

มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

๔.๔ H₀: สมมติฐานเป็นกลาง : ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย กับ ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง
น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

H_a: สมมติฐานการวิจัย : ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย
น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่า ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง

ตาราง ๓๑ เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน ของ
กลุ่มครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ โดยแยกตามเพศ

เพศ	N	Σ	$\bar{X}$	t
ชาย	๑๖	๔.๕๔๖๓	๑๖.๓๕๐๐	-๐.๖๓๘๘
หญิง	๑๖	๓.๘๓๘๕	๑๗.๓๕๐๐	

ค่าสถิติในตาราง ๓๑ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย กับ

กลุ่มครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง

มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง

นั่นคือ ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย กับ

ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง

มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

๕.๕ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : หัวหน้าสายวิชาที่เป็นชาย กับ หัวหน้าสายวิชาที่เป็นหญิง น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

H_1 . สมมติฐานการวิจัย : หัวหน้าสายวิชาที่เป็นชาย น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่า หัวหน้าสายวิชาที่เป็นหญิง

ตาราง ๗ เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน ของ กลุ่มหัวหน้าสายวิชา โดยแยกตามเพศ

เพศ	N	Σ	$\bar{X}$	t
ชาย	๓๒	๓.๖๙๑๔	๑๔.๑๕๖๖	๐.๑๔๙๖
หญิง	๓๒	๔.๓๓๖๔	๑๔.๐๐๐๐	

ค่าสถิติในตาราง ๗ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มหัวหน้าสายวิชาที่เป็นชาย กับ กลุ่มหัวหน้าสายวิชาที่เป็นหญิง มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง นั่นคือ หัวหน้าสายวิชาที่เป็นชาย กับ หัวหน้าสายวิชาที่เป็นหญิง มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

๕.๖ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : ครูในสายวิชาที่เป็นชาย กับ ครูในสายวิชาที่เป็นหญิง น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : ครูในสายวิชาที่เป็นชาย น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่า ครูในสายวิชาที่เป็นหญิง

ตาราง ๙๓ เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน ของ กลุ่มครูในสายวิชา โดยแยกตามเพศ

เพศ	N	S	$\bar{X}$	t
ชาย	๓๒	๔.๔๓๕๔	๑๗.๕๓๗๕	-๐.๑๖๐๔
หญิง	๓๒	๓.๔๗๘๒	๑๘.๐๖๒๔	

ค่าสถิติในตาราง ๙๓ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มครูในสายวิชาที่เป็นชาย กับ กลุ่มครูในสายวิชาที่เป็นหญิง มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง นั่นคือ ครูในสายวิชาที่เป็นชาย กับ ครูในสายวิชาที่เป็นหญิง มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

๕.๓ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : ครูชายที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ ครูหญิงที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : ครูชายที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่า ครูหญิงที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์

ตาราง ๙๔ เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน ของ กลุ่มครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ โดยแยกตามเพศ

เพศ	N	S	$\bar{X}$	t
ชาย	๓๒	๓.๘๒๖๘	๑๕.๕๐๐๐	๐.๘๓๔๑
หญิง	๓๒	๓.๘๖๓๒	๑๔.๖๘๗๕	

ค่าสถิติในตาราง ๙๔ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มครูชายที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ กลุ่มครูหญิงที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงยัง ไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง

นั่นคือ ครูชายที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ ครูหญิงที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

๔.๔ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : ครูชายที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ กับ ครูหญิงที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : ครูชายที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่า ครูหญิงที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ

ตาราง ๓๕ เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน ของ กลุ่มครูที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ โดยแยกตามเพศ

เพศ	N	Σ	$\bar{X}$	t
ชาย	๓๒	๘.๓๑๖๘	๑๓.๕๘๓๓	-๐.๗๒๕๓
หญิง	๓๒	๘.๓๐๑๑	๑๘.๓๙๕๐	

ค่าสถิติในตาราง ๓๕ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มครูชายที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ กับ กลุ่มครูหญิงที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง

นั่นคือ ครูชายที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ กับ ครูหญิงที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

๔.๔ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : ครูชาย กับ ครูหญิง
น่าจะมียุทธศาสตร์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : ครูชาย น่าจะมียุทธศาสตร์แบบควบคุมจากภายในมากกว่า
ครูหญิง

ตาราง ๗๖ เปรียบเทียบคะแนนยุทธศาสตร์แบบควบคุมจากภายใน ของ
กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยแยกตามเพศ

เพศ	N	S	$\bar{X}$	t
ชาย	๒๔	๓.๕๑๒๒	๑๘.๕๔๖๘	๐.๐๔๑๒
หญิง	๒๔	๓.๔๔๔๐	๑๘.๕๓๑๒	

ค่าสถิติในตาราง ๗๖ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มครูชาย กับ กลุ่มครูหญิง มียุทธศาสตร์แบบควบคุมจากภายในแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง

นั่นคือ ครูชาย กับ ครูหญิง มียุทธศาสตร์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

๑๐. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน ของ
ครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ ครูที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ

โดยใช้คะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน เป็นตัวแทน
มีสมมติฐานดังนี้

๑๐.๑ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย
กับ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย

น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย
น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่า หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย

ตาราง ๙๙ เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน ของ
กลุ่มหัวหน้าสายวิชาที่เป็นชาย โดยแยกตามวิชาที่สอน

วิชาที่สอน

t

คณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์

๑๖

๑.๑๘๕๘

ภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ

๑๖

ค่าสถิติในตาราง ๙๙ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มหัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย กับ

กลุ่มหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย

มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง

นั่นคือ หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย กับ

หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

๑๐.๒ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง กับ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง
น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง
น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่า หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง

ตาราง ๙๔ เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน ของ
- กลุ่มหัวหน้าสายวิชาที่เป็นหญิง โดยแยกตามวิชาที่สอน

วิชาที่สอน	N	S	X	t
คณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์	๑๖	๔.๐๑๖๓	๑๔.๐๐๐๐	๐
ภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ	๑๖	๔.๓๖๐๔	๑๔.๐๐๐๐	

ค่าสถิติในตาราง ๙๔ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มหัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง กับ

กลุ่มหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง

มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกันเลย

จึงจำเป็นต้องยอมรับสมมติฐานเป็นกลาง

นั่นคือ หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง กับ

หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

๑๐.๓ H₀ : สมมติฐานเป็นกลาง : ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย กับ ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

H₁ : สมมติฐานการวิจัย : ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่า ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย

ตาราง ๙๔ เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน ของ กลุ่มครูในสายวิชาที่เป็นชาย โดยแยกตามวิชาที่สอน

วิชาที่สอน

คณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์

ภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ

ค่าสถิติในตาราง ๙๔ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มครูในสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย กับ

กลุ่มครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย

มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง

นั่นคือ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย กับ

ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

๑๐.๔ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง กับ ครูในสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่า ครูในสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง

ตาราง ๔๐ เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน ของ _____
_____ กลุ่มครูในสายวิชาที่เป็นหญิง โดยแยกตามวิชาที่สอน

วิชาที่สอน

คณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์

ภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ

ค่าสถิติในตาราง ๔๐ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง กับ

กลุ่มครูในสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง

มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง

นั่นคือ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง กับ

ครูในสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

๑๐.๕ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่า หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ

ตาราง ๔๑ เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน ของ กลุ่มหัวหน้าสายวิชา โดยแยกตามวิชาที่สอน

วิชาที่สอน

คณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์

ภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ

ค่าสถิติในตาราง ๔๑ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มหัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ กลุ่มหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง

นั่นคือ หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

๑๐.๖ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ กับ ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่า ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ

ตาราง ๘๖. เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน ของ กลุ่มครูในสายวิชา โดยแยกตามวิชาที่สอน

วิชาที่สอน

คณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์

ภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ

ค่าสถิติในตาราง ๘๖ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มครูในสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ กับ กลุ่มครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง

นั่นคือ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ กับ ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

๑๐.๓ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : ครูขายที่สอนวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ กับ
ครูขายที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : ครูขายที่สอนวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์
น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่า ครูขายที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ
ตาราง ๔๓ เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน ของ
กลุ่มครูขาย โดยแยกตามวิชาที่สอน

วิชาที่สอน

คณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์

ภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ค่าสถิติในตาราง ๔๓ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มครูขายที่สอนวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ กับ กลุ่มครูขายที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ
มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จึงจำเป็นต้องปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง และยอมรับสมมติฐานการวิจัย

นั่นคือ ครูขายที่สอนวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่า
ครูขายที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ

๑๐.๔ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : ครูหญิงที่สอนวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ กับ ครูหญิงที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : ครูหญิงที่สอนวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่า ครูหญิงที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ

ตาราง ๔๔ เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน ของ กลุ่มครูหญิง โดยแยกตามวิชาที่สอน

วิชาที่สอน	N	Σ	$\bar{X}$	t
คณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์	๓๒	๓.๘๖๓๒	๑๔.๖๘๗๕	๐.๓๐๒๖
ภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ	๓๒	๔.๓๐๑๑	๑๔.๓๗๕๐	

ค่าสถิติในตาราง ๔๔ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มครูหญิงที่สอนวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ กับ กลุ่มครูหญิงที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงยังไม่มีหลักฐานพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง

นั่นคือ กลุ่มครูหญิงที่สอนวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ กับ

กลุ่มครูหญิงที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

๑๐.๕ H_0 : สมมติฐานเป็นกลาง : ครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ กับ ครูที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

H_1 : สมมติฐานการวิจัย : ครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ น่าจะมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่า ครูที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ

ตาราง ๔๕ เปรียบเทียบคะแนนโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน ของ กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยแยกตามวิชาที่สอน

วิชาที่สอน	N	S	$\bar{X}$	t
คณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์	๒๔	๓.๔๘๖๑	๑๔.๐๙๓๗	๒.๑๑๕๕**
ภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ	๒๔	๔.๒๙๔๔	๑๗.๕๔๔๓	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๒๕

ค่าสถิติในตาราง ๔๕ แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ กับ กลุ่มครูที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๒๕

จึงจำเป็นต้องปฏิเสธสมมติฐานเป็นกลาง และยอมรับสมมติฐานการวิจัย

นั่นคือ ครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่า ครูที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ

บทที่ ๕

การวิจัยโดยสังเขป อภิปรายผล สรุป และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

๑. เพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะความเป็นผู้นำ ความเกรงใจ และโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายนอก-ภายใน
 - ๑.๑ ความเกรงใจของบุคคล เมื่อแยกตามลักษณะความเป็นผู้นำ
 - ๑.๒ โลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในของบุคคล เมื่อแยกตามลักษณะความเป็นผู้นำ
 - ๑.๓ ความเกรงใจของบุคคล เมื่อแยกตามโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน
๒. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะความเป็นผู้นำของครู
 - ๒.๑ เมื่อแยกตามตำแหน่งหน้าที่
 - ๒.๒ เมื่อแยกตามเพศ
 - ๒.๓ เมื่อแยกตามวิชาที่สอน
๓. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความเกรงใจของครู
 - ๓.๑ เมื่อแยกตามตำแหน่งหน้าที่
 - ๓.๒ เมื่อแยกตามเพศ
 - ๓.๓ เมื่อแยกตามวิชาที่สอน
๔. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในของครู
 - ๔.๑ เมื่อแยกตามตำแหน่งหน้าที่
 - ๔.๒ เมื่อแยกตามเพศ
 - ๔.๓ เมื่อแยกตามวิชาที่สอน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นครูที่ทำการสอนในโรงเรียนรัฐบาล ระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา อยู่ในกรุงเทพมหานคร ๒๔ คน อยู่ใน ส่วนภูมิภาค ๒๔ คน รวม ๑๒๔ คน ถ้าแยกตามตำแหน่งหน้าที่ เป็นหัวหน้าสายวิชา ๒๔ คน ครูในสายวิชา ๒๔ คน ถ้าแยกตามเพศ เป็นชาย ๒๔ คน หญิง ๒๔ คน ถ้าแยกตาม วิชาที่สอน สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ๒๔ คน สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ ๒๔ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

๑. เครื่องมือวัดลักษณะความเป็นผู้นำ

ผู้วิจัยดัดแปลงมาจากแบบสอบถามที่สุจินต์ ปริชามารถ นิสิตรปริญญาโท สาขาจิตวิทยาการศึกษา ปี พ.ศ.๒๕๑๔ สร้างขึ้นโดยอาศัยแนวความคิดของ ฟิดเลอร์ (Fiedler)

เครื่องมือที่ดัดแปลงนี้ได้นำไปทดลองใช้กับครูโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ใน จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน ๔๖ คน แล้วได้นำคำตอบมาตรวจให้คะแนน หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีแบ่งครึ่ง (Split - half) แบบข้อคู่ - ข้อคี่ (Garrett, 1969:143) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ๐.๘๒๔

๒. เครื่องมือวัดความเกรงใจ

ผู้วิจัยดัดแปลงมาจากแบบสอบถามที่สร้างขึ้นโดย วีรยุทธ วิเชียรโชติ และคณะ นิสิตรปริญญาโทสาขารัตนวิทยาการศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร พ.ศ.๒๕๑๓

เครื่องมือที่ดัดแปลงนี้ได้นำไปทดลองใช้กับครูโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ใน จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน ๔๖ คน แล้วได้นำคำตอบมาตรวจให้คะแนน หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีแบ่งครึ่ง (Split - half) แบบข้อคู่ - ข้อคี่ (Garrett, 1969:143) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ๐.๘๓๑

๓. เครื่องมือวัดโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายนอก-ภายใน

ผู้วิจัยได้ดัดแปลงมาจากแบบสอบถามที่ นวลเพ็ญ วิเชียรโชติ (Nuannon Wichianjate, 1968) แปลมาจากแบบทดสอบของ รอตเตอร์ (Rotter) แกรนคอลลี, แครทคอฟสกี และเพรสตัน (Crandall, Katkovsky, and Preston)

เครื่องมือที่ดัดแปลงนี้ได้นำไปทดลองใช้กับครูโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดสมุทรสาคร จำนวน ๕๖ คน แล้วได้นำคำตอบมาตรวจให้คะแนน ทำการวิเคราะห์หาอำนาจจำแนกของข้อทดสอบแต่ละข้อ (biserial correlation) โดยใช้เทคนิค ๒๗% และตารางสำเร็จของจุง เทห์แฟน (Chung Teh Fan, 1952, 32pp.) คัดข้อสอบที่มีอำนาจจำแนก (r) สูงกว่า ๐.๒๗ ขึ้นไป ivo รวม ๒๔ ข้อ แล้วหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยวิธีของ คูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ๐.๖๖๓

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือวัดลักษณะความเป็นผู้นำ เครื่องมือวัดความเกรงใจ และเครื่องมือวัดโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายนอก-ภายใน ไปสอบถามกลุ่มตัวอย่างที่เลือกไว้ แล้วนำคำตอบมาตรวจให้คะแนน เพื่อคำนวณหาสิ่งต่อไปนี้ โดยใช้ $t - test$

๑. ทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างความเกรงใจของบุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำสูง กับ บุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำต่ำ
๒. ทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในของบุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำสูง กับ บุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำต่ำ
๓. ทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างความเกรงใจของบุคคลที่มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน กับ บุคคลที่มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายนอก
๔. ทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างลักษณะความเป็นผู้นำ ของ
 - ๔.๑ หัวหน้าสายวิชา กับ ครูในสายวิชา
 - ๔.๒ ครูชาย กับ ครูหญิง
 - ๔.๓ ครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ ครูที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ

๕. ทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างความเกรงใจ ของ

๕.๑ หัวหน้าสายวิชา กับ ครูในสายวิชา

๕.๒ ครูชาย กับ ครูหญิง

๕.๓ ครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ กับ ครูที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ

๖. ทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน ของ

๖.๑ หัวหน้าสายวิชา กับ ครูในสายวิชา

๖.๒ ครูชาย กับ ครูหญิง

๖.๓ ครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ กับ ครูที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. ลักษณะความเป็นผู้นำ ความเกรงใจ และโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายนอก-ภายใน

๑.๑ บุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำสูง มีความเกรงใจมากกว่า

บุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำต่ำ ที่ระดับความเชื่อมั่น ๔๕%

๑.๒ บุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำสูง มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่า

บุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำต่ำ ที่ระดับความเชื่อมั่น $> ๔๔.๕\%$

๑.๓ บุคคลที่มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน มีความเกรงใจมากกว่า

บุคคลที่มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายนอก ที่ระดับความเชื่อมั่น ๔๕%

๒. ลักษณะความเป็นผู้นำ ของ

๒.๑ หัวหน้าสายวิชา กับ ครูในสายวิชา

๒.๑.๑ หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย กับ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย มีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

๒.๑.๒ หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง กับ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง มีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

๒.๑.๓ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย กับ ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย มีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

๒.๑.๔ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง กับ ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง มีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

๒.๑.๕ หัวหน้าสายวิชาที่เป็นชาย กับ ครูในสายวิชาที่เป็นชาย มีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

๒.๑.๖ หัวหน้าสายวิชาที่เป็นหญิง มีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า ครูในสายวิชาที่เป็นหญิง ที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๕ %

๒.๑.๗ หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ กับ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ มีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

๒.๑.๘ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ กับ ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ มีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

๒.๑.๙ หัวหน้าสายวิชา กับ ครูในสายวิชา มีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

๒.๒ ครูชาย กับ ครูหญิง

๒.๒.๑ หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย กับ หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง มีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

๒.๒.๒ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย กับ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง มีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

๒.๒.๓ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย มีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง ที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๗.๕%

๒.๒.๔ ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย กับ ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง มีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

๒.๒.๕ หัวหน้าสายวิชาที่เป็นชาย กับ หัวหน้าสายวิชาที่เป็นหญิง มีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

๒.๒.๖ ครูในสายวิชาที่เป็นชาย มีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า ครูในสายวิชาที่เป็นหญิง ที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๕ %

๒.๒.๗ ครูชายที่สอนวิชา คณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ กับ ครูหญิงที่สอนวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ มีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

๓. ความเกรงใจ ของ

๓.๑ หัวหน้าสายวิชา กับ ครูในสายวิชา

๓.๑.๑ หัวหน้าสายวิชาคณิศาสตร์,วิทยาศาสตร์,ที่เป็นชาย กับ ครูในสายวิชา คณิศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

๓.๑.๒ หัวหน้าสายวิชาคณิศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง กับ ครูในสายวิชาคณิศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

๓.๑.๓ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย กับ ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

๓.๑.๔ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง กับ ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

๓.๑.๕ หัวหน้าสายวิชาที่เป็นชาย กับ ครูในสายวิชาที่เป็นชาย มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

๓.๑.๖ หัวหน้าสายวิชาที่เป็นหญิง มีความเกรงใจมากกว่าครูในสายวิชาที่เป็นหญิง ที่ระดับความเชื่อมั่น ๘๕%

๓.๑.๗ หัวหน้าสายวิชาคณิศาสตร์,วิทยาศาสตร์ กับ ครูในสายวิชาคณิศาสตร์,วิทยาศาสตร์ มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

๓.๑.๘ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ กับ ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

๓.๑.๙ หัวหน้าสายวิชา มีความเกรงใจมากกว่าครูในสายวิชา ที่ระดับความเชื่อมั่น ๘๕%

๓.๒ ครูชาย กับ ครูหญิง

๓.๒.๑ หัวหน้าสายวิชา คณิศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย มีความเกรงใจน้อยกว่า หัวหน้าสายวิชาคณิศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง ที่ระดับความเชื่อมั่น ๘๘.๕%

๓.๒.๒ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย กับ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

๓.๒.๓ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย กับ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

๓.๒.๔ ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย กับ ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

๓.๒.๕ หัวหน้าสายวิชาที่เป็นชาย มีความเกรงใจน้อยกว่า หัวหน้าสายวิชาที่เป็นหญิง ที่ระดับความเชื่อมั่น ๘๘.๕%

๓.๒.๖ ครูในสายวิชาที่เป็นชาย กับ ครูในสายวิชาที่เป็นหญิง มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

๓.๒.๗ ครูชายที่สอนวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ มีความเกรงใจน้อยกว่า ครูหญิงที่สอนวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่ระดับความเชื่อมั่น ๘๘.๕%

๓.๒.๘ ครูชายที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ กับ ครูหญิงที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

๓.๒.๙ ครูชาย มีความเกรงใจน้อยกว่า ครูหญิง ที่ระดับความเชื่อมั่น ๘๘.๕%

๓.๓ ครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ กับ ครูที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ

๓.๓.๑ หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย กับ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

๓.๓.๒ หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง กับ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

๓.๓.๓ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย กับ ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

๓.๓.๔ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง กับ ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

๓.๓.๕ หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ กับ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

๓.๓.๖ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ กับ ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

๓.๓.๑ ครูขายที่สอนวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ กับ
ครูขายที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

๓.๓.๒ ครูหญิงที่สอนวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ กับ
ครูหญิงที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

๓.๓.๓ ครูที่สอนวิชา คณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ กับ
ครูที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

๔. โลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน ของ

๔.๑ หัวหน้าสายวิชา กับ ครูในสายวิชา

๔.๑.๑ หัวหน้าสายวิชา คณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย กับ
ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

๔.๑.๒ หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง กับ
ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

๔.๑.๓ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย กับ
ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นชาย มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

๔.๑.๔ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง กับ
ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ ที่เป็นหญิง มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

๔.๑.๕ หัวหน้าสายวิชาที่เป็นชาย กับ ครูในสายวิชาที่เป็นชาย
มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

๔.๑.๖ หัวหน้าสายวิชาที่เป็นหญิง กับ ครูในสายวิชาที่เป็นหญิง
มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

๔.๑.๗ หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ กับ
ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

๔.๑.๘ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ กับ
ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

๔.๑.๙ หัวหน้าสายวิชา กับ ครูในสายวิชา
มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

๔.๓.๕ หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ กับ

หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

๔.๓.๖ ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ กับ

ครูในสายวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

๔.๓.๗ ครูชายที่สอนวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์

มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่า ครูชายที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ
ที่ระดับความเชื่อมั่น ๘๕%

๔.๓.๘ ครูหญิงที่สอนวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ กับ

ครูหญิงที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

๔.๓.๙ ครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์

มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่า ครูที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ
ที่ระดับความเชื่อมั่น ๘๗.๕%

อภิปรายผล

ลักษณะความเป็นผู้นำ ความเกรงใจ และโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายนอก-ภายใน

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า บุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำสูง มีความเกรงใจมากกว่า บุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ซึ่งตรงข้ามกับสมมติฐานนั้น ผู้วิจัยไม่มีเกณฑ์ที่จะทำให้ทราบว่า ความเกรงใจของบุคคลดังกล่าว อยู่ในชั้นเกรงใจมาก เกรงใจปานกลาง หรือเกรงใจน้อยเพียงใด แต่เมื่อนำผลการวิจัยของ ประสิทธิ์ บัวคลี (ประสิทธิ์ บัวคลี, ๒๕๑๓) ที่ว่า ผู้ที่มีความเกรงใจน้อย และเกรงใจมาก จะมีความคิดสร้างสรรค์น้อยกว่า ผู้ที่มีความเกรงใจปานกลาง มาพิจารณาเทียบเคียงกับลักษณะ ความเป็นผู้นำ ก็พอจะอนุมานได้ว่า ผู้ที่มีความเกรงใจน้อย และเกรงใจมาก จะมีลักษณะ ความเป็นผู้นำต่ำกว่า ผู้ที่มีความเกรงใจปานกลาง เนื่องจากเรทราบก้นคืออยู่แล้วว่า บุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำสูง จะต้องมีความคิดสร้างสรรค์สูง ส่วนบุคคลที่มีความคิดสร้างสรรค์ จะมีลักษณะความเป็นผู้นำต่ำ ด้วยเหตุนี้ บุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำต่ำของกลุ่มตัวอย่างในการ วิจัยครั้งนี้ อาจเป็นผู้ที่มีความเกรงใจน้อย ส่วนบุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำสูง ก็อาจเป็นผู้ที่มี ความเกรงใจปานกลาง จึงเท่ากับว่าผลการวิจัยของผู้วิจัยมีส่วนสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประสิทธิ์ บัวคลี

ส่วนผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ว่า บุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำสูง มีโลกทัศน์แบบ ควบคุมจากภายในมากกว่า บุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ < ๐.๐๕ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้ ยืนยันให้เห็นว่า บุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำสูง จะต้องรับรู้ในการกระทำของตน และเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง จึงจะเป็นผู้ที่ สามารถชักจูง และก่อให้เกิดแรงศรัทธาในกลุ่มคนได้

สำหรับผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ว่า บุคคลที่มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน มีความเกรงใจมากกว่า บุคคลที่มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายนอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ ๐.๐๕ ซึ่งตรงข้ามกับสมมติฐานการวิจัยนั้น ก็เช่นเดียวกับผลการวิเคราะห์ข้อมูล ที่กล่าวในตอนแรก คือ ผู้วิจัยไม่มีเกณฑ์ที่จะทำให้ทราบว่า ความเกรงใจของบุคคลดังกล่าว อยู่ในชั้นเกรงใจมาก เกรงใจปานกลาง หรือเกรงใจน้อยเพียงใด แต่จากการอภิปรายผล ๒ ตอน ที่ผ่านมา พอกล่าวรวมๆได้ว่า บุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำสูง มีความเกรงใจ และมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่า บุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำต่ำ หรือ

ความเกรงใจ และโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน แปรตรงตามลักษณะความเป็นผู้นำ ด้วยเหตุนี้ ความเกรงใจจึงน่าจะแปรตามโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน นั่นคือ ถ้าบุคคลที่มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมีความเกรงใจปานกลางแล้ว บุคคลที่มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในนอกย่อมจะต้องมีความเกรงใจน้อย

อย่างไรก็ดีเป็นที่น่าสังเกตว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำการวิจัยครั้งนี้ ทุกคนเป็นครู ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีแล้วว่า โดยธรรมชาติครูจะต้องเป็นผู้นำของนักเรียน ฉะนั้นครูย่อมมีลักษณะความเป็นผู้นำอยู่บ้างไม่มากก็น้อย แต่ที่จะถึงกับตำแหน่งทายาท ฉะนั้นการแบ่งกลุ่มตัวอย่างตามลักษณะความเป็นผู้นำ โดยใช้เทคนิค ๒๗% นั้น บุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำต่ำอาจเป็นเพียงผู้ที่มีลักษณะความเป็นผู้นำน้อยกว่าผู้อื่นในกลุ่ม แต่ไม่ถึงกับต่ำก็ได้

ลักษณะความเป็นผู้นำ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบ เทวว่า

หัวหน้าสายวิชา กับ ครูในสายวิชา มีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน ยกเว้น หัวหน้าสายวิชาที่เป็นหญิง มีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า ครูในสายวิชาที่เป็นหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ครูชาย กับ ครูหญิง มีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน ยกเว้น ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย มีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า ครูในสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๒๕ และครูในสายวิชาที่เป็นชาย มีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่า ครูในสายวิชาที่เป็นหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ ครูที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ มีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน

จะเห็นได้ว่า ส่วนใหญ่แล้ว ตำแหน่งหน้าที่ เพศ และวิชาที่สอน ไม่นำให้ ลักษณะความเป็นผู้นำของครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกัน แต่มีหลักฐานพอที่จะยืนยันว่า ครูในสายวิชาที่เป็นหญิง มีลักษณะความเป็นผู้นำต่ำกว่าพวกอื่น อย่างเห็นได้ชัด กล่าวคือ ต่ำกว่าหัวหน้าสายวิชาที่เป็นหญิงด้วยกัน และต่ำกว่าครูในสายวิชาด้วยกันที่เป็นชาย จึงมีบางส่วนสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจากสาเหตุหลายประการ ประการสำคัญคือ ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นหัวหน้าสายวิชาของบางโรงเรียน ไม่เป็นผู้ที่มีลักษณะ

เป็นผู้นำที่ผิดพลาด เพราะตามข้อเท็จจริง โรงเรียนมักแต่งตั้งหัวหน้าสายวิชาจากครูอาวุโส หรือ ครูที่มีเงินเดือนถึงขั้นที่จะต้องเลื่อนเป็นขั้นเอก ทั้งนี้เพราะระเบียบการเลื่อนขั้นของครูสังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา มีอยู่ประการหนึ่งว่า ครูที่จะเลื่อนเป็นขั้นเอกได้นั้น จะต้องสอน ม.ศ.ปลาย สัปดาห์ละ ๑๕ ชั่วโมง หรือ เป็นหัวหน้าสายวิชา ด้วยเหตุนี้ เพื่อเป็นการสนับสนุนและบำรุงขวัญของครู โดยมีได้พิจารณาอย่างถ่องแท้ว่ามีคุณสมบัติเหมาะสม และถูกต้องเพียงใด โรงเรียนมักแต่งตั้งบุคคลดังกล่าวเป็นหัวหน้าสายวิชา เพราะบางคน ไม่อาจสอนชั้น ม.ศ.ปลาย ได้ ผลจึงปรากฏออกมาว่า ตำแหน่งหน้าที่ไม่ได้ทำให้ลักษณะ - ความเป็นผู้นำของครูโดยส่วนรวมแตกต่างกัน

ประการต่อมาได้แก่ วัย วุฒิ และจำนวนปีที่ทำงานของครู ผู้วิจัยมิได้นำสิ่งเหล่านี้มาเป็นเกณฑ์ ครูบางคนอาจมีอายุมาก บางคนอายุน้อย บางคนสำเร็จการศึกษาชั้นปริญญา แต่บางคนสำเร็จชั้นประกาศนียบัตร และบางคนเป็นครูมานานปี แต่บางคนเพิ่งเป็นเพียงไม่กี่ปี เหล่านี้ก็เป็นตัวแปรสำคัญที่จะทำให้ลักษณะความเป็นผู้นำแตกต่างกันหรือไม่แตกต่างกันได้ ฉะนั้น การที่ครูชายกับครูหญิง ครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ ครูที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ มีลักษณะความเป็นผู้นำไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะสาเหตุ ๓ ประการ ดังกล่าวนี้ก็เป็นได้

ความเกรงใจ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า

หัวหน้าสายวิชาที่เป็นหญิง มีความเกรงใจมากกว่า ครูในสายวิชาที่เป็นหญิง และหัวหน้าสายวิชาทั้งหมด มีความเกรงใจมากกว่า ครูในสายวิชาทั้งหมด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ เช่นเดียวกับ แต่หัวหน้าสายวิชากับครูในสายวิชาที่เป็นชายด้วยกัน และหัวหน้าสายวิชากับครูในสายวิชาที่สอนวิชาเดียวกัน มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นชาย มีความเกรงใจน้อยกว่า หัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ ที่เป็นหญิง หัวหน้าสายวิชาที่เป็นชายมีความเกรงใจน้อยกว่าหัวหน้าสายวิชาที่เป็นหญิง ครูชายที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์มีความเกรงใจน้อยกว่าครูหญิงที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ และครูชายทั้งหมดมีความเกรงใจน้อยกว่า ครูหญิงทั้งหมด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๐๕ เช่นเดียวกัน นอกนั้นมีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

ครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ กับ ครูที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

จะเห็นได้ว่า ตำแหน่งหน้าที่ทำให้ความเกรงใจของครูแตกต่างกันพอสมควร และผลการวิเคราะห์ข้อมูลบางตอนสัมพันธ์กับผลที่กล่าวแล้ว นั่นคือ บุคคลที่มีลักษณะ - ความเป็นผู้นำสูง มีความเกรงใจมากกว่า บุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำต่ำ หัวหน้าสายวิชา - ที่เป็นหญิง มีลักษณะความเป็นผู้นำสูงกว่าครูในสายวิชาที่เป็นหญิง และหัวหน้าสายวิชาที่เป็นหญิง มีความเกรงใจมากกว่าครูในสายวิชาที่เป็นหญิง

เพศทำให้ความเกรงใจของครูแตกต่างกันมาก ทั้งนี้สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย และผลการวิจัยของ วิราพร เทพวีระพงศ์ (วิราพร เทพวีระพงศ์,๒๕๑๔) ที่ว่า ความเกรงใจของนิสิตหญิงสูงกว่าของนิสิตชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่แย้งกับผลการศึกษา ของประสิทธิ์ บัวคลี่ ที่ว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีความเกรงใจไม่แตกต่างกัน

ส่วนวิชาที่สอนไม่ทำให้ความเกรงใจของครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันเลย

โลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า

หัวหน้าสายวิชา กับ ครูในสายวิชา มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

ครูชาย กับ ครูหญิง มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน

ครูชายที่สอนวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่า ครูชายที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ และครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ ทั้งหมด มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่า ครูที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษทั้งหมด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑๕

จะเห็นได้ว่าตำแหน่งหน้าที่ และ เพศ ไม่ทำให้โลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน ของครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง แตกต่างกันเลย แต่วิชาที่สอนทำให้โลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน ของครู แตกต่างกันพอสมควร ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย จึงชี้ให้เห็นว่า ครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์,วิทยาศาสตร์ เป็นผู้มีทักษะในการแก้ปัญหา และเป็นคนมีเหตุผล เชื่อว่าความสำเร็จ ความล้มเหลว ความเป็นไปของเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นกับตนนั้น เนื่องมาจากการกระทำของตนเอง มากกว่าครูที่สอนวิชาภาษาไทย,ภาษาอังกฤษ

สรุปและข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษารั้วนี้ปรากฏว่า บุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำสูง มีความเกรงใจ และมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่า บุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และบุคคลที่มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน มีความเกรงใจมากกว่า บุคคลที่มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายนอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นเดียวกัน จึงแสดงให้เห็นว่า ลักษณะความเป็นผู้นำ ความเกรงใจ และโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน-ภายนอก ย่อมมีความสัมพันธ์กันอย่างแน่นนอน

เมื่อใช้ตำแหน่งหน้าที่เป็นเกณฑ์ พบว่า หัวหน้าสายวิชากับครูในสายวิชา มีลักษณะความเป็นผู้นำ และโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกัน แต่มีความเกรงใจแตกต่างกันพอประมาณ

เมื่อใช้เพศเป็นเกณฑ์ พบว่า ครูชายกับครูหญิง มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายใน ไม่แตกต่างกัน แต่มีลักษณะความเป็นผู้นำแตกต่างกันเล็กน้อย และมีความเกรงใจแตกต่างกันมาก

เมื่อใช้วิชาที่สอนเป็นเกณฑ์ พบว่า ครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ ครูที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ มีลักษณะความเป็นผู้นำ และความเกรงใจไม่แตกต่างกัน แต่มีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในแตกต่างกันพอประมาณ

จึงแสดงให้เห็นว่า ตำแหน่งหน้าที่ เพศ และวิชาที่สอน เป็นตัวแปรสำคัญที่จะทำให้ บุคลิกภาพของครูแตกต่างกัน

การที่บุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำสูง มีความเกรงใจมากกว่าบุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำ นั้น หากหมายถึงว่าบุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำสูงมีความเกรงใจปานกลาง ในขณะที่บุคคลที่มีลักษณะความเป็นผู้นำต่ำ มีความเกรงใจน้อยแล้ว ผู้วิจัยก็เห็นว่าน่าจะต้อง เพราะ ผู้นำที่มีจะต้องรู้จักวิธีการบริหารงาน อาศัยหลักมนุษยสัมพันธ์อันเป็นศาสตร์และศิลป์ที่ว่าด้วยการเข้ากับคนได้ ต้องสามารถโยนบุคลิกภาพของตัวเองได้ เข้ากับผู้ร่วมงาน ต้องมีความรู้สึกที่ไวต่อความต้องการและการกระตุ้นของคนอื่น เพื่อผู้นำจะได้ใช้พิจารณาตัดสินใจได้ถูกต้องว่าควรทำอะไร ด้วยวิธีการอย่างไร ผู้นำที่ดีจึงต้องรู้จักเกรงใจผู้ร่วมงานตามสมควร เป็นแบบประชาธิปไตย (Democratic leader) แต่ไม่ใช่เกรงใจจนเกินไป เป็นแบบปล่อยตามสบาย (Laissez-faire leader) หรือไม่เกรงใจใครเลย แบบใช้อำนาจ (Authoritarian)

ส่วนที่พบว่าหัวหน้าสายวิชากับครูในสายวิชา มีลักษณะความเป็นผู้นำ และโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในไม่แตกต่างกันนั้น ผู้วิจัยเห็นว่า ควรจะได้นำมาพิจารณาอย่างยิ่งว่าเป็นเพราะเหตุใด อาจเป็นไปได้หรือไม่ ว่าหัวหน้าสายวิชาไม่มีลักษณะความเป็นผู้นำที่ดีพอขาดความรู้ความสามารถที่จะนิเทศการสอนในสายวิชานั้นๆ ไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง คิดว่าเหตุการณ์ทุกอย่างที่เกิดขึ้นกับตน เป็นผลเนื่องมาจากผู้อื่น ทำให้เกิดความสับสน ไม่กล้าตัดสินใจ และไม่อาจแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ หากเป็นดังกล่าวกว่า งานในสายวิชาจะไม่ก้าวหน้าไปเท่าที่ควร ทั้งหัวหน้าสายวิชาและครูในสายวิชาจะไม่อาจปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้นได้ นักเรียนซึ่งกำลังอยู่ในวัยรุ่นก็ไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาตัวเองและพัฒนาประเทศในโอกาสต่อไปได้

สำหรับครูชายกับครูหญิง ที่พบว่ามีความเกรงใจแตกต่างกันมาก ก็คงเนื่องมาจากการอบรมเลี้ยงดูและขนบธรรมเนียมประเพณี ทั้งที่นักวิจัยหลายท่านได้กล่าวไว้ จึงเป็นปัญหาว่าปัจจุบันครูหญิงมีมาก ถ้าครูหญิงส่วนใหญ่มีความเกรงใจมาก หรือมีค่านิยมทางไมตรีสัมพันธ์สูง ไม่ค่อยรู้สึกว่าคุณเองมีค่า ไม่กล้าแสดงตน มีแต่ความสงบเสงี่ยมเจียมตนแล้ว ครูเหล่านี้ย่อมหวังว่าจะได้รับความเกรงใจจากผู้อื่นเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากนักเรียน ครูเป็นจำนวนไม่น้อยนิยมชมชอบเด็กที่เรียนดี เรียบร้อย สงบเสงี่ยม โดยมีได้เฉลี่ยว่าใจว่าเด็กเหล่านี้จะเข้ากับเพื่อนฝูงส่วนใหญ่ได้หรือไม่ การที่เด็กพยายามปฏิบัติตัวให้เป็นที่ชอบพocom ความต้องการของครูโดยเคร่งครัด บางครั้งก็ขัดกับธรรมเนียมของกลุ่มเพื่อน (Social Norm) ทำให้เข้ากับเพื่อนฝูงไม่ได้

การที่พบว่า ครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ กับ ครูที่สอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ มีโลกทัศน์แตกต่างกันนั้น ผู้วิจัยเชื่อว่าเนื่องมาจากวิธีการสอนที่ครูเหล่านี้ได้รับเมื่อครั้งยังเป็นนักเรียน ผู้วิจัยเคยเป็นครูสอนทั้ง ๔ วิชาี้ในระดัมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายพบว่าวิธีการสอนแตกต่างกันมาก การสอนวิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ จะเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะในการแก้ปัญหาและเป็นคนมีเหตุผลมากกว่า การสอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษ ยิ่งในปัจจุบันมีการสอนแบบสืบสวน-สอบสวน เกิดขึ้น และมีผู้นำไปใช้ในการสอนวิทยาศาสตร์แล้วหลายแห่งด้วยกัน วิธีนี้จะยิ่งช่วยให้นักเรียนคิดค้นหาความรู้ต่างๆด้วยตนเอง จนสามารถนำไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ใหม่ๆได้ จึงน่าจะได้มีการปรับปรุงการสอนวิชาภาษาไทย, ภาษาอังกฤษให้ผู้เรียนมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในสูงขึ้นกว่าที่เป็นอยู่

ข้อเสนอแนะ

๑. การมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะความเป็นผู้นำ ความเกรงใจ และโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายนอก-ภายใน ของครู โดยใช้ คุณวุฒิ วิทย และจำนวนปี ที่ทำการสอน เป็นเกณฑ์ เพราะสิ่งเหล่านี้มีส่วนทำให้บุคลิกภาพของครูแตกต่างกันได้
๒. ควรปรับปรุงแบบทดสอบลักษณะความเป็นผู้นำ และโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายนอก-ภายใน ให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น โดยเพิ่มขนาดและประเภทของกลุ่มทดลองมากขึ้น
๓. การแต่งตั้งหัวหน้าสายวิชาควรกระทำอย่างรอบคอบ คำนึงถึงผลได้ผลเสีย ของส่วนรวมมากกว่าเพียงเพื่อให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งมีปริมาณงานพอแก่การเลื่อนขั้นเท่านั้น
๔. การสั่งสอนอบรมและปลูกฝังทัศนคติแก่นักเรียนครู ควรกระทำอย่างกว้างขวาง สอดแทรกไปในทุกวิชาที่เรียน โดยมีเป้าหมายว่านักเรียนครูเหล่านั้นจะต้องมีความเป็นผู้นำ ในตัวของเขาเองบ้าง ไม่ใช่เป็นผู้ตามแต่ฝ่ายเดียว เป็นผู้มีความเกรงใจพอสมควร เพื่อให้อยู่ในสังคมได้ ไม่เกรงใจมากเกินไป หรือขาดความเกรงใจจนแสดงการกระด้าง ประการสุดท้ายก็คือควรมีโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายในมากกว่าแบบควบคุมจากภายนอก

บรรณานุกรม

- กิ่งกาญจน์ นิลรัตน์ กับคณะ, Small Group
เอกสารอัดสำเนา ๒๕๑๕, ๘-๑๑
- ✓ จุ่มพล พูลภัทรชีวิน มโนภาพแห่งตน (Self Concept) ความวิตกกังวล (Anxiety)
ความเกรงใจ และลักษณะความเป็นผู้นำ (Leadership) ของนักเรียนที่เป็น
ผู้นำ และนักเรียนที่เป็นผู้ตาม ในระดับชั้น ม.ศ.๓ ปีการศึกษา ๒๕๑๔
ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๑๕, ๑๑๓ หน้า
- บงอร เสดนท์ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง "ตน" อย่างที่คิดว่าตนเป็น และ
"ตน" อย่างที่คิดอยากจะเป็น ของเด็กวัยรุ่นอายุ ๑๓-๑๖ ปี
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนพระโขนง จังหวัดพระนคร ปีการศึกษา ๒๕๑๖
ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๑๖, ๘๘ หน้า
- ✓ บุญสือ ทองอยู่ การศึกษาหาความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของความคิดแบบสอบลวน (Inquiry)
กับผลสัมฤทธิ์ทางวิทยาศาสตร์ และความเกรงใจ
ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๑๔, ๗๖ หน้า
- ✓ บุษงา วชิระศักดิ์มงคล การศึกษาความสัมพันธ์และเปรียบเทียบความเกรงใจ การรักษาน้ำ
และแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ ระหว่างนักเรียนไทยเชื้อสายไทย กับนักเรียนไทยเชื้อสายจีน
ในกรุงเทพมหานครและจังหวัดในภาคเหนือ
ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๑๖, ๘๗ หน้า
- ✓ บำรุง บุญยงก์ การศึกษาผลการสอนแบบสืบสวน-สอบสวน (Combined Inquiry)
ที่มีต่อความคิดแบบสืบสวน-สอบสวน ความคิดสร้างสรรค์ และทัศนคติเกี่ยวกับ
การควบคุมภายใน-ภายนอก (External - Internal Control)
ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๑๕, ๑๐๔ หน้า
- ✓ ประสิทธิ์ บัวดลี การศึกษาเปรียบเทียบความวิตกกังวล ความเกรงใจ และความคิดสร้างสรรค์
ของนักเรียนไทยในต่างจังหวัด นักเรียนไทยในกรุงเทพฯ และนักเรียนนานาชาติ
ชั้น ม.ศ.๓ ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๑๓, ๑๔๘ หน้า
- ✓ ปราชญ์ลาภณ์ กัณเฑเณกร ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมตอบสนองระหว่างบุคคล ความเกรงใจ
และการปรับตัว ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๑๕, ๒๓๕ หน้า

- ✓ เปรมปรีดิ์ สภาวะสิ่ง ความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งที่มีอำนาจลึกลับเหนือธรรมชาติของเด็ก
ในโรงเรียนประถมศึกษาวิทยาสัยครแห่งหนึ่ง
 ปริญาพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๐๕, ๔๐ หน้า
 บ่องพรรณ อยู่ประเสริฐ ความแตกต่างระหว่างลักษณะการเป็นผู้นำ ของนิสิตที่เป็นผู้นำ
และนิสิตที่ไม่ได้เป็นผู้นำ
 ปริญาพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๐๖, ๙๐ หน้า
- ✓ พจน์ จันทรวีระกุล ความสัมพันธ์ระหว่างความอยากรู้อยากเห็น ทักษะคิดแบบเชื่อบ้านภายใน-
ภายนอกคน และความฉลาดในการอ่านของนักเรียนชั้น ป.๔ และ ป.๖
 ปริญาพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๐๔, ๘๔ หน้า
- ✓ พยนต์ พันธุ์ศรี "ความเกรงใจในระหว่างศิษย์กับอาจารย์"
รายงานความก้าวหน้า ฉบับที่ ๑ โครงการวิจัยเรื่อง ความเกรงใจในคนไทย
 สิงหาคม ๒๕๐๔, เอกสารจัดสำเนา ๖ หน้า
- พจน์ น้อยแสงศรี "ครูใหญ่กับความเป็นผู้นำ"
 มิตกร ๕: ๔-๕, ๓๒-๓๔ มีนาคม ๒๕๐๔
- ✓ พรรณี เกษก้าแหง ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดสร้างสรรค์ ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน
ความวิตกกังวล และพฤติกรรมด้านความเป็นผู้นำของนักเรียนระดับ ป.๔ ชั้นปีที่
๑ และ ๒ ปริญาพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๐๔, ๖๕ หน้า
- ✓ ไพฑูรย์ สุธาวิวัฒน์ การวิเคราะห์องค์ประกอบ ลักษณะและธรรมชาติ ของความเกรงใจในคนไทย
 ปริญาพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๐๖, ๑๓๔ หน้า
- นุกตา ศรีรงค์ ความสัมพันธ์ระหว่างความเกรงใจ และแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ของเด็กไทยและเด็กจีน
 ปริญาพนธ์ ค.ม. จิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๕, ๑๑๓ หน้า
- วารี อินทวิชา "การเชื่อฟังผู้ใหญ่ในลักษณะของสังคมไทย"
วารสารสภาการศึกษาแห่งชาติ ๑(๖): ๔-๕ กรกฎาคม ๒๕๐๔
- ✓ วิจิตร เกตุชา การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ กับความคิดสร้างสรรค์
ความเป็นผู้นำ และความวิตกกังวลของนักเรียนชั้น พ.ศ.๓ ในจังหวัดสุโขทัย
 ปริญาพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๐๕, ๑๐๖ หน้า

✓ วิจารณ์ เทพวิระพงศ์ ความเกรงใจกับพฤติกรรมและการแก้ปัญหากลุ่ม

ปริชญานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๑๔, ๒๔๑ หน้า

✓ วีรยุทธ วิเชียรโชติ "สังคมไมตรีสัมพันธ์กับการพัฒนาประเทศ"

วารสารจิตวิทยา ๑: ๓๕-๔๖ ๒๕๑๓

✓ วีรยุทธวิเชียรโชติ และนวลเพ็ญ วิเชียรโชติ "ลักษณะและธรรมชาติของความเกรงใจ"

รายงานการวิจัยเรื่อง ความเกรงใจในคนไทย ฉบับที่ ๑ กันยายน ๒๕๑๓

เอกสารอัดสำเนา ๒๓ หน้า

วีรยุทธ กับ นวลเพ็ญ วิเชียรโชติ "ข้อเสนอแนะต่อคณะปฏิวัติเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพของคนไทย"

ม.ป.ท. ๒๕๑๔, เอกสารอัดสำเนา หน้า ๑

ศึกษาธิการ, กระทรวง, หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู เอกสารนิเทศการึกษา

ฉบับที่ ๙๖, ๒๕๑๑ หน้า ๑๓๕

✓ สมใจ อ่องสุวรรณ การศึกษาลักษณะการสอนแบบสืบสวน-สอบสวน (Active - Inquiry)

ในวิชาวิทยาศาสตร์ที่มีต่อความคิดแบบสืบสวน-สอบสวน ความคิดสร้างสรรค์

และความเกรงใจ ปริชญานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๑๕, ๑๓๐ หน้า

✓ สุจินต์ ปริจามารณ การคิดสร้างสรรค์ ความเกรงใจ และลักษณะความเป็นผู้นำของนักเรียน

ที่ประพฤติก้อยตามสังคม และที่ขัดแย้งกับสังคม

ปริชญานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๑๕, ๑๒๔ หน้า

✓ สุนทรพิพิธ, พระยา ลักษณะผู้ปกครอง

โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง พระนคร ๒๕๐๖, ๑๑๔ หน้า

สุรินทร์ สรสิริ "หัวหน้าสถานศึกษา"

วิทยาราย ๔: ๖-๒๒ ๒๕๑๔

✓ เถรี เกียรติบริวาร ผู้นำท้องถิ่น

โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง พระนคร ๒๕๐๘, ๙๔ หน้า

อัครมณ, พี, แอโรจต์ หลักฐานในการนิเทศการศึกษา

โรงพิมพ์ อิศรภักดี กับคณะ แปล ๒๕๐๔, ๕๖-๕๕

- Angyal, A. Foundations for a Science of Personality, New York, Common - wealth Fund, 1941.
- Blanchard, Weniell, Thailand : its people, its society, its cultures, Hraf Press, New Haven, 1958, 528 pp.
- Blatt, S.I., and Stein, M.I. "Some Personality, Value and Cognitive Characteristics of the Creative Person", American Journal of Psychology, XII, 1957, 406 pp.
- Crandall, V.C. Katkovsky, W. and Preston, A. "Motivational and Ability Determinants of Young Children's Intellectual Achievement Behaviors", Child Development, 1962, 33, 343 - 361.
- Crandall, V.C., and others, "Children's beliefs in their own control of reinforcements in intellectual academic achievement situation.", Child Development, 1965, 36.
- Fan, Chung - Teh, Item Analysis Table, Princeton, New Jersey, Educational Testing Service, 1952, 32 pp.
- Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education, Mc Graw - Hill Book Co., New York, 1966, 446pp.
- Garett Henry E., Statistic in Psychology and Education, Vakins, Teffer and Demons Privated Ltd., Bombay, 1966, 491pp.
- Mc Celland, D., Atkinson, J.W., Clark, R., and Lowell, E.L., The Achievement Motives, Appleton - Century - Crofts, New York, 1953.
- Monroe, Walter S. Encyclopedia of Educational Research, The Macmillan Company, New York, 1960, 1520 pp.

Norton, R., Mass Persuasion, New York, Harpers, 1946.

Phillips Herbert Phineas, Thai Pleasant Personality. The patterning of interpersonal behavior in the village of Bang Chan, Berkeley University of California, 1965, 231 pp.

Rain Water, J.M., "Effects of Set on Problem Solving in Subject of Varying Levels of Assessed Creativity", Dissertation Abstract, 25 : 6753 - A, June, 1965.

Rotter, J.B., and others, "Internal Versus External Control of Reinforcement", Decision, Values, and Groups, Vol 2, Pergament Press, London, 1962.

Rotter, J.B., and Hulry, R.C., "Internal Versus External Control of Reinforcement and Decision Time", Journal of Personality and Social Psychology, 1965, 2, 598 - 604.

Rotter, J.B., "Generalized Expectancies for Internal Versus External Control of Reinforcement", Psychological Monographs, No. 609, 1966 pp.

Veblen, T., The Theory of The Leisure Class, New York, Mc Millan, 1859.

Wichiarajote, (Kosolsreth) Naunpen, A Cross - Cultural Study of Societal Values and Personality of Thai and American Adolescents, Doctorate Thesis, University of Illinois, 1968, 253 pp.

Williams, C.B., and Vantress, F.E., "Relation Between Internal - External Control and Aggression," The Journal of Psychology, 711, 1967.

ภาคผนวก

คำชี้แจงในการทำแบบสอบถามลักษณะความเป็นผู้นำ

แบบสอบถามนี้ต้องการทราบเกี่ยวกับความคิดเห็นและการกระทำบางอย่างของท่าน โดยจะมีข้อความให้ท่านอ่าน จำนวน ๕๗ ข้อ เพื่อพิจารณาว่า ท่านมีความคิดเห็น หรือเคยปฏิบัติมากน้อยหรือบ่อยครั้ง เพียงใด ดังนั้นจึงไม่มีคำตอบที่ถูกต้องหรือผิด เพราะแต่ละคนย่อมมีความคิดเห็น หรือการปฏิบัติไม่เหมือนกัน ขอสำคัญ ขอให้ท่านตอบแบบสอบถามนี้ให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน ในมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

ตัวอย่าง

(๑) ท่านเคยทำตามที่ได้พูดไว้มากน้อยเพียงใด

การตอบ จะมีกระดาษสำหรับตอบแยกไว้ต่างหาก ให้ทำเครื่องหมายวงกลมรอบตัวเลข ในช่องสเกลที่ต้องการ ในข้อหนึ่งๆมีช่องสเกลให้เลือกตอบ ๗ ช่อง ดังนี้

บ่อยที่สุด

๓	๒	๑	๐	-๑	-๒	-๓
---	---	---	---	----	----	----

 ไม่เคยเลย

จากข้อ (๑) ให้ท่านพิจารณา เมื่อท่านได้พูดว่า จะทำอะไรสักอย่าง แล้วท่านได้ทำสิ่งนั้นตามที่ได้พูดไว้บ่อยครั้งเพียงใด

ถ้าข้อความนั้นเป็นจริงสำหรับท่าน บ่อยที่สุด กว้างกลมรอบเลข ๓

ถ้าข้อความนั้นเป็นจริงสำหรับท่าน บ่อยๆ กว้างกลมรอบเลข ๒

ถ้าข้อความนั้นเป็นจริงสำหรับท่าน บ้าง กว้างกลมรอบเลข ๑

ถ้าข้อความนั้นอยู่ระหว่างความเป็นจริงและไม่เป็นจริงหรือกำกวม กว้างกลมรอบเลข ๐

ถ้าข้อความนั้นไม่เป็นจริงสำหรับท่าน บ้าง กว้างกลมรอบเลข -๑

ถ้าข้อความนั้นไม่เป็นจริงสำหรับท่าน บ่อยๆ กว้างกลมรอบเลข -๒

ถ้าข้อความนั้นไม่เป็นจริงสำหรับท่าน บ่อยที่สุด หรือ ไม่เคยเลย กว้างกลมรอบเลข -๓

คำตอบของท่านไม่มีผลกระทบต่อจนถึงการพิจารณาผลการปฏิบัติงานของท่าน และจะไม่นำไปเปิดเผยในที่ใดๆเป็นรายบุคคล นอกจากจะแสดงเป็นสรุปรวมเพื่อใช้ในการวิจัยเท่านั้น จึงขอให้ท่านรู้สึกสบายใจที่จะตอบอย่างเสรี ที่จะตอบตามความคิดเห็น เร็วจากที่ ท่านเคยปฏิบัติจริงๆ

โปรดกรอกรายละเอียดเกี่ยวกับตัวท่านลงบนหัวกระดาษสำหรับตอบ และกรุณา อย่าขีดเขียน หรือ ทำเครื่องหมายใดๆ ลงในแบบสอบถาม

ขอขอบคุณอย่างยิ่งในความร่วมมือของท่าน

๑. ท่านเอาคำแนะนำของผู้อื่นมาใช้ในการปฏิบัติงาน
๒. ท่านเห็นวาทะที่ทำงานร่วมกับท่าน ทำงานเต็มที่เร็ว
๓. ท่านทำใจคนที่ทำงานร่วมกับท่าน รู้สึกสบายใจในขณะที่เขาสนทนากับท่าน
๔. ท่านมีความเป็นกันเอง และติดต่องานใกล้ชิด
๕. ท่านหวังใจเพื่อนร่วมงานทำงานเต็มตามความสามารถของเขา
๖. ท่านเต็มใจที่จะอธิบายถึงการทำงานของงานในหน่วยงาน
๗. ท่านทำงานด้วยความเข้มแข็ง
๘. ท่านเป็นคนเข้าใจคนอื่นง่าย
๙. ท่านแสดงความพอใจเมื่อเพื่อนของท่านทำงานดี
๑๐. ท่านกระตุ้นเพื่อนของท่านให้มีความพยายามมากขึ้นกว่าเดิม
๑๑. ท่านเต็มใจยินยอมเมื่อคนอื่นไม่เห็นด้วยกับท่าน
๑๒. ท่านลองใช้ความคิดเห็นของตัวเอง
๑๓. ท่านรังเกียจที่จะรู้จักกับคนที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน
๑๔. ท่านมักหมกมุ่นความอดทนต่อคนอื่นใจง่าย
๑๕. เพื่อนของท่านชอบมาเล่าความลับของเขาให้ท่านฟัง
๑๖. ถ้ามีโอกาส ท่านตั้งใจจะทำอะไรสักอย่างหนึ่งที่มีประโยชน์ต่อโลกอย่างมหาศาล
๑๗. ท่านมักหลีกเลี่ยงเพื่อไม่ต้องการพบกับเหตุการณ์ร้ายแรง
๑๘. เมื่อมีเหตุการณ์ร้ายแรง ท่านรู้สึกเกรงกลัวและกังวลใจ
๑๙. เพื่อนมักจะชวนท่านทำงานไปกลุ่ม
๒๐. เมื่อท่านนัดหมายกับเพื่อน ท่านได้มีคนน้อยครั้งเพียงใด
๒๑. เมื่อท่านมีเงิน ท่านเต็มใจที่จะเลี้ยงอาหารแก่เพื่อน
๒๒. ท่านชอบทำตามเสียงตามใจในกะ ไม่ว่าความเห็นนั้นจะถูกหรือผิดประการใด
๒๓. เมื่อท่านคิดว่าสิ่งที่ท่านจะทำนั้นถูกต้องแล้ว ท่านก็มักจะลงมือทำทันทีโดยไม่ลังเลใจ
๒๔. เพื่อนของท่านแสดงความรู้สึกเป็นกันเองกับท่าน
๒๕. ตามปกติท่านเป็นคนมีนิสัยร่าเริง
๒๖. เมื่อมีงานให้ท่านเลือก ท่านมักจะอาสาเลือกทำงานง่าย ๆ
๒๗. ท่านยอมรับความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงาน

คำชี้แจงในการทำแบบสอบถามความเกรงใจ

แบบสอบถามนี้ ตามเกี่ยวกับความรู้สึกและความกีดกันของท่านในการปฏิบัติเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ตามบทบาทและสถานการณ์ต่างๆที่ท่านจะได้ในวิธีประจำวัน

แบบสอบถามนี้มี ๔๐ ข้อ แบ่งออกเป็น ๕ บทบาท คือ

ในฐานะที่ท่านเป็นผู้อยู่ใต้มงกับบัญชาด้วยบังคับบัญชา

ในฐานะที่ท่านเป็นบุตรกับบิดามารดา

ในฐานะที่ท่านกับผู้มีบุญคุณที่สนิทสนม

ในฐานะที่ท่านเป็นเพื่อนกับเพื่อนที่สนิทสนม

ในฐานะที่ท่านเป็นรุ่นพี่กับเพื่อนร่วมงานรุ่นน้อง

แต่ละบทบาทมีสถานการณ์ต่างๆ ให้ท่านพิจารณาตัดสินใจว่า จะเลือกปฏิบัติอย่างไร

เพียงไร

ตัวอย่าง ในฐานะที่ท่านเป็นผู้อยู่ใต้มงกับบัญชาด้วยบังคับบัญชา

(๐) อยากจะนั่งค้ำ ขณณด้วยกับบัญชากำลังประชุม

การตอบ มีกระดาษสำหรับตอบแยกต่างหาก โดยทำเครื่องหมายวงกลมรอบตัวเลข
ในช่องสเกลที่ต้องการ ในข้อหนึ่งๆมีวงสเกลได้แก่คำตอบ ๗ ช่อง ดังนี้

กระทำ ๔ ๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓ ไม่กระทำ

จากข้อ (๐) ให้ท่านพิจารณาว่า ในฐานะที่ท่านเป็นผู้อยู่ใต้มงกับบัญชา ท่านกล้าที่จะ
นั่งค้ำในขณะที่ผู้บังคับบัญชากำลังประชุมหรือไม่ เพียงไร

ถ้าท่านคิดว่า ท่านจะกระทำเช่นนั้นแน่ๆ ก็วงกลมรอบเลข ๓

หรือ ถ้าท่านคิดว่าท่านยังมีความเกรงผู้บังคับบัญชาอยู่ อาจจะไม่นั่งค้ำบ้างเมื่อผู้บังคับบัญชาเผอเรอ
ก็วงกลมรอบเลข ๒ หรือ ๑ ตามลำดับความไม่เกรงของท่าน

แต่ ถ้าท่านมีความเกรงผู้บังคับบัญชามากจนคิดว่า ไม่กล้ากระทำเช่นนั้นแน่ๆ ก็วงกลมรอบเลข -๓

หรือ ถ้าท่านมีความเห็นวาทางววมมาก แม้จะเกรงผู้บังคับบัญชา ท่านก็จะแอบนั่งค้ำบ้าง

ก็วงกลมรอบเลข -๒ หรือ -๑ ตามลำดับความเกรงของท่าน

ส่วน เลข ๐ นั้น แทนความรู้สึกกำลังกั้นระหว่างความเกรงและไม่เกรงผู้บังคับบัญชา

ที่จะนั่งค้ำในขณะที่ท่านประชุม

แบบสอบถามนี้ไม่จำกัดเวลา แต่ขอให้ได้เสียเวลาตอบนานสัก ถ้าท่านเกิดลังเลใจ ไม่ทราบจะเลือกตอบอย่างไรดี ขอเสนอให้ท่าน ตอบตามความรู้สึกครั้งแรกของท่าน ที่ท่านจะปฏิบัติจริงๆ

คำตอบของท่าน ไม่มีผลกระทบต่อกระบวนพิจารณาผลการปฏิบัติงานของท่าน และจะไม่นำไปเปิดเผยในที่ใดๆ เป็นรายบุคคล นอกจากจะแสดงเป็นส่วนรวม เพื่อใช้ในการวิจัย เท่านั้น จึงขอให้ท่านรู้สึกสบายใจที่จะตอบอย่างเสรี ที่จะตอบตามความรู้สึก ตามความนึกเห็น และตามความต้องการของท่านจริงๆ ยิ่งท่านตอบตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงของท่านไ้มากเพียงใด ก็จะเป็นผลดีแก่การวิจัยครั้งนี้เพียงนั้น

ก. ในฐานะที่ท่านเป็นผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากับผู้บังคับบัญชา

๑. ขอยืมเงินหรือสิ่งของ
๒. คัดค้านไม่เห็นด้วยกับผู้บังคับบัญชา
๓. ทำนิทระเนียบของทางราชการ เว้น แต่งกายไม่ถูกต้องตามระเบียบที่กำหนดไว้
๔. เข้าพบเพื่อติดต่อธุระส่วนตัว
๕. จะเข้าไปขอความช่วยเหลือจากผู้บังคับบัญชากำสั่งทำงาน
๖. จะเข้าไปขอความช่วยเหลือจากผู้บังคับบัญชากำสั่งนอนพักผ่อน
๗. จะเข้าไปขอความช่วยเหลือจากผู้บังคับบัญชากำสั่งรับประทานอาหาร
๘. เขาต้องประชุมจากจากผู้บังคับบัญชา
๙. แสดงความนึกเห็นหรือโต้แย้งควมเห็นแก่ผลประโยชน์ประชุม
๑๐. เตือนให้ผู้บังคับบัญชาทราบว่ายื่นแล้ว เมื่อเห็นผู้บังคับบัญชาประชุมนานและจะประชุมต่อไปอีก

ข. ในฐานะที่ท่านเป็นมิตรกับนิกามารดา

๑๑. ท่านชวนกันสาย (เมื่อท่านอยู่ร่วมกับนิกามารดา)
๑๒. ขออนุญาตไปเที่ยวและค้างบ้านเพื่อน (เมื่อท่านอยู่ร่วมกับนิกามารดา)
๑๓. กลับจากเที่ยวตอนดึก เรียกให้นิกามารดาเปิดประตูรับ (เมื่อท่านอยู่ร่วมกับนิกามารดา)
๑๔. กลับบ้านดึกเวลา โดยไม่โดยนิกามารดาควงเนา (เมื่อท่านอยู่ร่วมกับนิกามารดา)
๑๕. พาเพื่อนมาสนุกสนานที่บ้าน เช่น มาเลี้ยงอาหาร (เมื่อท่านอยู่กับนิกามารดา)
๑๖. ขอเงินเพื่ออีก เมื่อเงินก้อนไม่พอใช้

๔๐. จะบอกให้เขาหนีเสียวิทย์ของเขา ในตอนที่ท่านกำลังอุหนังสือสอบเพื่อเลื่อนชั้น
(เมื่อท่านอยู่ร่วมกับเขา)

จ. ในฐานะที่ท่านเป็นรุ่นพี่กับเพื่อนร่วมงานรุ่นน้อง

๔๑. ขอความช่วยเหลือ เช่น ขอยืมเงินหรือสิ่งของ
๔๒. หีบของของเขาไปใช้ โดยไม่บอกวงหน้า
๔๓. ขอของคืน เมื่อเขาขอยืมของท่านไปนาน
๔๔. ทอวาเขา เมื่อเขาผิดนัด
๔๕. ตักเตือนตรงๆ เมื่อเขาทำผิด
๔๖. รบกวนเขา ขณะที่เขากำลังนอนหลับ
๔๗. ให้เขาคอยขณะที่ท่านกำลังคิดอะไร
๔๘. แสดงความกตัญญูหรือโศกเศร้าแก่เขาด้วยเหตุผล
๔๙. แสดงความโกรธให้เขาเห็น เมื่อท่านไม่พอใจเขา
๕๐. ช่วยเหลือเขา แล้วท่านจะขอสิ่งตอบแทน

คำชี้แจงในการทำแบบสอบถามโลกทัศน์แบบควบคุมจากภายนอก - ภายใน

ในแต่ละปัญหามีข้อย่อย ก. และ ข. ให้ท่านเลือกตอบเพียงข้อย่อยเดียว
ข้อที่เลือกตอบต้องเป็นข้อที่ท่านเชื่อว่าจะเป็นเรื่องของท่านเอง หรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับตัวท่าน
มากกว่าอีกข้อหนึ่ง

ขอให้ตอบในกระดาษคำตอบ ด้วยการเขียน / ทับ ก. หรือ ข. ที่เลือก
ตัวอย่าง ปัญหา (๑) ส่วนมากการที่ผู้บังคับบัญชาตำหนิการทำงานของท่าน เป็นเพราะ

ก. ผู้บังคับบัญชาพูดความโกรธหรืออารมณ์เสีย

ข. ผลการทำงานของท่านมีข้อบกพร่อง

ถ้าท่านเลือกข้อ ก. ก็เขียนทับตัว ก. ในกระดาษคำตอบดังนี้

(๑) ก. ข.

-
๑. น่าจะเป็นเพราะอะไร ผู้บังคับบัญชาจึงเฝ้าจับตามองท่าน
 - ก. ผู้บังคับบัญชารักท่าน
 - ข. ท่านตั้งใจทำงาน และมีคุณภาพ ปริมาณของงานเพียงพอ
 ๒. การที่ท่านทำการสอนวิชาหนึ่งใดได้ดี น่าจะเป็นเพราะ
 - ก. วิชานั้นสอนง่าย
 - ข. ท่านตั้งใจสอนวิชานั้น
 ๓. การที่นักเรียนเรียนบางวิชาไม่ถอยเข้าใจ อาจเป็นเพราะ
 - ก. นักเรียนไม่สนใจวิชานั้น
 - ข. ครูอธิบายไม่แจ่มแจ้ง
 ๔. ถ้ามีคนมาบอกกับท่านว่า ท่านเป็นคนใจฉลาดเฉียบแหลม ท่านรู้สึกอย่างไร
 - ก. รู้สึกว่าไม่มีประโยชน์ที่จะต้องพยายามเปลี่ยนความเชื่อของเขา
เพราะเป็นธรรมดาที่จะต้องมีความเห็นว่าเราอย่างนั้น
 - ข. รู้สึกว่าท่านสามารถจะเปลี่ยนความเชื่อของเขาได้
 ๕. การที่ท่านสามารถแก้ปัญหาบางอย่างได้รวดเร็ว เป็นเพราะ
 - ก. ปัญหานั้นง่าย
 - ข. เพราะท่านพยายามแก้ปัญหาด้วยความรอบคอบ

๖. ถ้ามีคนบอกว่า ท่านเป็นคนฉลาดหลักแหลม ท่านก็คิดว่า ส่วนมากเป็นเพราะ
- ก. บังเอิญคนคนนั้นชอบท่าน
 - ข. ท่านแสดงให้เห็นว่า ท่านเป็นคนฉลาดหลักแหลมเสมอ
๗. ถ้าท่านได้เป็นหัวหน้าสายวิชา ท่านก็คิดว่าน่าจะเป็นเพราะ
- ก. มีคนคอยช่วยท่าน ในสิ่งที่ท่านต้องการเสมอ
 - ข. ท่านตั้งใจและพยายามทำงานอย่างดีที่สุด
๘. การที่ท่านสอนให้นักเรียนกระทำกิจกรรมอย่างหนึ่ง แต่นักเรียนกระทำไม่ใคร่ส่วนมาก เป็นเพราะ
- ก. นักเรียนไม่มีความสามารถพอที่จะเข้าใจว่าจะทำกิจกรรมนั้นอย่างไร
 - ข. ท่านอธิบายได้ไม่รัดกุมพอ
๙. ถ้าผู้บังคับบัญชาไม่เลื่อนขั้นให้ท่าน ท่านก็คิดว่าน่าจะเป็นเพราะ
- ก. ผู้บังคับบัญชาไม่ชอบท่าน
 - ข. ท่านไม่ตั้งใจทำงาน คุณภาพและปริมาณของงานไม่เพียงพอ
๑๐. การที่นักเรียนเรียนอะไรก็ได้อย่างรวดเร็ว ประกิติเป็นเพราะ
- ก. นักเรียนตั้งใจเรียนอย่างจริงจัง
 - ข. อธิบายอย่างแจ่มแจ้งชัดเจน
๑๑. การที่ผู้บังคับบัญชารับอกกับท่านว่า "คุณทำงานได้ดีทีเดียว" เป็นเพราะ
- ก. เป็นธรรมดาของผู้บังคับบัญชาที่ต้องพูดกับท่านเช่นนั้น เพื่อให้กำลังใจท่าน
 - ข. ท่านทำงานนั้นได้ดีจริงๆ
๑๒. การที่เล่นเกมสออย่างหนึ่งแถวชนะ เป็นเพราะ
- ก. คนอื่นเล่นไม่ดีเท่าท่าน
 - ข. ท่านเล่นอย่างดี
๑๓. ถ้าเพื่อนครูคนหนึ่งมาว่าท่านเป็นคนโง่ ท่านก็คิดว่าเป็นเพราะ
- ก. เขากำลังโกรธท่านจึงพูดเช่นนั้น
 - ข. ท่านไม่แสดงอะไรให้เขาเห็นว่า ท่านเป็นคนฉลาดหลักแหลม

๑๔. ถ้าท่านปรารถนาที่จะเป็นหัวหน้าสายวิชา แต่ไม่ได้เป็น ท่านคิดว่าน่าจะเป็นเพราะ
- ก. จำเป็นที่จะต้องมีคนช่วยท่าน แต่ไม่มีคนช่วย
 - ข. ท่านทำงานน้อยไป
๑๕. การที่ท่านสอนให้นักเรียนกระทำกิจกรรมอย่างหนึ่ง แล้วนักเรียนกระทำกิจกรรมนั้นโดยทันทีเป็นเพราะ
- ก. นักเรียนฉลาดเข้าใจอะไรได้อย่างรวดเร็ว
 - ข. ท่านอธิบายได้อย่างแจ่มแจ้ง
๑๖. ถ้าท่านได้เงินเดือนขึ้น ๔ ขั้น ท่านคิดว่าน่าจะเป็นเพราะ
- ก. มีคนช่วยให้ท่านได้เงินเดือนขึ้น ๔ ขั้น
 - ข. ท่านขยันทำงานมากขึ้น
๑๗. การที่ผู้บังคับบัญชาบอกท่านว่า "พยายามตั้งใจทำงานให้มากกว่านี้" ส่วนมากเป็นเพราะ
- ก. เป็นธรรมดาที่ผู้บังคับบัญชาจะต้องบอกอย่างนั้น เพื่อกระตุ้นให้ท่านทำงานได้ดียิ่งขึ้น
 - ข. ผลการทำงานของท่านไม่ดีเท่าที่ควร
๑๘. ก. ส่วนมากเรื่องเศร้าในวิถีของพวกเรา เป็นผลมาจากโชคร้าย
- ข. ความคมเหี่ยวในวิถีของพวกเรา เป็นผลมาจากความผิดพลาดที่พวกเราทำขึ้นเอง
๑๙. ก. ไม่มีใครจะได้เป็นเจ้านาย ถ้าจิ้งจอกไม่ตีและโลคไม่ช่วย
- ข. คนที่มีความสามารถ แต่ไม่ได้เป็นเจ้านายคน เพราะเขาไม่ระวังโอกาสที่จะแสดงความสามารถให้คนอื่นเห็น
๒๐. ก. ท่านมักพบว่าสิ่งใดที่จะเกิดขึ้น ย่อมเกิดขึ้นในเมื่อใครห้ามไว้ได้
- ข. การเชื่อใจใครๆ ไม่เคยให้ผลดีต่อท่าน เท่ากับการตัดสินใจเลือกเอาเองว่า จะทำอะไรดี
๒๑. ก. เมื่อท่านวางโครงการที่จะทำอะไร ก็เชื่อมั่นใจได้ว่า ท่านจะทำสิ่งนั้นได้สำเร็จ
- ข. การวางโครงการวางแผนนานๆ ไม่เป็นผลดีเสมอไป เพราะหลายสิ่งหลายอย่าง มักขึ้นอยู่กับโชคที่ร้าย
๒๒. ก. มีหลายครั้งที่เราอาจตัดสินใจว่าทำอะไร โดยการโยนหัวโยนกอย
- ข. สำหรับท่านการที่จะได้สิ่งที่ต้องการหรือไม่ ไม่ค่อยเกี่ยวกับโชค

๒๓. ก. คนส่วนมากมักลืมไม่ว่าชีวิตของเราขึ้นอยู่กับโรคไม่น้อย
ข. ความจริงแล้ว "โรคทาง" เป็นเรื่องไร้สาระ
๒๔. ก. การไค้เป็นเจ้านาย มักขึ้นอยู่กับโรคและจังหวะ
ข. การทำอะไรไค้ถูกต้อง เป็นความสามารถของกนเรา โรคมีส่วนเกี่ยวข้องน้อยมาก
๒๕. ก. ชีวิตของกนเรานั้น มีวั ๘ ที่ คี ๘ หน
ข. โรคร้ายมักเป็นผลมาจากการไร้ความสามารถ โง่เขลา หรือไม่ก็เกียจคร้าน
๒๖. ก. หลายครั้งที่ท่านไม่สามารถที่จะแก้ไขเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้
ข. ท่านไม่เชื่อว่า จังหวะหรือโรคจะมีส่วนสำคัญต่อชีวิตของท่าน
๒๗. ก. กนที่ไม่มีเพื่อน คือกนที่ไม่พยายามเป็นเพื่อนกับใคร
ข. ไม่ยอมมีประโยชน์ที่จะพยายามเอาใจกน เพราะถ้าเขาไม่ชอบเราแต่แรก ก็ไม่มีวันที่เขาจะชอบเราได้
๒๘. ก. อะไรจะเกิดขึ้นกับท่าน ย่อมขึ้นอยู่กับการกระทำของท่าน
ข. บางครั้งท่านรู้ดีกว่า ท่านไม่อาจควบคุมชะตาชีวิตของท่านได้

กระดาษสำหรับตอบลักษณะความเป็นผู้นำ

เพศ ☐ ชาย

☐ หญิง

ปัจจุบันทำหน้าที่ ☐ - ครู สอนวิชา.....(ตอบวิชาเดียว)

☐ หัวหน้าสายวิชา.....

๑. บอยทูลศุภ	๓	๒	๑	๐	-๑	-๒	-๓	ไม่เคยเลย
๒. บอยทูลศุภ	๓	๒	๑	๐	-๑	-๒	-๓	ไม่เคยเลย
๓. บอยทูลศุภ	๓	๒	๑	๐	-๑	-๒	-๓	ไม่เคยเลย
๔. บอยทูลศุภ	๓	๒	๑	๐	-๑	-๒	-๓	ไม่เคยเลย
๕. บอยทูลศุภ	๓	๒	๑	๐	-๑	-๒	-๓	ไม่เคยเลย
๖. บอยทูลศุภ	๓	๒	๑	๐	-๑	-๒	-๓	ไม่เคยเลย
๗. บอยทูลศุภ	๓	๒	๑	๐	-๑	-๒	-๓	ไม่เคยเลย
๘. บอยทูลศุภ	๓	๒	๑	๐	-๑	-๒	-๓	ไม่เคยเลย
๙. บอยทูลศุภ	๓	๒	๑	๐	-๑	-๒	-๓	ไม่เคยเลย
๑๐. บอยทูลศุภ	๓	๒	๑	๐	-๑	-๒	-๓	ไม่เคยเลย
๑๑. บอยทูลศุภ	๓	๒	๑	๐	-๑	-๒	-๓	ไม่เคยเลย
๑๒. บอยทูลศุภ	๓	๒	๑	๐	-๑	-๒	-๓	ไม่เคยเลย
๑๓. บอยทูลศุภ	๓	๒	๑	๐	-๑	-๒	-๓	ไม่เคยเลย
๑๓. บอยทูลศุภ	๓	๒	๑	๐	-๑	-๒	-๓	ไม่เคยเลย
๑๔. บอยทูลศุภ	๓	๒	๑	๐	-๑	-๒	-๓	ไม่เคยเลย
๑๕. บอยทูลศุภ	๓	๒	๑	๐	-๑	-๒	-๓	ไม่เคยเลย
๑๖. บอยทูลศุภ	๓	๒	๑	๐	-๑	-๒	-๓	ไม่เคยเลย
๑๗. บอยทูลศุภ	๓	๒	๑	๐	-๑	-๒	-๓	ไม่เคยเลย
๑๘. บอยทูลศุภ	๓	๒	๑	๐	-๑	-๒	-๓	ไม่เคยเลย
๑๘. บอยทูลศุภ	๓	๒	๑	๐	-๑	-๒	-๓	ไม่เคยเลย

๑๙. ขอเงิน ๑ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓
 ๑๘. ขอให้อวย ๑ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓
 ๑๘. กระทำ ๑ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓
 ๒๐. ให้ไป ๑ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓

ไม่ขอเงิน
 ไม่ขอให้อวย
 ไม่กระทำ
 ไม่ให้

ค. ในฐานะที่ทวนกับผู้มีบุญคุณที่สนิทสนม

๒๑. ปรีกษา ๑ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓
 ๒๒. ขอยืม ๑ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓
 ๒๓. ขอให้อวย ๑ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓
 ๒๔. กระทำ ๑ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓
 ๒๕. กระทำ ๑ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓
 ๒๖. ขอ ๑ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓
 ๒๗. โดยสาร ๑ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓
 ๒๘. รับเงิน ๑ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓
 ๒๙. บอก ๑ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓
 ๓๐. กระทำ ๑ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓

ไม่ปรีกษา
 ไม่ขอยืม
 ไม่ขอให้อวย
 ไม่กระทำ
 ไม่กระทำ
 ไม่ขอ
 ไม่โดยสาร
 ไม่รับเงิน
 ไม่บอก
 ไม่กระทำ

ง. ในฐานะที่ทวนเป็นเพื่อนกับเพื่อนที่สนิทสนม

๓๑. ขอยืม ๑ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓
 ๓๒. กระทำ ๑ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓
 ๓๓. ขอคืน ๑ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓
 ๓๔. อาย ๑ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓
 ๓๕. ทอวา ๑ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓
 ๓๖. ตักเตือน ๑ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓
 ๓๗. กระทำ ๑ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓
 ๓๘. ให้คอย ๑ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓
 ๓๙. กระทำ ๑ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓
 ๔๐. บอก ๑ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓

ไม่ขอยืม
 ไม่กระทำ
 ไม่ขอคืน
 ไม่อาย
 ไม่ทอวา
 ไม่ตักเตือน
 ไม่กระทำ
 ไม่ให้คอย
 ไม่กระทำ
 ไม่บอก

๑. ในฐานะตัวแทนเป็นรุ่นพี่กับเพื่อนร่วมงานรุ่นน้อง

๔๑. ขอขม	๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓	ไม่ขอขม
๔๒. กระทบ	๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓	ไม่กระทบ
๔๓. ขอคืน	๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓	ไม่ขอคืน
๔๔. ทอวา	๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓	ไม่ทอวา
๔๕. ตักเตือน	๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓	ไม่ตักเตือน
๔๖. กระทบ	๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓	ไม่กระทบ
๔๗. ให้อภัย	๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓	ไม่ให้อภัย
๔๘. กระทบ	๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓	ไม่กระทบ
๔๙. กระทบ	๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓	ไม่กระทบ
๕๐. ขอ	๓ ๒ ๑ ๐ -๑ -๒ -๓	ไม่ขอ

กระดานสำหรับตอบโลกทัศน์แบบความคมจากภายนอก-ภายใน

๑. ก. ข.	๑๖. ก. ข.
๒. ก. ข.	๑๗. ก. ข.
๓. ก. ข.	๑๘. ก. ข.
๔. ก. ข.	๑๙. ก. ข.
๕. ก. ข.	๒๐. ก. ข.
๖. ก. ข.	๒๑. ก. ข.
๗. ก. ข.	๒๒. ก. ข.
๘. ก. ข.	๒๓. ก. ข.
๙. ก. ข.	๒๔. ก. ข.
๑๐. ก. ข.	๒๕. ก. ข.
๑๑. ก. ข.	๒๖. ก. ข.
๑๒. ก. ข.	๒๗. ก. ข.
๑๓. ก. ข.	๒๘. ก. ข.
๑๔. ก. ข.	
๑๕. ก. ข.	